

SEMJÉN ZSOLT
Egyenes úton

SEMJÉN ZSOLT
Egyenes úton

BARANKOVICS ALAPÍTVÁNY
Budapest, 2008

© Semjén Zsolt, 2008

ISBN 978 963 85524 8 8

*„Abban az órában megadatik nektek,
hogy mit mondjatok” (Mt. 10,19)*

ELŐSZÓ

Adveniat Regnum Tuum imádkozunk keresztény emberként. De mit is jelent az, hogy: *Jöjjön el a Te Országod?* Jelenti teológiai értelemben, hogy valósuljon meg Isten egyetemes uralma. Jelenti személyes értelemben, hogy valósuljon meg a szívünkben Krisztus királysága. És jelenti politikai értelemben azt is, hogy nem keresztény az a felfogás, amelyik azt mondja, hogy katolikus, protestáns, ortodox vagyok vasárnap a templomban, otthon a családomban, aztán fütyülök arra, hogy mi történik a világgal, a hazámmal, a falummal.

Mert a keresztségben kapott küldetésünk az, hogy a világot – legalább a mi kis világunkat – elmozdítsuk az Evangélium eszményei felé. Ez Semjén Zsolt alapgondolata és ez a magyarázata a politikai életben példátlan következetességének.

Ennek jegyében születtek művei, országosan ismert – nemegyszer az egyház- és nemzetellenes oldalon vihart kavaró – emlékezetes parlamenti beszédei, távlatokat adó tanulmányai, amiknek első összefoglalását *Arató László* szerkesztette, a Márton Áron Kiadó gondozásában ***Igenis, szólunk kell!*** címmel. A másodikat maga a szerző, ***Ius Resistenti*** című nagy sikert arató könyvében.

A mostani, időszerű összefoglalást úgy gyűjtöttem egybe, hogy az ne csak a fentebbi műfajokból álljon, hanem teljességében mutassák be Semjén Zsolt személyiségét, ezért a kötet függelékében – rendhagyó módon – egy összeállítás is olvasható versei-

ből. Mert ez ad választ a miért?-re. Nem csak az indíttatás, hanem mind az ok, mind a cél tekintetében.

Ezek a beszédek, tanulmányok, interjúk voltaképpen: kereszténydemokrata homíliák. Más szóval: politikai prédikációk. Ez a megfogalmazás persze provokatívnak tűnhet, pedig nem az. Hanem az, ami Semjén Zsolt életműve *sub specie aeternitatis*: valóban prédikáció és valóban politika. Prédikáció, mert a régi apologéták sem kegyeskedtek, hanem érveltek és vitáztak a pogányokkal. És politika, mert ez a küzdelem az Egyház és a Nemzet sorskérdéseiről szól, szabadságáért folyik!

Nyiri János

I. A parlamenti arénában

ORSZÁGGYŰLÉSI BESZÉDEK*

---

* Semjén Zsolt összes parlamenti beszéde olvasható az **Igenis, szólhunk kell!** és a **Ius Resistendi** című könyveiben, a legújabbak pedig ebben a fejezetben. Egyetlen kivétel a bizalmi szavazásnál mondott beszéd – ami szerepel a **Ius Resistendiben** – ennek a fejezetnek az elején azért olvasható újra, mert mintegy megértési horizontját jelenti a következő beszédeknek, a Gyurcsány–Semjén harcnak.

A HAZUGSÁGRÓL, A GYÁVASÁGRÓL ÉS A BŰNBOCSÁNATRÓL

*Vezérszónoklat a bizalmi szavazásnál
2006. október 6.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP):Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Ház! Kuncze Gábor frakcióvezető urat és Lendvai Ildikót hallgatva az az érzésem támadt, hogy itt valamilyen tévedés van, ugyanis abból, ami itt elhangzott, azt a következtetést vonhatjuk le, hogy az MSZP és az SZDSZ frakciója megvonta a bizalmat Orbán Viktortól. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Ezt jól látod! Ezt nagyon jól látod! – Az elnök csenget.)* Ez egy érdekes dolog, csak az a helyzet, hogy nem ez a mai ülés témája. S ha megengedi, Gyurcsány úr, egy reflexiót tennék ahhoz a bűnbánati mutatványához, amit itt bemutatott, és miután ön „rendszeresen szokott bémálkozni”, bizonyára követni tudja ezt a teológiai reflexiót. *(Moraj a kormánypártok soraiban. – Szórványos derűltég a Fidesz soraiban. – Gúr Nándor: Egyszer! – Az elnök csenget.)*

A bűnbocsátnak van néhány feltétele. Nem árt, kedves képviselő urak és asszonyok, ha ezt meghallgatják; önöknek is jól jöhet még. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból. – Derűltég és taps a Fidesz és a KDNP soraiban.)* A bűnbocsátnak feltétele a bevallás, a megbánás, a jóvátétel és a penitencia elfogadása. Kedves Gyurcsány Úr! A bevallás nem azonos a lebukással; a megbánás nem azonos egy

színházi mutatvánnyal. A jóvátétel tekintetében pedig talán hallott a Bibliában a vámos történetéről – ezt önnek is ajánlani tudom: jóvátételképpen esetleg tegyen valamit vissza a költségvetésbe. (*Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.*) A penitenciának pedig van egy nagyon egyszerű módja: mondjon le! (*Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.*)

Tisztelt Ház! Nagyon fontos, hogy világosan lássuk és láttassuk, hogy ami történt, az hol történt és mi történt. Nem arról van szó, hogy egy magánbeszélgetés során mondott valamit Gyurcsány úr. Megjegyzem, amit mondott, az egy magánbeszélgetésben sem lenne helyes, de hát a magánbeszélgetések során az ember mondhat olyan mondatokat, amelyekkel nem is teljes mértékben azonosul, csak kipróbálja annak értékét, annak használhatóságát; magánbeszélgetésbe sok minden belefér. Akkor se szóltam volna, ha ez egy pártrendezvényen történik, ami szintén nem lett volna helyes, de az bizonyos értelemben mondható, hogy pártnak a belügye. De az a helyzet, hogy ez egy frakcióülésen történt, a frakcióülés pedig a közjog kategóriájába tartozik. Ezért ennek megítélése sokkal súlyosabb, mint egy pártgyűlésé vagy mint egy magánbeszélgetésé.

Mi történt? Nem arról van szó, és nem az a fő probléma, hogy a miniszterelnök csúnyán beszél – bár megjegyzem, a stílus maga az ember (*Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.*) –, hanem a kérdés az, hogy miért hazudott Gyurcsány úr. Leszámítva azt, hogy úgy tűnik, hogy ez mostanában már habituális adottság, ezen túlmenően a lényeg az, hogy azért hazudott, mert kénytelen volt hazudni, mert csődbe vitték az országot. Ennek a csődnek az elleplezésére kellett hazudni, és a hatalom újbóli megkaparintása érdekében kellett hazudni. (*Taps a Fidesz és a KDNP*

soraiban.) És ezzel az a legnagyobb baj, Gyurcsány úr, hogy ezzel ön megsértette a saját miniszterelnöki esküjét. *(Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.)* És az esküszegés az, ami nem megbocsátható.

A köztársasági elnök úr iránymutatását mi normatívnak tekintjük, nem úgy, mint Kuncze Gábor frakcióvezető úr, aki szemezget belőle, hogy mi az, ami tetszik, és mi az, ami nem tetszik. Mi a köztársasági elnök úr iránymutatása alapján itt vagyunk az Országgyűlésben, de azért hadd mondjam el, hogy fenntartjuk az eredeti álláspontunkat, amelyet Rubovszky György képviselő úr mondott el a házbizottságban. Mégpedig azt, hogy erről az úgynevezett bizalmi szavazásról titkos szavazással kellene szavaznunk. Miért? Azért, mert ha nem ez történik – és úgy tűnik, hogy nem ez történik –, akkor bizony fennáll a veszélye annak, hogy önöket, kedves szocialista képviselőtársaim, megfélemlítik, pressziót gyakorolnak önökre *(Felzúdulás a kormánypártok soraiban. – Közbeszólás az MSZP soraiból: Körömi...!)*, és ha netalán kiszavaznának, akkor retorzióval élnek önökkel szemben. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Ez nálatok van! Volt már ilyen! – Göndör István: Ez nem a Fidesz! – Az elnök csenget.)* Tehát a mi javaslatunk az önök védelmében lett volna. *(Derűltség, szórványos taps és közbeszólások a kormánypártok soraiból.)*

A másik: Gyurcsány úr szeret a bátor ember szerepében tetszelegni. Gyurcsány úr, ha ön olyan bátor ember, akkor megkockáztathatna egy titkos szavazást. *(Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.)*

Nézze, ha én a saját frakciónál nem mernék megkockáztatni egy titkos szavazást, abban a percben lemondanék. *(Közbeszólások az MSZP soraiból. – Göndör István: Áder János ellenőrzi a szavazó-*

lapokat!) Miniszterelnök Úr! Ezt gyávaságnak hívják!
(*Taps a Fidesz soraiban.*)

És ha már ennyire belelkesültek, kedves szocialista képviselőtársaim, azért az a helyzet, hogy önöknek is megvan itt a bűnrészességük, hiszen önök mindannyian végighallgatták azt, amit Gyurcsány úr elmondott. Önök tudván tudták, hogy amikor kampányolnak, hazudnak a választópolgáiraiknak a választókerületeikben, és hallgattak.

De van ennél egy még nagyobb probléma, bár ez is nagyon-nagyon súlyos probléma. Nevezetesen, önök most arra készülnek – mint az úgynevezett próbaszavazásból kiderült –, hogy megválasztják miniszterelnöknek Gyurcsány urat ismét. Csak hát az a helyzet, hogy azt gondolom, önöknek morális értelemben nincs erre legitimációjuk. Miért nincsen? Azért nincsen, mert részben önök a mandátumukat annak a szervezett hazugságnak köszönhetik, amelyet Gyurcsány úr akaratlanul leleplezett az őszi beszédében. (*Taps a Fidesz soraiban.*) Ezért tehát ez a szavazás fából vaskarika lesz, hiszen érintettek az ügyben, haszonélvezői az ügynek, ezért nincs morális legitimációjuk arra, hogy e tekintetben felmentést adjanak Gyurcsány úrnak.

Engedjék meg nekem, hogy még néhány alapvető kérdésre kitérjek! A köztársasági elnök úr igen pontosan megvilágította azt, hogy itt valóban a parlamentáris demokrácia a tét; az, hogy az állampolgárok hihessenek a parlamentáris demokráciában. Ennek pedig a lényege mégiscsak a társadalmi szerződés gondolata, ami arról szól, hogy van egy választási program, amit egy adott párt meghirdet a társadalom számára. Ez a szerződési ajánlat, és amikor ezt a választópolgárok elfogadják azáltal, hogy megválasztják ezt a pártot, akkor létrejön ez a szerződés.

Igen ám, de önök a szöges ellentétét hajtják végre kormányon, mint amit a szerződési ajánlatukban, a választási programjukban hirdettek. Szó se volt arról, hogy munkanélküliség-növekedést ígérnek, szó se volt arról, hogy az államadósság növekedését ígérik, sose volt arról szó, hogy például a bérek csökkenni fognak, mint ahogy bármelyik választópolgár meggyőződhet erről, ha előveszi a mostani fizetési szelvényét. Ezért tehát ez a szerződés politikai értelemben semmis, mert önök szerződésszegést követtek el a választópolgárokkal szemben akkor, amikor a szöges ellentétét hajtják végre annak, mint amit ígértek a választási programjukban.

Látom, hogy ezen az oldalon a miniszterek közül – úgy látom – csak egy államtitkár asszony van itt az egész széksorból, de ha már a Külügyminisztérium képviselteti magát, akkor hadd mondjak egy gondolatot külpolitikai értelemben is. (*Közbeszólások az MSZP soraiból: Halljuk! Halljuk!*) Most figyeljenek! (*Derültség, moraj.*) Az a helyzet, hogy az önök által megválasztott – és most megerősíteni szándékoznak ugyanezt az embert – Gyurcsány úr, csak k... Magyarországról beszélt ebben az őszi beszédében nem egyszer, nem kétszer, visszatérő fordulatként.

Kérdezem, államtitkár asszony, ha mondjuk Ján Slota vagy George Funar ezt mondta volna, abban a percben mindannyian rohantunk volna Brüsszelbe panaszt tenni, hogy hogyan beszélnek ezek a politikusok Magyarországról. Ezek után kérdezem, hogy hogy mehetünk panaszra, hogy tiltakozhatunk, amikor a saját országunk miniszterelnöke durvábban sértegeti ezt az országot és ezt a nemzetet, mint George Funar vagy Ján Slota. (*Taps a Fidesz soraiban.*)

És kedves szocialista Képviselőtársaim! Elgondolkodtak önök egyáltalán azon, hogy mi végre van ez a rettenetes kapaszkodás, hogy bármi áron, az ország csődbevitelének az árán is hatalomban maradjon ez a kormány? (*Göndör István: Mi vittük az embereket az utcára?*) Nem látják, hogy arról van szó, hogy a privatizációnak nevezett folyamat során van még olyan vagyon, amit bizonyos érdekcsoportok meg akarnak kaparintani, és amihez önöket biodíszletül használják? A MÁV, az állami erdők, az állami földek... Kedves szocialista Képviselőtársaim! Mi maradt az állami tulajdonból? Hol ez a tengernyi pénz? (*Göndör István: Az állami gazdaságokról is beszélni kellene!*) Tudják önök, hogy mire készülnek még a privatizáció tekintetében? Nem látják, hogy biodíszletnek használják önöket?

És ha már itt tartunk, nem árt egyébként egy kis történelmi visszatekintés. Akárhogy is nézem, ezt az országot kétszer rabolták ki, nagyjából ugyanaz a kör, érdekcsoport, hálózat, nevezzük bárminek. Ha jól emlékszem olvasmányélményeimből, a második világháború után valami olyasmit mondtak, hogy a magántulajdon rossz, az állami tulajdon jó, és az államosítás jelszavával elvették az emberektől a földjüket, az üzletüket, a házákat, kinek mije volt. Most azt mondják, hogy az állami tulajdon rossz, a magántulajdon jó, és éppen most kótyavetyélik el a megmaradt állami vagyont. És ami a vérlázító az egészben, hogy miközben a magyar nép elszegényedik, addig Gyurcsány úr, Kóka úr, Veres úr milliárdos lett (*Taps a Fidesz soraiban. – Közbeszólás az MSZP soraiból: És Orbán úr!*), bizonyára szorgos munkájuk és intellektuális teljesítményük következményeként. Az pedig az abszurditás teteje, hogy miután ez a három ember – aki persze jól

szórakozik, hiszen milliárdokkal a hátuk mögött nyilván nem érzik olyan tragikusnak a helyzetet, mint azok az állampolgárok, akik megkapták a fizetésüket, és látják, hogy mennyit vontak le belőle *(Dr. Kóka János: Nevetséges!)* –, ez a három ember, aki személy szerint felelős azért, hogy ebbe a válságba jutott hazánk, ez a három ember kéri a felhatalmazást a társadalomtól, hogy majd ők kivezetik az országot abból a válságból, ahova ők taszították. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

Nézzék, van ebben az országban több millió ember, akiről elméletileg elképzelhető, hogy ki tudná vezetni az országot a válságból. Reálisan van sok száz ember, akiről valóban feltételezhető, hogy ki tudná vezetni az országot a mostani válságból. De van három ember, aki feketén-fehéren bizonyította már, hogy erre képtelen: Gyurcsány Ferenc, Kóka János és Veres János. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

Tisztelt Ház! Mi a megoldás? *(Dr. Kóka János: Mondd el még egyszer!)* Egyetlen reális megoldás van: előbb-utóbb egy szakértői kormány felállítása. Miért? Mert válság van, palástolhatatlan a válság. *(Zaj. Közbeszólás az MSZP soraiból: Bolsevista...)* Ez a válság napról napra nő. Ez a válság újra és újra elő fog állni, ezért ebben a formában nem mehetnek tovább a dolgok, mert újra és újra meg fog ismétlődni, és ezért azt mondjuk, hogy meg kell haladni az ország válságára való tekintettel a bal- és jobboldali szakértőborok sáncait. Önök tévedésben vannak! Nem arról van szó, hogy Orbán Viktor azt mondja, hogy ő akar a miniszterelnök lenni. *(Közbekiáltások az MSZP soraiból: Nem! Á, nem!)* Nem! Nem arról van szó, hogy mi azt mondjuk, hogy mi akarunk kormányra kerülni. *(Közbekiáltások az MSZP soraiból: Nem! Á, nem! – Az elnök csenget.)*

Nem, hanem arról van szó, hogy álljon fel egy szakértői kormány, tőlünk akár nevezzenek meg baloldali értelmiségieket, nevezzenek meg baloldali szakértőket, de nevezzenek meg valakit, valakiket, akikről hihető, hogy ki tudják vezetni az országot a válságból, mert másképp nem lehet az emberek bizalmát kérni.

Ezért tehát az ország morális, pénzügyi, gazdasági és politikai válságára tekintettel arra kérem önöket, haladjuk meg a bal- és jobboldal szakértőborát, sáncait (*Közbekiabálás az MSZP soraiból: Veled!*), és álljon fel egy olyan szakértő... – nem velem, nem velem és nem vele!

...hanem egy olyan szakértőkből álló kormánnyal, akikről hihető az, hogy szakértelmük, tekintélyük és morális tartásuk alapján ki tudják vezetni az országot a válságból.

Kedves MSZP-s és SZDSZ-es Képviselők! Önök – mint ez a próbaszavazásnak nevezett színjáték során valószínűvé vált – meg akarják újfent szavazni Gyurcsány urat Magyarország miniszterelnökének. Ezzel bűnrészességet vállalnak mindabban, ami történt, és magukra húzzák a felelősséget. Ez a döntés körülbelül olyan, minthogyha viaduktépítéssel Matuska Szilvesztert bíznák meg.

Köszönöm. (*Hosszan tartó taps a Fidesz és a KDNP soraiban.*)

GYURCSÁNY FERENC BATTHYÁNY LAJOSHOZ HASONLÍTJA MAGÁT

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend
előtti felszólalására
2007. február 12.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. *(Az elnök csenget.)* Gyurcsány Ferenc Batthyány Lajoshoz hasonlította magát. *(Felzúdulás, derűltség az MSZP és az SZDSZ soraiban.)* Batthyány Lajos... – örülök, hogy önök is nevetségesnek találják, van egy közös pont, mindannyian nevetségesnek tartjuk ezt. *(Az elnök csenget.)*

Batthyány Lajos a reformkorban és miniszterelnöksége idején kormányával a felvirágoztatás útján indította el ezt a nemzetet, és maradandót alkotott. Önök ehhez képest válságba sodorták ezt az országot. Válságba sodorták, hiszen gondoljanak bele abba, hogy a 2002-es parlamenti választások előtti vitában egyetértés volt abban, hogy akár a Fidesz, akár a szocialisták alakítanak kormányt, 2006-ban – tehát már egy évvel ezelőtt – euró legyen Magyarországon. Most már időpont sincs, hogy mikor lesz euró, és ebben valójában nem az euró az érdekes, hanem az, hogy milyen állapotban van az ország; hogy már időpont sincs arra, hogy mikorra lehetne bevezetni az eurót. A csatlakozó tíz ország éllovasa voltunk, most sereghajtói vagyunk. Ez ellentéte annak, amit Batthyány Lajos cselekedett.

És itt van a morális kérdés. Batthyány Lajos morális ember volt. Mi oda jutottunk, hogy belföldön és

külföldön a magyar miniszterelnök eposzi jelzője az, hogy „a hazudós Gyurcsány”. Ez nekem mint magyarnak fáj. (*Derűlttség az MSZP és az SZDSZ soraiban. – Közbeikiáltás az MSZP soraiból: Azt elbiszem! – Az elnök csenget.*) Tudják, van, akinek van hazája, és fáj az, ha a nemzetét gyalázzák!

Gróf Batthyány Lajos (*Az elnök ismét csenget.*) magyar államférfi volt; magyar államférfi volt, aki életét adta ezért a nemzetért. Önök – és mint az Gyurcsány Ferenc könyvéből kitűnik – kicsinyes pártpolitikai megfontolásokból elárulták a hazánkhoz tartozó magyar nemzetrészeket és a határon túli nemzetrészeket, meghasonlottá tették ezt a nemzetet december 5-én. (*Közbeszólások az MSZP soraiból.*)

Beszélt Gyurcsány Ferenc a demokráciáról. Batthyány Lajos valóban demokrata volt; demokrata volt, és tudta, hogy a néppel szemben nincs demokrácia. Úgy látszik, ezt önök nem tudják, hiszen például az önkormányzati választások eredményét kijátszva, a népakaratot kijátszva fiktív szervezeteket hoznak létre, hogy az uniós pénzre rátehessék a kezüket. Ezért negligálják a megválasztott, a népakarat által megválasztott legitim megyei vezetőket és önkormányzati vezetőket, polgármestereket.

Gróf Batthyány Lajos az alkotmányosság talaján állt, és pontosan tudta, az alkotmányosság értelme az, hogy az embereket ne lehessen jogfosztani és kifosztani. Önök a költségvetési törvényben pénzbeszedést művelnek, és kifosztják az embereket, és mindenféle fiktív veszélyre hivatkozva, korlátozva gyülekezési jogot, a szólásszabadságot éppen most akarják jogfosztani a magyar embereket.

És szó volt a békéről. A béke nem pusztán a háború hiánya, hanem az igazságosság gyümölcse. Az igazságosság lényegi ellentéte a hazugság, még-

pedig azért, mert a hazugság az igazság elleplezésére szolgál, történjen az fiktív szóözőnnel vagy száz lépés programtól kezdve zászlóshajókon át tartó mindenféle fiktív, követhetetlen és részleteiben sem megvalósuló programokkal, amiket már csak követni sem lehet.

Akkor folytatná ön gróf Batthyány Lajos művét, ha nem a családokra tennének minden terhet; ha nem lebontották volna a családtámogatási rendszert; ha nem a gyerekes családoknak kellene a terhek nagy részét viselni. Akkor folytatnák önök gróf Batthyány Lajos művét, ha nem a magyar vállalkozókat terhelnék, irreális versenyelőnyhöz juttatva a multinacionális cégeket. *(Közbekiabálás a kormánypartok soraiból: Pfuj!)* Akkor folytatnák gróf Batthyány Lajos művét, hogyha a bankok és a multinacionális cégek arányos terhet viselnének a magyar vállalkozókkal.

Akkor folytatnák gróf Batthyány Lajos művét, ha nem tüntették volna el a még megmaradt állami vagyont. Akkor folytatnák Batthyány Lajos művét, ha nem adósították volna el még az unokáinkat is. Akkor folytatná Batthyány Lajos művét, ha nem a magyar nemzet ellen fegyverkezne. *(Kuncze Gábor: Mi van?! Ezt még egyszer! – Derűltség az MSZP-s képviselők soraiban.)* És akkor folytatnák Batthyány Lajos művét, ha az országunkat válságba sodrók vállalnék a felelősséget. *(Közbeszólások az MSZP-s képviselők soraiból.)*

Önök a szöges ellentétét teszik annak, mint amit gróf Batthyány Lajos tett, ezért a botrányok botránya az, amikor ön gróf Batthyány Lajoshoz hasonlítja magát. *(Dr. Navracsics Tibor tapsol. – Derűltség és közbeszólások az MSZP-s képviselők soraiból: Pfuj!)*

A TERMÉSZETJOGRÓL, A CSALÁDI JÖVEDELEMADÓZÁS LEHETŐSÉGÉRŐL ÉS A KORMÁNY ÁLTAL TERVEZETT ÁZSIAI BETELEPÍTÉSRŐL

*Felszólalás a KDNP által kezdeményezett
demográfiai vitanapon
2007. február 20.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Kereszténydemokrata Néppárt – egyedülként a magyar politika történetében – alapítása óta tudatosan és következetesen a természetjog alapján áll. Meggyőződésünk az, hogy a parlament csak olyan törvényt hozhat, amely levezethető a természet rendjéből, vagy legalábbis nem ellentétes azzal.

A mostani kizárólagos személyi jövedelemadó-törvénnyel egyrészt az a problémánk, hogy nem felel meg a természet rendjének, másrészt pedig az, hogy nem felel meg az igazságosság követelményének. Nem felel meg a természet rendjének, mégpedig azért, mert a társadalom a közösségek közössége, nem pedig individuumok eklektikus halmaza. Természetesen lehet, hogy valaki nem családban él természetes vagy akár természetfölötti okból, de a társadalom a természet rendje szerint családokból áll és a családokra épül. A személyi jövedelemadó pedig a mostani kizárólagos formájában egyfajta atomisztikus szemléletet tükröz, ami

ellentétes az ember antropológiai természetével, és ellentétes a társadalom valóságával. De nem felel meg az igazságosság követelményének sem, mégpedig azért, mert csak azt veszi figyelembe, hogy az egyes embernek mekkora a jövedelme, és nincs tekintettel arra, hogy ebből a jövedelemből hány másik emberről gondoskodik, hány másik embert tart el.

Mindebből következik, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt által javasolt lehetőség, hogy az emberek szabadon választhassanak a személyi jövedelemadó, illetve a családi jövedelemadózás lehetősége között, azért jó, mert megfelel a természet rendjének, az ember antropológiai természetének, igazságos, hiszen figyelembe veszi azt is, hogy hány embert tartanak el ebből a jövedelemből, megfelel a magyar nemzet életérdekeinek, hiszen javítana az ország egyébként katasztrofális demográfiai helyzetén, és bevált a gyakorlatban, például Franciaországban. S ha ez így van – márpedig így van –, akkor miért nem támogatják a kormánypártok ezt a javaslatot? Nem tudtuk meg, hogy miért nem.

De azt sem tudtuk meg a vitában, hogy mi a kormány demográfiai programja. Például van-e a kormánynak bevándorlási stratégiája? Ha van, miért nincs itt az Országgyűlés előtt? Tisztelt Ház! A „miért nem”-re a választ itt tartom a kezemben. Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium a nyilvánosság kizárásával, titkolózva pár hete elkészítette a Magyar Köztársaság bevándorlási stratégiáját. Milliós tömeg betelepítését tervezi, milliós tömeg integrálásának szükségességéről beszél, milliós tömeg áttelepítési programjáról ír, milliós tömegekről Ázsiából.

Tisztelt Ház! Ez a kormány megtagadta pár száz-ezer magyartól az állampolgárságot, amit most oda-

adna milliányi ázsiai betelepülőknek. Ez nem felelős hazafiság, ez a nemzet életérdekeinek semmibevétele. Félreértés ne essék, a politikai menekültek befogadása erkölcsi kötelesség. Korlátozott bevándorlás – elsősorban Európából – szükséges lehet, de nem a magyar gyerekek megszületése helyett, hanem mellett. A felelőtlen bevándorlási politika tragikus következményeit láthatjuk néhány nyugat-európai országban. Nem lenne szerencsés mindezt hazánkra zúdítani. A magyar állam célja az kell legyen, hogy magyar gyerekek születhessenek, és magyar nyelven, magyar kultúrában nőhessenek fel.

Tisztelt Ház! Két lehetőség áll az Országgyűlés és az ország előtt. Az egyik a Kereszténydemokrata Néppárt javaslata, amit fideszes barátaink is támogatnak. Ez az, hogy tegyük lehetővé, hogy az emberek szabadon választhassanak a személyi jövedelemadó és a családi jövedelemadó lehetősége között. A másik lehetőség az, amit a kormány tett, amikor elvette a családi adókedvezményt, vagy az, amit Kóka miniszter úr SZDSZ-es programjában meghirdetett, aki még a szocialisták által meghagyott családi pótlékot is elvenné az emberektől, és aki számára a gyerekvállalás szegénysegélyezés; valamint az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium terve, ami nyilvánvalóan integrálhatatlan, milliós ázsiai tömegek betelepítését tervezi.

Tisztelt Ház! A magyar állam értelme nem az, hogy a multinacionális cégek munkaerő-piaci igényeit kielégítse, hanem az, hogy a magyar nemzet fennmaradjon, és a magyar emberek életminősége javuljon. Remélem, hogy a kormány nem fogja elfogadni az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium anyagát, tervezetét. S remélem és kérem, hogy az Országgyűlés támogassa a Kereszténydemokrata

Néppárt határozati javaslatát, és tegyük lehetővé az állampolgárok számára a családi jövedelemadózás lehetőségét.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a KDNP és a Fidesz soraiban.)*

A KORMÁNY ÁLTAL TERVEZETT MILLIÓNYI ÁZSIAI BETELEPÍTÉSÉRŐL

*Napirend előtti vita
2007. február 26.*

DR. SZABÓ ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök asszony. Tisztelt Ház! A KDNP elnöke a keddi vitanapon azt állította, hogy a kormány a magasabb születésszám ösztönzése helyett milliós nagyságrendű bevándorló tömeggel kívánja orvosolni a hazai demográfiai gondokat. Bizonyítéku felmutatta ezt az anyagot. *(Felmutatja.)* Nos, ennek az anyagnak a 2. oldalán a következő olvasható: „*A természetes reprodukcióra tett józan feltételezések mellett csakis egy emelt szintű bevándorlás jelentheti a népességfejlődés konszolidálását, ez viszont feltételezi sok százezer, akár milliós nagyságrendű külföldi eredetű népesség integrálását.*” A magyar nyelv elemi ismerete is elégséges ahhoz, hogy felismerjük, ez a mondat nem kormányzati szándékot fejez ki, pusztán egy – meglehet, szomorú – tény tudomásulvételét. Felmerül a kérdés, hogy mire alapozza az előterjesztő ezt a tényt.

Tisztelt Ház! 1999. május 13-án az Orbán-kormány megalakította a népesedéspolitikai ad hoc bizottságot. A bizottság felkérésére Csehszombati László akadémikus egy korábbi kutatásokra alapuló, népesedési koncepciót tartalmazó jelentést készített. A jelentést az Orbán Viktor miniszterelnök elnökletével és Harrach Péter szociális és családügyi mi-

niszter részvételével működő bizottság 2000. március 29-i ülésén megvitatta, és annak megállapításaival egyetértett. Ez a jelentés kijelöli azt a gyakorlatilag egyetlen reálisan járható utat, amellyel 2050-re is megőrizhető hazánk 10 milliós népessége. Ehhez arra lenne szükség, hogy a születéskor várható élettartam addigra fokozatosan meghaladja a 85 évet, a gyermekszületések számát kifejező termékenységi ráta elérje a mai franciaországi 1,9-et, a Magyarországra évente bevándorlók száma pedig tartósan 20 ezerre emelkedjék.

Számoljunk, tisztelt hölgyeim és uraim: ötven éven keresztül 20 ezer bevándorló bizony pontosan 1 millió bevándorló. Mindebből az is pontosan látható, hogy erre az 1 milliós bevándorló tömegre nem a születésszám erőteljes emelése helyett, hanem amellet van szükség ahhoz, hogy a népesség századunk közepén is elérje a mai 10 milliót.

Tisztelt Ház! Érdekes még egy kicsit csemegézni ennek a jelentésnek a következtetéseiből. *„Ha megpróbáljuk kiszámítani, milyen mértékű bevándorlásra lenne szükség ahhoz, hogy a jelenlegi termékenységi és balandósági szint mellett 2050-re 10 millió körül maradjon a népességszám, két variációt lehetne megfogalmazni. Az egyik: ha 2000-ben ke- reken 1 millió 800 ezren vándorolnának be hazánkba, a másik, ha az elkövetkező ötven év folyamán évente 47 ezren költöznének Magyarországra.”* Megint egy gyors számítás: ötven év alatt 47 ezer bevándorló, az kevés híján két és fél millió bevándorló.

Következik-e mindebből, tisztelt Ház, hogy Orbán Viktor 2000-ben még 2-2,5 millió bevándorló letelepítését akarta előkészíteni? Természetesen nem, hiszen szögezzük le, maga a jelentés is mindkét for-

gatókönyvet képtelenségnek nevezi. Ebből pusztán annyi következik, hogy Orbán Viktor kormánya 2000-ben komolyan szembenézett a népességfogyás problémájával, és számba vette a lehetséges megoldásokat, ahogyan azt egy, a nemzet jövője iránt kicsit is felelősséggel viseltető kormánynak tennie is kell.

Tisztelt Ház! A KDNP frakcióvezetője csütörtökön a következőket nyilatkozta: *„Két lehetőség van, Péterei miniszter úr vagy tudott erről a dokumentumról, vagy nem tudott. Ha tudott, akkor morálisan alkalmatlan, ha nem tudott róla, akkor pedig szakmailag alkalmatlan, ezért felszólítjuk a lemondásra.”* Nos, tisztelt Ház, klasszikusokat csak szó szerint!

Két eset lehetséges. Lehet, hogy a KDNP frakcióvezetője nem tudta, hogy a tanulmányban – amelyet elcsent egy minisztériumi fiókból, és amellyel végighaknizta a fél magyar sajtót – nem az van, amit ő állít, ami viszont benne van, az egy olyan kormány megrendelésére készült szakmai anyagból származik, amely kormánynak Orbán Viktor a vezetője, Harrach Péter KDNP-képviselő a minisztere, ő maga pedig a tisztségviselője volt. Ebben az esetben szakmailag alkalmatlan, mert nem tudja értelmezni az általa olvasottakat, és mert előbb nyilatkozik, mint ahogy tájékozódna.

Az is lehet persze, hogy Semjén úr tudta mindezt, de azt is tudta, hogy az ázsiai veszedelem felemlegése mindig muzsika azoknak az idegengyűlölő szélsőségeseknek a fülében, akikkel a Fidesz és a KDNP mostanában oly szívesen kacsint össze; egy a tábor és egy az Árpád-sávós zászló ugyebár. Ebben az esetben morálisan alkalmatlan, mert csúsztatott, és mert egy olyan megállapítást vetett a mai kor-

mány szemére, amit még az általa támogatott kormány fogadott el.

Felteszem ezek után a kérdést, tisztelt Ház, vajon kinek kell lemondania. (*Font Sándor: Neked! Szégyellj magad!*) A következtetések levonását a KDNP frakciójára bízom.

Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypárti oldalon.*)

DR. SZILI KATALIN (ELNÖK): Köszönöm szépen. Mielőtt a kormány képviselőjének megadnám a szót, tájékoztatom önöket, hogy Semjén Zsolt, a Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezetője szót kért, feltételezem, hogy személyes érintettség okán. (*Dr. Semjén Zsolt: Így van.*)

Tájékoztatom önöket, hogy a Hárszabály 51. § (5) bekezdése és az ahhoz fűzött magyarázat értelmében frakcióvezetőnek ilyenkor nincs lehetősége felszólalni, de személyes érintettség okán kérhet szót. Azonban az, hogy a frakcióvezető úr neve elhangzott, nem gondolom, hogy a személyes érintettséget kielégíti. Frakcióvezető úrnak arra van lehetősége, hogy a Háztól kéri, szavazza meg, kíván-e önnek szót adni. Kérdezem, kíván-e élni azzal a lehetőséggel, hogy ezt tegyem fel szavazásra. (*Dr. Semjén Zsolt: Igen.*) Köszönöm.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem akkor a tisztelt Házat, hogy kíván-e kétperces hozzászólásra lehetőséget adni Semjén Zsolt frakcióvezető úrnak személyes érintettség okán. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*) Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés 199 igen szavazattal, 8 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett engedélyezte a frakcióvezető úrnak két percben személyes érintettség okán a felszólalást.

Kérem szépen, hogy a személyes érintettségre korlátozva beszéljen. Öné a szó, frakcióvezető úr.

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm a szót, tisztelt elnök asszony, és köszönöm a Háznak, hogy lehetővé tette, hogy szóljak. *(Közbeszólások a bal oldalon: Szívesen. – Zaj.)* Egész egyszerűen nem felel meg a valóságnak az, amit Szabó Zoltán mondott *(Derültség az MSZP soraiban.)*, kormányzati szándékról van szó, és ennek alátámasztására föl szeretnék olvasni egy mondatot. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Ez személyes érintettség? – Zaj.)*

„Meg kell teremteni annak feltételeit, hogy kellő *(Zaj. – Az elnök csenget.)* integrációs intézményrendszer kialakítását követően Magyarország be tudja indítani saját, meghatározott válságövezeteket célzó áttelepítési programját.” Önök először letagadták azt, hogy létezik ilyen dokumentum, miniszter úrral az élen...

DR. SZILI KATALIN (ELNÖK): Frakcióvezető úr, jelzem önnek, hogy nem vitára van alkalma, a személyes érintettségre vonatkozóan tegye meg észrevételét. *(Folyamatos zaj.)*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Elnök asszony, ha megengedi, ezt próbálom megtenni, ha ön nem szólna közbe. *(Felzúdulás a kormánypárti sorokban. – Közbeszólások az MSZP soraiból: Na!)*

DR. SZILI KATALIN (ELNÖK): Frakcióvezető úr, én sokkal több udvariasságot várok öntől.

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Én maximális udvariassággal viseltetem, csak szeretném elmondani az álláspontomat, tekintve, hogy durva támadás ért, ráadásul teljesen valótlan támadás. *(Derültség a kormánypárti padsorokban. – Zaj. – Az elnök csenget.)*

Tehát, önök december 5-én megtagadták pár százezer magyartól azt az állampolgárságot, amit milliónyi ázsiai betelepülőre akarnak kiterjeszteni. Gyurcsány Ferenc politikai megfontolásokból olyan tanácsot adott Kovács Lászlónak, hogy 23 millió románnal riogasson. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Ez mind személyes megtámadtatás? – Folyamatos zaj. – Az elnök csenget.)*

A mi álláspontunk és az én álláspontom az, hogy a családtámogatásokra kell helyezni a hangsúlyt az ország demográfiai problémáinak a megoldására, nem pedig a multinacionális cégek munkaerő-piaci igényeit kielégíteni. Mert amit önök elkövettek ebben a dokumentumban, azt úgy hívják, hogy nemzetárulás. *(Felzúdulás, zaj a kormánypárti sorokban. – Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.)*

DR. SZILI KATALIN (ELNÖK): Köszönöm szépen, frakcióvezető úr.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e bárki reagálni. *(Nincs jelzés.)* Nem. Köszönöm.

Tisztelt Képviselőtársaim! Dávid Ibolya frakcióvezető-helyettes asszony kért ugyancsak... *(Horn Gábor: Még két percet adjunk neki! – Derültség.)* Horn Gábor frakcióvezető-helyettes úr, államtitkár úr kíván szólni? *(Horn Gábor: Nem, nem. – Derültség.)* Köszönöm szépen. Azt hittem, önnek is személyes érintettség okán van ingere felszólalni. *(Zaj, közbeszólások mindkét oldalról. – Az elnök csenget.)*

A MÁRCIUS 15-I ÜNNEPSÉGEKRŐL ÉS SZILVÁSY TITKOSSZOLGÁLATI MINISZTER ÚJABB PROVOKÁCIÓS KÍSÉRLETÉRŐL

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására – 2007. március 19.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Empatikusan!)* Ön azt mondta, hogy a kormánybuktatási szándék megbukott.

Ezzel szemben áll az, hogy ön és kormánya bukott meg szakmai és morális értelemben, hiszen válságba sodorták az országot; szavahihetelenné váltak, a nép megtévesztésével a nép felhatalmazása nélküli diktátumokat hoznak.

Most a népszavazásnál meglesz a magyar nép *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Mit vársz?)* lehetősége arra, hogy ezt az elégtelent beírja ön és kormánya bizonyítványába *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Jézusom!)*, mégpedig azzal, hogyha a nép elutasítja azt, hogy kihúzzák a földet a lábunk alól, hogy elprivatizálják a kórházainkat *(Derültség és közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból.)*, hogy tandíjat fizetessenek, hogy vizitdíjat fizetessenek velünk. *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*

A március 15-ei rendezvényekkel kapcsolatban bárki megnézheti azokat a felvételeket, amely ren-

dezevénnyel a KDNP a Pilvax kávéházban, illetve szövetségünk, a Fidesz az Erzsébet hídnál tartott. Március 15-én 200 ezer ember (*Közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból, többek között: A Pilvax kávéházban! –250!*) hitet tett a márciusi ifjak öröksége mellett; hitet tett a szabadság, a béke és az igazságosság mellett.

Azt, hogy Budaházy urat egy másik történetbe (*Derültség a kormánypárti padsorokban.*) hogyan sikerült becsempészni (*Moraj és szórványos taps az MSZP és az SZDSZ soraiban. – Az elnök megkocogtatja a csengőt.*), e tekintetben Szilvásy urat kellene megkérdezni, és azt gondolom, ideje lenne annak, hogy magyarázatot adjon nekünk, miért éppen március 15-én sikerült fél év után letartóztatni (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból: Ez az! A szegénység védelmezője! – Az elnök csenget.*), miért pont a Fidesz-rendezvény közepén, március 15-én, 16 óra 57 perckor sikerült a rendőrség szóvivőjének, Garamvölgyi Lászlónak közzétenni az MTI által, hogy elfogták, azt is gondosan megjelölve, hogy hol tartják fogva. E tekintetben, azt gondolom, hogy Szilvásy úr tartozik magyarázattal az Országgyűlésnek és az országnak.

Őn azt mondta, hogy be kell fejezni a háborús-kodást. Csak hát az a helyzet, hogy ez a háborús-kodás valójában nem annyira a kormánypártok és az ellenzék között folyik, hanem önök háborút viselnek a saját népük ellen. (*Felzúdulás a kormánypártok padsoraiban.*) A békének van néhány természet szerű feltétele – nem annyira a mi feltételünk ez, hanem a magyar nemzeté –: vonják vissza a vizitdíjat, ne vezessék be a tandíjat, ne adósítsák el az unokáinkat is, ne találjanak ki újabb és újabb módszereket meg nem szerzett jövedelmek megadóz-

tatására! *(Folyamatos zaj.)* Próbáljanak alkotmányos törvényeket hozni, ne rágalmazzák a magyar nemzetet és például az ellenzék vezetőjét külföldön, és állítsanak szavahihető embereket! *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Meg se szólalt!)*

Tisztelt Ház! A béke az igazságosság gyümölcse, nem pusztán a háború hiánya. Ha igazságosság lesz, és igazságos törvényeket hoznak, akkor megvalósul annak gyümölcse, a béke is.

AZ OROSZ BEFOLYÁSIÖVEZET- SZERZÉSI TÖREKVÉSEKRŐL

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására – 2007. március 26.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Mi, kereszténydemokraták tisztában vagyunk azzal, hogy az Európai Unió nem a magyarság történelmi célja, hanem a magyarság megmaradásának történelmi eszköze: annyiban vagyunk Unió-pártiak, amennyiben az Unió megfelel a magyar nemzet életérdekeinek. Miután úgy látjuk, hogy összességében az Unió a magyar megmaradást szolgálja, ezért Unió-pártiak vagyunk és uniópártiak voltunk.

De van egy sajátos feladatunk, amit a küldetésünknek tudunk, ez az, hogy kifejezzük hűségünket az Európai Unió alapító atyáihoz, Adenauerhez, Schumanhoz, de Gasperihez, akik elkötelezett kereszténydemokrata politikusok voltak, és akik nagyon világossá tették, hogy az Európai Uniónak szükséges, hogy legyen identitása. Ez az identitás a görög kultúrára, a római jogra, az ószövetségi etikára vagy Nagy Károly esetében a germán államszervezésre épül, de ezekből az építőkövekből mégiscsak a kereszténység hozta létre azt a civilizációt, ami létrehozta Európát. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy a kereszténység létezhetne Európa nélkül, de Európa nem létezhetne a kereszténység nélkül, és ez az az identitás, ami az Unió megmaradásának esélyét adja, azt, hogy ne pusztán egy

gazdasági érdekközösség legyen, hanem legyen egy identitása, ami megtartóerőt jelent. A másik ilyen gondolata az alapító atyáknak a nemzetek gazdaságának sokszínűsége, a harmadik pedig a szociális igazságosságnak gondolata, az, amit Adenauer szociális piacgazdaságnak nevezett.

Tagja vagyunk az Európai Uniónak, következésképpen elköteleztünk vagyunk amellett, hogy a szerződés betűjét és szellemét is betartsuk. És itt kell egy aktuális mondatot mondanom a kormánypártok és a kormány felé. Tisztelt Ház! Nem lehet asszisztálni egy olyan orosz politikához, amely politikai és gazdasági értelemben befolyási övezetévé akar tenni minket. Szeretném már most leszögezni, hogy korrekt gazdasági kapcsolatokra kell törekednünk Oroszországgal. Nem támogatunk semmiféle oroszellenességet – én személy szerint egyébként nagy tisztelője vagyok a pravoszláviának (*Derültség az MSZP soraiban.*) –, de azért azt látni kell, hogy a befolyási övezet expanziós gondolata nem Putyin elnök úr sajátja, még csak nem is a Szovjetunió találmánya volt, hanem Nagy Péter cártól kezdve ez az orosz történelem sajátja. Ezzel tisztában kell lennünk. És a nemzeti érdekek érvényesítésének lehetőségéi feltétele az, hogyha a szövetségeseink számára nem kérdéses, hogy ki kivel van.

A nyilatkozattal kapcsolatban: fájdalommal láttuk, hogy a „kisebbség” szó nem szerepel ebben a nyilatkozatban, ugyanakkor üdvözljük azt, hogy a nyelvekre és kultúrákra való utalás – egyébként az Európai Néppárt nyilatkozatából – bekerült ebbe a nyilatkozatba. Befejezésül: úgy gondolom, hogy az a helyes, hogyha itt, az Országgyűlésben ezt megköszönjük az Európai Néppártnak.

Köszönöm szépen a figyelmüket.

A GAZDASÁGBAN A PIACNAK, DE AZ EGÉSZSÉGÜGYBEN A SZOLIDARITÁSNAK ÉS AZ ÁLLAMI FELELŐSSÉGVÁLLALÁSNAK VAGYUNK A HÍVEI

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására – 2007. május 7.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Mi, kereszténydemokraták, hívei vagyunk a piacnak a gazdaságban, az egészségügyben pedig a szolidaritásnak és az állami felelősségvállalásnak.

A koalíciós pártok között arról folyik a vita, hogy egy- vagy több-biztosítós modell legyen-e. Ennek a kérdésnek a megértéséhez nagyon fontos látni mindannyiunknak és a tévénezőknek is, hogy a több-biztosítós modell két teljesen ellentétes dolgot jelent; körülbelül úgy, mint ahogy a körte jelenthet villanykörtét és jelentheti a gyümölcsöt is. (*Derültség a kormánypárti oldalon.*) A több-biztosítós modell elfogadható abban az értelemben, hogy van a kötelező szolidaritásalapú társadalombiztosítás, és a gazdagok, miután befizették ide a járulékot, ha akarnak – nem e helyett, hanem e felett – pluszban olyan biztosítást köthetnek még maguknak, amelyet akarnak.

De az nem fogadható el, hogy ezt a szolidaritásalapú társadalombiztosítást szétszedjék. Kérem, gondolják meg, hogy a társadalom felső 20 százaléka fizeti be a tb-költségvetés több mint a felét. Ha ezt a 20 százalékot kiengedik magánbiztosítókba, akkor mi marad a többi 80 százaléknak? *(Horn Gábor: Miért nem olvasol újságot? Nem kell szakmai dolgokat tudni, elég, ha újságot olvasol!)*

ELNÖK: Képviselő urak!

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Reagálnék Horn Gábor bekiabálására. Egyébként körülbelül mindig ugyanezt mondja, és...

ELNÖK: Kérem, frakcióvezető úr, folytassa a felszólalását.

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen. Akkor reflektálnék arra is, amit Eörsi Mátyás frakcióvezető úr ma reggel lelkesen magyarázott a rádióban, amikor a magánbefektetők és a magántőke fontosságáról beszélt, és hogy milyen jó lesz az egészségügynek, ha a magántőke itt megjelenik. Annak megfontolását kérem mindannyiuktól, hogy ugyan miért akar egy befektető befektetni, mondjuk, az egészségügybe? Azért, hogy a profitot kivegye. Nem azért, hogy a Mari néninek és a Józsi bácsinak jó legyen, hanem azért, hogy a profitot kivegye. Ki fogja kifizetni a befektetőknek ezt a profitját? Végeredményben csak az állampolgárok fogják megfizetni, akiknek ezek után az egészségügyi szolgáltatásokon túlmenően még meg kell fizetni a befektetők profitját is. Ezért vagyunk ellene annak, hogy ilyen értelemben magántőkét vonjanak be az

egészségügybe, és ezért vagyunk ellene annak, hogy szétszedjék a kötelező, szolidaritásalapú társadalombiztosítást.

Ezek megfontolását kérem a valóban szocialista képviselőtársainktól, hogy ne engedjenek a bizniszorientált érdekcsoportok nyomásának.

Köszönöm szépen. *(Dr. Navracsics Tibor tapsol.)*

NEM A RENDŐRSÉG OKOZÓJA AZ ÖN POLITIKAI VÁLSÁGÁNAK, HANEM AZ ÖN POLITIKÁJA AZ OKOZÓJA A RENDŐRSÉG BŰNEINEK

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására
2007. május 21.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Ház! Mindenekelőtt ne keverjük össze az okot az okozattal. Nem a rendőrség bűnei az okozója az ön politikai válságának, hanem az ön politikája okozója a rendőrség bűneinek. (*Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból. – Taps az ellenzék soraiban.*) Mégpedig azért, mert október 23-án kiengedte a rendőri erőszak szellemét a palackból. A kormánytól törvénysértő utasításokat kaptak, falztak nekik, kitüntették azokat, akik utasításokat adtak emberek összeverésére, ezért gondolták azt ezek a figurák, hogy őnekik mindent szabad, hogy őnekik mindent lehet, és ezért van az, hogy joggal meg lehet kérdezni, hogy ezek után ki érezheti ma magát biztonságban ebben az országban.

És arról is szólnunk kell a Ház falai között, hogy egy rendőr lopott a bankból. Igen. (*Horn Gábor: Ez jó! – Podolák György: Igen! Még egyszer! Igen!*) De ez a rendőr végeredményben semmi mást nem csinált kicsiben, mint amit önök csináltak nagyban. (*Felzúdulás a kormánypartok soraiban. – Dr. Vadai Ág-*

nes: Ne! – Göndör István: Szégyen!) Azt tette kicsiben, amit önök nagyban az állami vagyonnal. *(Felzúdulás az MSZP soraiban.)* Itt van az Országgyűlés előtt az állami vagyonról szóló törvény. *(Folyamatos zaj. – Az elnök csenget.)* Újabb privatizációs elképzeléseik. *(Balogh József: Meggyónhatod ezt is!)* A Szerencsejáték Rt.-től a Nemzeti Színházig, ami még megmaradt, azt is el akarják tüntetni.

Arra kérem a választópolgárokat, a tévénezőket, és önöknek sem ártana, egyszer vegyenek elő egy papírt és egy ceruzát, nézzék meg, hogy hova fajult el az államadósság *(Podolák György: Például?)*, hova tűnt el az állami vagyon; olvassanak el közgazdasági tanulmányokat azokról az offshore cégekről, ahova hihetetlen vagyonokat, hogy úgy mondjam, mentettek át, és utána egy egyszerű osztásos művelettel önök is eljuthatnak arra az eredményre, amit most el fogok mondani. *(Közbeszólás az ellenzéki pártok soraiból: Halljuk!)* Amit ez a rendőr elvett, az kevesebb, mint egymilliomod része annak, amit önök eltüntettek. *(Moraj az ellenzéki pártok soraiban.)* Ezért a megoldás az, hogy nem elegendő a rendőri vezetők menesztése *(Dr. Eörsi Máttyás: ...a Torgyán...!)*, nem elegendő az igazságügy-miniszter leváltása, hanem az egyetlen megoldás az ön távozása.

Köszönöm. *(Folyamatos közbeszólások a kormány-pártok soraiból. – Tellér Gyula tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! *(Horn Gábor: Kérjél elnézést, te sötét bunkó! – Dr. Semjén Zsolt: Kérném jegyzőkönyvezni!)* Képviselőtársaim! Kérem szépen, fejezzék be... *(Horn Gábor közbeszól. – Dr. Semjén Zsolt: Ezt is kérném jegyzőkönyvezni!)* Képviselő úr! Kérem szépen, hogy fejezzék be a jegyző-

könyvvezetők felé történő utasításokat; tudjuk, hogy az ő dolguk is, hogy minden, ami elhangzik az ülésteremben, kerüljön a jegyzőkönyvbe. Nyilván ez a sors illeti a felszólalásokat is.

A KERESZTÉNYDEMOKRATA NÉPPÁRT AZ EURÓPAI NÉPPÁRT TELJES JOGÚ TAGJA LETT

*Napirend előtti felszólalás
2007. május 21.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Elnök Asszony! Tisztelt Ház! A múlt héten a Kereszténydemokrata Néppárt az Európai Néppárt teljes jogú tagja lett. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)* Az Európai Néppárt mostani, ellenszavazat és tartózkodás nélküli egyhangú döntése *(Horn Gábor: Hú!)* egyértelmű elismerése és megerősítése a Kereszténydemokrata Néppárt hiteles, európai, kereszténydemokrata politikájának és a magyar politikai életben betöltött szerepének.

Tisztelt Ház! Mi vagyunk az egyetlen történelmi párt a magyar parlamentben és az Európai Unió magyar pártjai között. Ez felelősség és küldetés a nemzeti érdekek szolgálatára. Az Európai Néppárton belül Adenauer, Schuman és De Gasperi kereszténydemokrata örökségét szeretnénk erősíteni, a keresztény civilizációra épülő Európa gondolatát és a barankovicsi keresztényszociális hangsúlyt.

Az Európai Unió egészében pedig a volt szocialista országok egy sajátos problémájára szeretnénk ráirányítani a figyelmet. Arra, amiről Erdő Péter bíboros is szólt akkor, amikor az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsának elnökévé választották.

Arról van szó, hogy a boldogabb történelmű nyugati, európai uniós országok és a volt szocialista országok, amelyek tagjai lettek az Európai Uniónak, az egészségügy tekintetében egy sajátos különbséget mutatnak történelmi vonatkozásban. A volt szocialista országokban a második világháború után az emberek társadalombiztosítási megtakarításait államosították. Majd a létező szocializmusnak nevezett évtizedekben emberöltőkön keresztül, emberek millióitól a szocialista állam elvette a fizetésének a felét, és ezért törvényben és alkotmányban garantálta az ingyenes egészségügyi ellátást. Ezek után hogyan lehet azt mondani egy 70 éves embernek, miután élete munkájának felét elvették tőle, és ezért ingyenes egészségügyi ellátást ígértek neki, hogy ettől kezdve gondoskodjon magáról? *(Dr. Vojnik Mária: Senki nem mondott ilyet!)* Ezért tehát ki kell mondanunk azt, hogy a volt szocialista országok elsősorban a saját állampolgáraik felé adósak.

Ezeknek a gondolatoknak a megfogalmazására és érvényre juttatására felkértem Surján László urat, európai képviselőt, az Antall-kormány volt népjóléti miniszterét, hogy e tekintetben koordinálja és fogja össze az Európai Unióban lévő volt szocialista országok pártjait, azzal a nem titkolt céllal, hogy így szélesebb hozzáférést biztosítson ezeknek az országoknak például az egészségügyi és egyéb forrásokhoz is.

Mindennek a támogatását kérem az Országgyűlésben lévő pártoktól, itt Budapesten és kint Brüsszelben. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

A CSALÁDI JÖVEDELEMADÓZÁS VÁLASZTHATÓVÁ TÉTELÉRŐL

*Semjén Zsolt előterjeszti törvényjavaslatát és
válaszol a vitában elhangzottakra
2007. május 21.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ez a törvényjavaslat, a családi jövedelemadózás választhatóvá tétele, a Kereszténydemokrata Néppárt talán legfontosabb politikai célja, hogy úgy mondjam, életcélunk. Azért vagyunk a családi jövedelemadó mellett – és kritikusak a személyi jövedelemadóval szemben –, mert a személyi jövedelemadó igazságtalan, csak azt nézi, hogy mekkora az egyes ember jövedelme, de nincs tekintettel arra, hogy ebből a jövedelemből hány másik embert tart el.

A személyi jövedelemadó nem felel meg a természet rendjének, mert atomisztikusan szemléli a társadalmat, ez értékrendileg helytelen, szociológiailag pedig egyszerűen téves. Mindebből eredően a személyi jövedelemadó demográfiaileg káros, ezért nem felel meg a magyar nemzet életérdekeinek, és nem felel meg a magyar családok jogos életminőségi igényeinek sem.

A mostani kötelező személyi jövedelemadóval szemben az általunk javasolt, választható családi jövedelemadózás igazságos, mert nem pusztán a jövedelmet veszi figyelembe, de tekintettel van arra is, hogy ebből a jövedelemből hány másik emberről gondoskodnak. A családi jövedelemadózás megfelel

a természet rendjének, mert tükrözi azt a valóságot, hogy az emberek nagy része családban él.

A francia tapasztalatok pedig feketén-fehéren bebizonyították, hogy a családi jövedelemadózás lehetőségével megfordították az addig igen rossz demográfiai trendet: a francia családokban megszületett a második-harmadik gyerek. Mi azt szeretnénk, hogy ez a magyar családokban is megtörténhessen.

Tisztelt Ház! A magyar politikai életben egyedülálló módon törvényjavaslatunkat könyvben is kiadtuk, a teljes kodifikációt elvégeztük, az egész magyar joganyagot átvezettük, és részletes pénzügyi, gazdasági, társadalmi hatástanulmánnyal támasztottuk alá. Csak megemlítem, hogy 11 éve egyszer már benyújtottam az Országgyűlésnek a családi jövedelemadózás választhatóságát lehetővé tevő javaslatomat. Ha akkor, a Horn-kormány idején elfogadták volna, akkor ma nem sodródnánk ilyen tragikus mértékben a demográfiai katasztrófa felé.

Tisztelt Ház! Mindezek alapján kérem érveink megfontolását, a családok támogatását, a családi jövedelemadózás választhatóságának lehetővé tételét.

Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok padsorai-ban.)*

(...)

ELNÖK: Most, hogy elhangzottak a képviselői felszólalások, megkérdem az előterjesztőket. *(Jelzésre.)* Ismételten megadom a szót Semjén Zsolt képviselő úrnak. Képviselő urat illeti a szó.

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A közgazdászok, a demográfusok

egyetértenek abban, hogy ha most nem tudjuk megfordítani a demográfiai trendet, akkor ennek a következményei belátható időn belül a nyugdíjrendszer összeomlásától kezdve a gazdasági nehézségeken át mindenkit el fognak érni. Két lehetséges megoldás van elméletileg: vagy több száz-ezer külföldi betelepítése, vagy a magyar családok támogatása. Azt gondolom, a helyes az, ha mi az utóbbit választjuk, a magyar családok támogatását, és az esetleges külföldi betelepülés csak olyan mértékű, amit a magyar családokban született gyerekszám nem tud pótolni.

Két mondatban hadd válaszoljak a Szocialista Párt, illetve az SZDSZ által elmondottakra. A mostani javaslatunk nem részesíti előnyben a családokat, hanem a hátrányt küszöböli ki, hiszen a családok ma nyomasztó hátrányban vannak azokkal szemben, akik nem viselik a gyermeknevelés terheit. Senki nincs semmire kényszerítve. Mindenki szabad akaratából eldöntheti, hogy a személyi jövedelemadóztatást választja, vagy pedig él a családi adózás lehetőségével. Ebből kifolyólag nem lehet azt mondani, hogy bárki hátrányba kerülne javaslatunk elfogadásával. Az SZDSZ álláspontjával kapcsolatban pedig hadd mondjam azt, hogy a családtámogatás nem szegénysegélyezés, hanem annak elismerése, hogy a gyermeknevelés a legértékesebb munka és a legjobb befektetés a jövőbe.

Ennek alapján kérem, hogy szavazatukkal támogassák azt, hogy tegyük lehetővé a magyar családok számára a családi jövedelemadóztatás választását.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyű-

lést, tárgysorozatba veszi-e a Semjén Zsolt és képviselőtársai, KDNP, által előterjesztett T/2878. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés 140 igen szavazattal, 161 nem ellenében, 11 tartózkodás mellett az előterjesztést nem vette tárgysorozatba.

MIKÖZBEN AZ EMBEREKET ELSZEGÉNYÍTETTÉK, AZ OFF-SHORE BÁRÓK MULTIMILLIÁRDOSOK LETTEK

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására
2007. június 11.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Contra facta non valent argumenta (*Közbeszólások az MSZP sorából.*); a tényekkel szemben nincsenek érvek – mondta Aquinói Szent Tamás. Ezért lássuk a tényeket!

Ellentétben azzal a retorikával, amit ön előadott, a tények a következőt mutatják. Az államháztartási hiány tekintetében az Európai Unióban Magyarország áll a legrosszabbul. Az államháztartási hiány, az egyensúly felborulása Medgyessy Péter idejére megy vissza.

Az MSZP és az SZDSZ nem csinálhat úgy, mintha semmi köze nem lenne Medgyessy Péter kormányához, hiszen önök szavazták meg Medgyessy Pétert, ön pedig minisztere volt, főtanácsadója volt, bizonyára remek tanácsokat adott neki, legalábbis egészen addig, amíg meg nem puccsolta.

Tehát a tény az, hogy az államháztartási hiány nálunk a legmagasabb. Az adósság tekintetében még az unokáinkat is eladósították, eközben az állami

vagyon nagy részét eltüntették. Az infláció tekintetében megint csak nálunk a legnagyobb az infláció, ami tervezhetetlenné és kiszámíthatatlanná teszi a jövőt. És ami a legnagyobb baj, az, hogy a növekedés az egész Európai Unióban a legkisebb. Ezáltal illuzórikus a kilábalás, illuzórikus a jövő.

És tudja, Gyurcsány úr, a legvérlázítóbb ebben az egészben az, hogy miközben az országot tönkretették és az embereket elszegényítették, addig az önök klientúrája, nómenklatúrája – hogy Szili Katalin elnök asszony klasszikus kifejezését használjam –, az off-shore bárók multimilliárdosok lettek.

Most két lehetőség van. Vagy látja mindezt, vagy nem látja. Ha látja, és mégis elmondta azt, amit elmondott, akkor oly mértékben cinikus, hogy morális értelemben alkalmatlan arra, hogy az ország miniszterelnöke legyen.

Lehetséges az is, hogy valóban nem látja, és tényleg elhiszi a saját propagandáját. Ebben az esetben, hogy úgy mondjam, pszichológiai, szellemi problémák vannak, e tekintetben pedig, hogy úgy mondjam, szakmailag alkalmatlan. (*Zaj, közbeszólás az SZDSZ soraiból: Van egy harmadik is!*) Igaza van az SZDSZ bekiabálásának, van még egy harmadik lehetőség is, és én is erre hajlok, hogy mindkét szempontból alkalmatlan.

Köszönöm. (*Taps az ellenzéki pártok soraiban.*)

GYURCSÁNY FERENC HATALOMBAN MARADÁSÁÉRT A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁST IS ELADTA AZ SZDSZ-NEK

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására
2007. június 25.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Az elmúlt héten két kompromisszum született. Egy kompromisszum született Brüsszelben, az Európai Unióban, és egy kompromisszumnak nevezett paktum Budapesten Gyurcsány Ferenc és az SZDSZ között. Egy-egy reflexiót tennék mind a kettőre.

Nézzük az elsőt: a Kereszténydemokrata Néppárt úgy látja, hogy vállalható kompromisszum született Brüsszelben. Három nagyon fontos dologban született kompromisszum, amelyet messzemenően üdvözlünk. Az egyik az, hogy az Európai Unió egysége megmarad. Nem következett be az a veszély, amitől féltünk, hogy a régi és az új tagállamok tekintetében egyfajta belső kör jön létre és egyfajta periféria, hogy lesznek elsőrangú uniós polgárok és másodrangú uniós polgárok, lesz egy elit klub és lesznek a szegény rokonok. Ez, hála Istennek, nem következett be.

Számunkra talán a legfontosabb az, hogy a nemzeti, kisebbségi jogok bekerültek, bennmaradtak a szövegben – messzemenően üdvözljük. Nagyon

fontosnak tartjuk a közös energiapolitikára való hivatkozást, ennek a távlatait. Ebben a tekintetben a magyar szereplés egyfajta kármentésként is értelmezhető Gyurcsány Ferenc orosz Kék Áramlatkalandja vonatkozásában. A lényeg az, hogy a közös energiapolitika benne van a szövegben. Tehát Brüsszelben vállalható kompromisszum született, amit mi támogatni fogunk.

Ugyanez sajnos nem mondható el arról a pakettumról, amelyet Gyurcsány Ferenc kötött a Szabad Demokraták Szövetségével. Az alapvető dolog, amit mindannyiunknak látni kell, hogy a társadalom felső 20 százaléka fizeti be a társadalombiztosítás költségvetésének 55 százalékát. Következésképpen, ha így vagy úgy az üzleti érdekű biztosítók ezt a 20 százalékot elviszik, akkor ennek a következménye az, hogy a társadalom 80 százalékának marad a tb-befizetés 45 százaléka. Ez az SZDSZ üzletembereinek sok száz milliárdos biznisz. De az idős, szegény, beteg embereknek mi marad? *(Közbeszólás a kormánypárti oldalról: Mi lenne, ha elolvasnád, hogy mi van benne?)* Többszörösére fog nőni a bürokratikus költség, hiszen több biztosító több bürokráciát feltételez. Hogyan fog megvalósulni a szabad orvosválasztás egy ilyen típusú több-biztosítós rendszerben? És a legfontosabb kérdés: ki fogja kifizetni a befektetők profitját? A költségvetés? A beteg emberek? Ki fogja kifizetni a szolgáltatások fölött a befektetők profitját? Hiszen nem azért fektet be egy befektető, mondjuk, a biztosítási rendszerbe, hogy a Mari néninek és a Józsi bácsinak jó legyen, hanem azért, hogy a profitot kivegye. Ki fogja kifizetni ezt a profitot?

Gyurcsány Ferenc a hatalomban maradásáért a tb-t is eladta az SZDSZ-nek. Ez egyébként szöges ellen-

téte a szociáldemokráciának, a baloldaliságnak és a szociális igazságosságnak. *(Közbeszólás a kormánypárti oldalról: Konzervatív!)* Gyurcsány Ferenc megállapodott az SZDSZ-szel. De ki állapodott meg a magyar néppel? Ki hatalmazta fel erre őt? *(Közbeszólás a kormánypárti oldalról: A választók.)* Ki adott erre felhatalmazást?

Ezért tehát a valóban szocialista képviselőket, a szakmai szervezeteket és a magyar állampolgárokat felszólítjuk az önvédelemre és az ellenállásra. *(Moraj, derűltség a kormánypárti oldalon.)*

(Taps a KDNP és a Fidesz padsoraiban)

VÁDOLOM A VÁDLÓKAT! ÜZENET A MAGYAR ZSIDÓSÁGHOZ

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására
2007. szeptember 10.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! A Kereszténydemokrata Néppárt nevében – rendhagyó módon – izraelita honfitársaimhoz szeretnék szólni, mert ez jogom és kötelességem. Annak a megfontolását kérem izraelita vallású és zsidó származású honfitársainktól, hogy jó-e az a magyar zsidóságnak, ha egy rossz politika mintegy túszként löki maga elé Schwarz bácsit és Weisz nénit? Jó-e ez a magyar zsidóságnak? *(Horn Gábor: Te hülye vagy?)*

Tisztelt Ház! Van szociáldemokrata antifasizmus, amiként van kereszténydemokrata antifasizmus is. Hogy mást ne mondjak, egyedül a *(Moraj és derűlttség az MSZP padsoraiból.)* Kereszténydemokrata Néppárt az a párt, aminek két olyan elnöke is volt a rendszerváltoztatás óta, akik itt ültek ezekben a parlamenti sorokban, akiket a nyilas számonkérőszék halálra ítelt, és csak csodával határos módon menekültek meg. Keresztes Sándorról és Varga Lászlóról beszélek.

Ezen a történelmi jogon szeretném emlékeztetni baloldali képviselőtársaimat arra, hogy a második világháború után a nyilasok, akikről önök mostanában annyit beszélnek, nem a Barankovics-féle

kereszténydemokrata pártba léptek be, nem is a Kiszgazdapártba, hanem a Kommunista Pártba. Akkor a baloldal nem volt finnyás nyilas tekintetben.

És nem mi államosítottuk a zsidó vagyont, hanem az önök valahányadik elődje, a Kommunista Párt. A jobboldal adta vissza a zsidó vagyont, az Antall-kormány hozta meg azt az ingatlanrendezési törvényt, ami erre a jogi lehetőséget megnyitotta (*Horn Gábor: A jobboldal hozta a zsidótörvényeket!*), és az Orbán-kormány volt az, amelyik a legtöbb ingatlant adta vissza, és az Orbán-kormány idején kötöttünk három olyan szerződést a magyar zsidósággal, ami csak a vatikáni szerződéshez hasonlítható.

És ellentétben a Magyar Szocialista Munkáspárttal, mi soha nem voltunk Izrael-ellenesek. (*Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Izrael-ellenesek vagyunk?*)

Az SZDSZ-hez is hadd szóljak egy-két gondolat erejéig! A köztünk lévő legélesebb ellentét a drogliberalizáció, a melegházasság kérdése, az extrém szekták problémája, az eutanázia kérdése. Ezeknek a kérdéseknek, amelyek megkülönböztetik az SZDSZ-t az MSZP-től, semmi köze nincs a zsidósághoz, és velejéig aljas dolog mindezeket kapcsolatba hozni a zsidósággal. Sőt hadd emlékeztessenek arra, hogy mindezek – drogliberalizáció, egy-neműek házassága, extrém szekták, eutanázia – szöges ellentétei a mózesi törvénynek, a Tórának, az autentikus rabbinikus hagyománynak. (*Horn Gábor: Miről beszél?*) Mózes mindezekért egyébként megkövezést írt elő. (*Felzúdulás a kormánypárti padsorokban. – A Fidesz- és a KDNP-frakció képviselői folyamatosan érkeznek vissza az ülésterembe.*)

Tisztelt Ház! Van egy régi történet, amelyet nem árt manapság emlékezetünkbe idézni. A történet

Scheiber Sándor főrabbi úrról szól, aki nagy tudós volt, igaz ember és jó magyar. Ő azt mondotta, hogy az Örökkévaló mentse meg a magyar zsidóságot attól a mentalitástól, amelyet az jellemez, hogy ha van konjunktúra, akkor van pajesz, ha pedig nincs konjunktúra, akkor nincs pajesz. Mindennek a megfontolását kérem izraelita honfitársainktól és minden jó szándékú magyar embertől.

Köszönöm. (*Taps az ellenzék padsoraiban.*)

TANULSÁGOS MEGEMLEKEZÉS AZ 1947-ES KÉKCÉDULÁS VÁLASZTÁSOK 60. ÉVFORDULÓJÁN

*Napirend előtti felszólalás
2007. szeptember 10.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Hazánk sorsa tragikus fordulatot vett 60 évvel ezelőtt, az 1947. augusztus 31-én tartott kékcédulás választás következtében. A nagyhatalmak jaltai konferenciáján, 1945 februárjában elfogadott „Nyilatkozat a felszabadított Európáról” hiába deklarálta a népek jogát, hogy demokratikus választások útján a nép akaratának megfelelő kormányokat alakíthatnak. A jog a baloldal számára csak akkor számított, ha neki kedvezett; ha korlátozta, akkor semmibe vette. Az 1946. évi VII. törvény a demokratikus államrend és köztársaság büntetőjogi védelméről nyitott kaput a kommunistáknak a leszámolásra politikai ellenfeleikkel.

Ez a hóhértörvény véget vetett a szólás, vallás és gyülekezés szabadságának. Először egy asztaltársaságot, a Magyar Közösséget vádolták meg köztársaság-ellenes összeesküvéssel, de ez volt a hivatkozási alap a '45-ös választások abszolút győztese, a Független Kisgazdapárt leszalámizására is. Reakciónak, fasisztának bélyegezték, majd e vádakkal leválasztották a Kisgazdapártról többek között *Sulyok Dezsőt*, aztán *Pfeiffer Zoltánt* és társaikat, akik való-

jában elkötelezett antifasiszták voltak, és akik politikai környezetükben nem tűrtek meg volt nyilasokat, ellentétben a Kommunista Párttal, ahová tömegesen tódultak a most Rákosit, pár éve még Szálasit életetők és kiszolgálók. A megszállók csak annak a pártnak adtak indulási papírt, amelyiknek azt a kommunisták megengedték.

A baloldal minden ügyben a megszálló Vörös Hadsereghez szaladt, és ők kezdeményezték azt a nemzetközi jogtiprást is, amikor a Vörös Hadsereg elvitte az elvben már ismét szuverén Magyarország közepéről *Kovács Bélát*, a Kisgazdapárt főtitkárát. Saját embereiket titokban minden más pártba beléptették, hogy belülről bomlasszanak. Megfélemlítették az embereket, szétverték a civil szervezeteket, üldözték az egyházakat. Közben átjásztották az ország megmaradt vagyonának és jövedelmének jelentős részét a megszállóknak. Vegyesvállalatok alakultak a Szovjetunióval, a megtermelt értékek jó részét kivitték az országból.

A Kisgazdapárt szétverése után Rákosiék elérkezettnek látták az időt egy új választásra, hogy korrigálják '45-ös választási vereségüket. Annyira azért nem voltak bátrak, hogy tiszta küzdelembe bocsátkozzanak, amint Marosán György fogalmazott: *„nem kell az olyan demokrácia, amely azt is biztosítja, hogy az antidemokratizmus velünk egyenlő jogokat élvezzen.”* Hogy ki az antidemokrata, reakciós, klerikális, netán fasiszta, azt természetesen ők mondták meg. A megbélyegzés, a rágalmazás a baloldali sajtó napi rutinjává vált. Justus Pál szerint demokrácia csak a demokratáknak jár, azt is persze ők mondták meg, hogy ki a demokrata, miközben a leggátlástalanabbul számolták fel magát a demokráciát.

A '47-es választásokat a maguk jellegzetes módján előkészítették, 700 ezer embert kizártak a választójogból, nem létező személyek ezreit felvették a szavazólistákra, érdekeik szerint módosították a mandátumkiosztás szabályait, és bevetették csodafegyverüket, a kék cédulát. Több mint félmillió példányt nyomtattak, kétszázezernél többnek a felhasználására konkrét terveket készítettek, és tizenkétezer aktivistát szerveztek be, hogy teherautókon járva szavazzanak minden faluban, hajnaltól napestig.

A választási csalások kivizsgálását megakadályozták, a szavazatszámlálási eredményeket meghamisították, a tiltakozni merészelőket megfélemlítették, internálták. *Karig Sára* szociáldemokrata író nő például Vorkutára került. Pfeiffer Zoltán Magyar Függetlenségi Pártjának választási eredményét utólag egyszerűen megsemmisítették, mandátumait törölték.

A választások valódi győztese mindezek ellenére a mi pártunk, a *Barankovics István* vezette Demokrata Néppárt volt. A Demokrata Néppárt a kereszténydemokrácia programjával 827 ezer leadott szavazatot kapott, miközben 150 ezer választónktól elvették a választójogát! Egymillió körüli támogatottságával tehát a Demokrata Néppárt volt a győztes.

A csalások nyomán megalakult új országgyűlés illegitim többsége készséggel asszisztált Rákosiék-nak a parlamentarizmus és a demokrácia felszámolásához, az ország nyomorba döntéséhez. A történelmi tanulság keserű: akik állandóan a demokrácia és a köztársaság védelmére hivatkoztak, azok számolták fel a magyar demokráciát, a második Magyar Köztársaságot. A valódi demokratákat megbélyegezték, bebörtönözték, internálták, számúze-

tésbe kényszerítették. „Az erőszak és zsarnokság annál nagyobb lesz, minél kevesebb ellenállásra talál” – hangzottak a püspöki kar prófétai szavai 1945-ben. A Bibliában a Prédikátor könyve azt mondja, hogy nincs új a nap alatt. A mi felelősségünk az, hogy őrállók legyünk, felismerjük a történelmünkben rejlő tanulságokat, áthallásokat, és ne engedjük, ha átcsomagolva, átcímkezve is, de mindez újra megtörténhessen.

Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

A JÉGHEGY CSÚCSA

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására – 2007. október 8.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Az elhangzott javaslatnak van persze érdemi pontja is, és persze tárgyalhatunk ezekről a kérdésekről. De azt gondolom, mindaz, ami a Zuschlag-üggyel kapcsolatban történt, ennek az egész hullámverésnek (*Dr. Vadai Ágnes: A dögei polgármester.*) a mélyén van egy sokkal súlyosabb valóság.

Az egész Zuschlag-ügy a jéghegy csúcsa, alatta van a jéghegy. Erről beszéljünk! (*Derültség és taps az MSZP soraiban.*) Beszéljünk azokról a hegyekről, amikkel kapcsolatban önök csak a jéghegy csúcsáról akarnak beszélni: a közpénz és a közvagyon eltüntetéséről. Beszéljünk az állami vagyon eltüntetéséről! Hol ez a tengernyi pénz? (*Dr. Vadai Ágnes: Viktorral beszéljess!*) Beszéljünk az adósságról! A jegybank és az ÁSZ jelentéséből nyilvánvalóvá vált, hogy drámai az ország eladósodása. Önök nevethetnek, de a Medgyessy–Gyurcsány-kormány nagyobb adósságot csinált, mint a Kádár-rendszer, amit az unokáink is nyögni fognak. Hol van ez a tengernyi pénz? Hol van ez a tengernyi közpénz? És beszéljünk a társadalom kifosztásáról; a betegek, a diákok kifosztásáról, aminek kapcsán a nagycsaládosoktól kezdve a szakszervezeteken át az Írószövetségig tüntetnek. Hová lett ez a tengernyi pénz? Elvitte a rossz kormányzás, és elvitte a korrupció.

És a konkrét Zuschlag-üggyel kapcsolatban: Gyurcsány úr, ön volt a miniszter. Most vagy nem tudott arról, ami huzamos időn keresztül intézményes formában a minisztériumában zajlott, akkor a szakmai alkalmasság, hogy úgy mondjam, megkérdőjelezhető. Ha pedig tudott róla, és mintegy haszonélvezője is volt, akkor a morális aspektus válik bizonytalanná. Aki a kicsiben hűtlen, az a nagyban is hűtlen. Ha így volt miniszterként, hogyan lehet miniszterelnökként? Önök most fogadkoznak. De ki hihet önnek, ki hihet az ön őszinteségében Őszöd óta? Az ars poeticája akkor az volt, hogy a hatalom megtartásáért lehet hazudni. Ha akkor megtette, most miért ne tenné meg? Ha akkor nem voltak gátlásai, most miért lennének? Hihetünk-e az ön őszinteségében? És kik fogadkoznak most? Kik fogadkoznak a korrupció ellen, a közpénz lenyúlása ellen, az erkölcstelen meggazdagodás ellen? Gyurcsány úr, ön az altusos ügyeivel? Vagy Bajnai miniszter úr (*Bajnai Gordon felé mutat.*) a Hajdú-Bétes múltjával? Vagy a hankookos Kóka János? Azok, akik, ha Justitia érvényesülne, aligha ezeken a bársonyszékeken ülnének...

Tehát mi készek vagyunk ezekről a javaslatokról tárgyalni; de annak tudtával, és annak szem előtt tartásával, hogy mindez a jéghegy csúcsa. És akkor tudunk valóban előrelépni, ha a közvagyonról és a közpénzek eltüntetésének egész hegyéről beszélünk, beleértve az államadóságot, beleértve az emberek kifosztását, és beleértve az állami vagyon eltüntetését.

MI EZ, HA NEM DISZKRIMINÁCIÓ?

*Felszólalás a 2008. évi költségvetési törvény
vitájában – 2007. október 26.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A 2008. évi költségvetési törvény tervezetének egyházi vonatkozásainál első látásra szembeötlik, hogy – ellentétben a kormányzati retorikával – csak ott nőnek az összegek, ahol a kötelező automatizmusok ezt előírják, de jellemzően ott is kisebb mértékben. Nincs valorizáció, így például a kistelephelyen élő egyházi szolgálattevők jövedelempótlékánál sem. Az egyházi közgyűjtemények támogatása 500 millióról 325 millióra, az egyházi rekonstrukciós alap 545 millióról 325 millióra csökken. Megjegyzem, ez az összeg a mi időnkben, hat évvel ezelőtt, a mostaninak a tízszerese volt!

A normaszövegben olyan pontok szerepelnek, amelyek ellen az egyházak tiltakoztak, amelyek az Alkotmánybíróság előtt vannak, és amelyek például az egyházi közoktatási kiegészítő támogatás folyósításának feltételeit önkényesen szűkítik.

A kormány az egyház-finanszírozási törvényt is át akarja variálni. A vatikáni szerződéssel szöges ellentétben a tervek szerint az állampolgárok által felajánlott összeget a költségvetés ugyan megduplázza, de ezen túl azonban semmilyen kiegészítő támogatás nem lesz. Noha a módosítás 2008-ban még nem így lépne hatályba, hanem feltehetően az

eddig szisztémát, a progresszív sziya 0,9 százalékará való kiegeészítést alkalmaznák, de ez a szövegtervezetből nem egyértelmű, ugyanis a 4. § (1) bekezdésében nem szerepel a „nyilatkozattal érintett év” kifejezés, ami legalábbis szakmai pontatlanság, és aminek a korrekciójára ezúton kérem a kormányt.

Szeretnék emlékeztetni arra, hogy a 2006. évi zárszámadási törvény alapján az egyházi intézményfenntartókat 2006-ra visszamenőleg 7,3 milliárd forint közoktatási kiegeészítő támogatás és 2,8 milliárd forint szociális kiegeészítő támogatás illet meg, vagyis ennyivel kaptak kevesebbet. Feketén-fehéren bebizonyosodott tehát, hogy a kormánnyal szemben az egyházaknak volt igazuk. Ezek a számok önmagukban diszkriminációs vádiratok Magyar Bálint manipulatív propagandájával szemben.

A 2006-ban folyósított kiegeészítő támogatáselőleg – a kormány által is immár elismerten – mindössze az önkormányzati közoktatási kiegeészítés 61 százalékát, az önkormányzati szociális kiegeészítés 66 százalékát tette ki. A nagy különbség oka egyfelől a költségvetési törvény alultervezése, másfelől az önkormányzati intézményeknek folyósított pótlólagos bérkiegeészítés és a többcélú kistérségi társulások normatívája, amit az egyházak év közben nem kaptak meg. Mi ez, ha nem diszkrimináció?

Mindehhez tartozik még, hogy a szociális kiegeészítő normatíva elszámolásáról semmilyen egyeztetés nem volt, és az elszámolásban szereplő önkormányzati közoktatási adatok ebben az évben is eltérnek a zárszámadási törvényben szereplő önkormányzati adatoktól, mondanom sem kell, hogy az egyházak kárára. Le kell szögezmem, hogy a zárszámadási törvényből kiolvasható önkormányzati adatok alapján kiszámítható pontos összeg 9,4

milliárd forint közoktatási kiegészítő támogatás és 4,6 milliárd forint szociális kiegészítő támogatás lenne, amelyekhez mind elvi, mind gyakorlati szempontból ragaszkodunk; egészen egyszerűen azért, mert nem fogadható el semmifajta diszkrimináció, semmilyen megkülönböztetés az egyházi iskolába járó diák és az önkormányzati iskolába járó diák, az egyházi iskolában tanító tanár és az önkormányzati iskolában tanító tanár között.

Ismételten hangsúlyozom, hogy az egyházi közfeladatot ellátó intézmények nem valamifajta plusztámogatást kérnek, hanem pusztán annak érvényesülését, hogy ugyanannak a közfeladatnak az ellátására ugyanazt a finanszírozást kapják, mint a hasonló feladatot ellátó önkormányzati intézmények; mert ez következik az állampolgárok szabad akaratú, pressziótól mentes, szabad intézményválasztási jogából és az állampolgári jogegyenlőségből.

Köszönöm szépen.* *(Taps a Fidesz és a KDNP soraiból.)*

---

* Az Alkotmánybíróság Semjén Zsolt és Salamon László indítványára 2008. június 30-án, a vatikáni szerződésbe ütközés miatt, megsemmisítette a közoktatási törvény egyházi iskolákat diszkrimináló passzusát.

MEGEMLÉKEZÉS BOLDOG APOR VILMOSRÓL

*Napirend előtti felszólalás
2007. november 6.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezen a héten lesz tíz esztendeje annak, hogy Apor Vilmos püspököt, a magyar kereszténység vértanúját boldoggá avatta II. János Pál pápa. Báró Apor Vilmos Segesváron született 1892-ben, egy évben Mindszenty József hercegprímással. E két főpap a magyar glóbusz két elmentéses pólusáról érkezett: Mindszenty ősei Vas megyei szegényparasztok voltak, Apor Vilmoséi erdélyi arisztokraták, ám életútjuk egyazon irányba vitt.

Az ősi székely eredetű Apor családot az erdélyi nemesség sajátosságai jellemezték századokon át: mély hazaszeretet, puritán életvitel, erős kötelesség-tudat. A szülői háttér és a jezsuita gimnáziumi nevelés felébresztette papi hivatását. Apor Vilmos Innsbruckban szerzett teológiai doktorátust, 23 évesen szentelték pappá. Az első világháborúban kórházvonaton teljesített lelkészi szolgálatot, majd az 1918-as összeomlás idején Gyula város plébánosa lett. Huszonhat éves volt ekkor, és huszonhárom évet szolgált Gyulán.

Az Innsbruckban tanultak, személyes életpéldája, állhatatos szorgalma révén virágzó lelkeséget teremtett Apor plébános úr. Amikor 1941-ben a győri egyházmegye élére állította Róma, akkor a gyulai lelkipásztori munka folytatására kapott küldetést,

de már nem plébániai, hanem egyházmegyei léptékben. Ars poeticáját a legtömörebben annak a máltai lovagrendnek a jelmondatával összegezhettük, amelynek mélységesen elkötelezett tagja volt: „*A hit védelme és a szegények szolgálata.*” Ezt a lelkeséget élte meg egész szolgálata során: a szenvedők és ínségesek segítése, a gyermekek jó példával nevelése, az iskolaügy felkarolása.

A történelem azonban mind többet követelt. 1941-ben a fiatal, mindössze 49 éves püspöknek ki kellett lépnie az új hivatalával szükségképpen együtt járó politikai síkra is. A közéletet mindig is figyelemmel kísérte, és markánsan képviselte a keresztényszociális tanítást. Apor Vilmos győri püspökként – Prohászka Ottokárhoz hasonlóan – szorgalmazta a földosztást, a nagybirtokrendszer átalakítását, beleértve az egyházi nagybirtokot is. Támadták is érte azok, akik nem értették meg az idők szavát.

Máig ható érdemei vannak a magyar kereszténydemokrácia politikai kereteinek megteremtésében. 1943 nyarán ő adott otthont a katolikus szociális mozgalmak vezetői és a politikai élet képviselői közötti nagy találkozóknak, amelynek eredményeképpen megalakult a katolikus szociális népmozgalom. Ennek lelki vezetését, egyházi képviseletét vállalta Apor Vilmos. A mozgalom kezdetől fogva a háború utáni szükséges, nagy társadalmi átalakulás elvi és gyakorlati programjának kidolgozásával foglalkozott. Mire ez a munka elkészült, hazánk már hitleri megszállás alatt állt.

1941-től ő volt a Magyar Szent Kereszt Egyesület elnöke, és 1944-től egyre több és több menekültet bújtatott a nyilas üldözés elől. A győri Püspökvár pincéje megtelt zsidó menekültekkel és politikai üldözöttekkel. Apor Vilmos senkit nem küldött el,

hanem bővítette az embermentő hálózatot. Segítettek őt ebben hívei, az egész egyházmegyei szervezet és a Pannonhalmi Főapátság.

Apor Vilmos Győr szovjet ostromára is felkészült. A Püspökvárba menekült sok-sok ember ellátására élelmiszert tartalékol. Amikor részeg, emberi mivoltukból kivetkőzött vörös katonák a Püspökvár pincéjébe akartak bejutni, hogy onnan ételt-italt, de főleg nőket szerezzenek, Apor püspök mindannyiszor személyesen hártotta el őket. Március 30-án, nagypénteken azonban egy részeg szovjet tiszt géppisztolysorozatot lőtt rá. Háromnapi, hősiiesen viselt szenvedés után, húsvét hétfőn hajnalban adta vissza lelkét a Teremtőnek. 1945. április 4-én, szerdán a félelemtől bénult Győrben csöndben temették el, ideiglenesen a karmeliták templomában.

1948 novemberében már minden meg volt szervezve a méltó temetésre, amikor a kommunista hatalom megtiltotta a szertartást, mivel „*Apor Vilmos tervezett temetése sértené az ország külpolitikai érdekeit.*” Az ÁVO a temetés napján Győrt hermetikusan lezárta, még az utcát is fölszedette, úgy félt a mártír püspök emlékétől.

Az elhallgatás ellenére mégis kialakult a bensőséges Apor-tisztelet. A késő Kádár-rendszer, nemzetközi renoméját javítandó, 1986-ban hozzájárult Apor Vilmosnak saját sírba való temetéséhez, de csak titokban. Apor püspök vértanúhalála után az Isten- és emberellenes hitleri és sztálini neopogányság a történelem szemétdombjára került. Üldöztöttjüket, Apor püspök urat pedig immár egy évtizede oltárainkon tiszteljük. Életpéldája és közbenjárása segítsen minket!

Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps.*)

GYURCSÁNY FERENC NAGYOBB ÁLLAMADÓSSÁGOT CSINÁLT, MINT KÁDÁR JÁNOS

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására
2008. február 18.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Gyurcsány úr, ön már mondott mindent (*Közbeszólások az MSZP soraiból: Miniszterelnök úr!*) és annak az ellenkezőjét is. Egyik programot a másik után hirdette meg, egyikből se lett semmi, nyilatkozik egy külföldi lapnak, két nap múlva az ellenkezőjét nyilatkozza, majd az egészet letagadja; a Gyurcsány–Kóka-kormány egyetlen ígéretét sem tartotta be. (*Derültség az SZDSZ soraiban.*) Azért egyet el kell ismernem: Kóka János legalább az SZDSZ elnöki ígéretét betartotta. Ő azt ígérte, hogy azon fog dolgozni és az a politikai célja, hogy legyen egy 10 százalékos liberális párt Magyarországon. Ezt megcsinálta, igaz ugyan, hogy nem az SZDSZ-ből, hanem az MSZP-ből, de mégiscsak van egy 10 százalékos liberális párt. Gratulálok! (*Közbeciáltások az MSZP soraiból: Jó vicc volt! – Felzúdulás a kormánypártok soraiban.* – *Dr. Lampert Mónika: Egy kicsit magasabbra!*)

Adócsökkentésről, a járulékcsökkentés lehetőségéről volt szó, és reménykedtünk abban, hogy ebben valamilyen konkrétumot hallunk. Reményeinket némileg csökkentette, hogy már a hét végén a Pénzügyminisztérium nyilatkozott – szó szerint idé-

zem –, hogy „*egyetlen adómódosítással kapcsolatos döntés sem született sem kormányzati, sem tárca-szinten*”, tehát semmiféle közjogi relevanciája nincs annak, amit hallottunk, úgyhogy az ön klasszikus blogját idézem, betudhatjuk ezt a Klára asszonynak való imponálás és az üveg whisky jelentőségének.

Most azokhoz a képviselőtársaimhoz szeretnék fordulni, akik az előző ciklusban is képviselők voltak. Emlékezzünk vissza arra, hogy akkor a választások előtt adócsökkentési törvényt fogadott el a Ház. Hogy, hogy nem, a választások után az egészet visszavonták. Most, amikor újra adócsökkentés és járulékcsonkítás kerül szóba, láthatjuk, hogy három hét múlva népszavazás van, bízunk benne, hogy három hét múlva nem kerül mindez visszavonásra. Egyébként, ha komolyan gondolta, Gyurcsány úr, az adócsökkentés lehetőségét, mi akadályozta meg abban, hogy miután két hónapja sincs, hogy elfogadtuk a költségvetést és az adótörvényeket, mármint a kormánytöbbség elfogadta, miért nem javasolt ezzel kapcsolatban valamit két hónappal ezelőtt? Miért a távoli jövőben, jövő évi vonatkozásban ígéri mindezt?

De, tisztelt Ház, a tanulság nem az volt, amiről Gyurcsány úr beszélt, hanem az, amiről nem mert beszélni. 133 nap – amióta utoljára megörvendezett minket a felszólalásával – nem volt elég arra, hogy összeszedjen egy olyan eredményt, amire büszke lehetne. Gyurcsány úr (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Mi ez a Gyurcsány úr?*), miért nem szólt arról, hogy miért gyenge a forint, miért sebezhető a forint? Mi van azokkal az emberekkel, akik svájci frankban vagy euróban vettek fel hitelt? Mikor lesz euró? Ezt lehet, hogy ön viccesnek tartja, de az ön elődje miniszterelnökként azt mondta, hogy 2007-

ben euró lesz. Ahogy múlik az idő, egyre távolabb kerül, most már időpont sincsen. Miért nő az infláció? Miért csökken a GDP? 0,7 százalékos. Kegyetlenség lenne megkérni, hogy esetleg a környező országok tekintetében mondana-e egy összehasonlító adatot? (*Közbeszólás az MSZP soraiból. – Derültség a kormánypártok soraiban.*)

És az a legnagyobb probléma, hogy Gyurcsány Ferenc nagyobb adósságot csinált, mint Kádár János. Ezt lehet, hogy önök nagyon viccesnek tartják, de meg tudnák mondani, hogy Kádár János mekkora adósságot csinált? Megmondom: 21 milliárd dollár adósságot. És Gyurcsány Ferenc mekkora adósságot csinált? 25 milliárd dollár államadósságot, tehát nem tulajdonhoz juttatás történik, hanem a magyar embereknek fejenként másfél millió forintos adósságot hagyott ez a kormány, tehát nem tulajdonossá tette az embereket, hanem adóssá.

Szó volt az esélyteremtésről, ami nagyon helyes dolog, lelkesen támogatjuk a leszakadt rétegek felemelését, így például a cigányság sorsának javítását, a szegénység, a munkanélküliség, a kiszorulás az egészségügyi ellátásból és az oktatásból, ezen a lehetetlen állapoton való segítést. De a Gyurcsány-kormány gyakorlatában az esélyegyenlőség nem azt jelentette, hogy a leszakadt rétegeket emelték fel, hanem azt, hogy a magyar társadalom nagy részét taszították szegénységbe, munkanélküliségbe, az egészségügyi ellátásból való kiszorultságba és az oktatásból való kiszorultságba. Gyurcsány úr, hol van a magyar társadalom 98 százalékának esélyegyenlősége a szocialista nagykapitalistákkal szemben? (*Derültség a kormánypártok soraiban.*) Hol van egy magyar gazdának esélyegyenlősége, mondjuk, a Gráf József miniszter úr típusú latifundios

nagybirtokosokkal szemben? (*Derültség a kormánypártok soraiban.*) Hol van egy magyar vállalkozónak esélyegyenlősége a hajdú-bétes Bajnai Gordon vagy a tésztagyáros Veres Jánossal szemben? (*Derültség a kormánypártok soraiban.*)

Igen, a tulajdonhoz juttatás helyes gondolat, elvileg helyeseljük is – de hol van már az állami tulajdon nagy része?! Nem tudom elhessegetni magamtól a gondolatot, hogy e mögött a javaslat mögött van egy olyan hátsó megfontolás is, hogy miután eltüntették az állami vagyon 90 százalékát, most 1 százalékot ígérnek az embereknek, hogy ne feszegessék azt, hogy hova tűnt az a 90 százalék. (*Gőgös Zoltán: Nem érted, látszik!*) A tulajdonhoz juttatásnak a lényege az lenne, hogy erős középrétegek legyenek Magyarországon. Az önök kormányzása következtében Magyarországon nem egy európai típusú társadalomszerkezet alakult ki, ami erős középrétegeket jelent, hanem egy dél-amerikai típusú társadalomszerkezet: fönn egy milliárdos, korlátlan lehetőségű nagytőkés „elittel”, lenn pedig a szegénységbe, kiszolgáltatottságba taszított emberek millióival. Hárommillió ember él a létminimum közelében; ez nem egy európai típusú társadalomszerkezet, hanem egy dél-amerikai típusú társadalomszerkezet.

Gyurcsány úr, amit ön előadott, azt eddigi szavaival és tetteivel összevetve komikusnak lehetne tekinteni akkor, ha az ország helyzete nem lenne tragikus. Így a mai produkciójának dramaturgiai műfaja tragikomikus végjáték; Pilinszky szavaival: „beteljesítve bukásod fokozatait”. (*Taps a Fidesz és a KDNP soraiból. – Dr. Magda Sándor: Még van egy perc!*)

MA A SZOCIÁLIS IGAZSÁGOSSÁG SZEMPONTJÁBÓL VETT BALOLDALI ÉRTÉKEKET A JOBBDALI KÉPVISELI MAGYARORSZÁGON

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására – 2008. február 25.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Gyurcsány Ferenc valószínűleg maga sem tudja már (*Dr. Vojnik Mária: Miniszterelnök!*), hogy hány programot hirdetett meg. Egyben közösek ezek a programok: hogy egyikből sem lett semmi. Ahhoz sem kell valami nagy politikai éleslátás, hogy valószínűleg azért van most ez a programhirdetés, hogy elterelje a figyelmet a népszavazásról.

De nézzük, miről volt szó ebben a napirend előtti felszólásban! Tudásról és tanulásról. Ehhez képest a Gyurcsány-kormány volt az, amelyik a legtöbb kistélepülési iskolát zárta be. Az ön minisztere, Magyar Bálint (*Felzúdulás a kormánypártok padsoraiban.*) mintegy anti-Klebelsberg Kunóként porig rombolta a kistélepülési iskolákat.

Az önök kormányzata volt az, amelynek áldatlan működéséből kifolyólag tízezer állástalan pedagógus van az országban. Tízezer tanárt bocsátottak el. Ennyit a tanulásról. (*Podolák György: Nyolcezer.*)

A Szocialista Párt bekiabálójának annyit sikerült ehhez hozzátenni, hogy csak nyolcezer volt. Bravó! *(Közbe kiáltások a kormánypárti padsorokból.)*

Bevezették a tandíjat, aminek következtében a magyar társadalom szegényebb sorsú diákjai, szegényebb szülők gyerekei nem tudnak egyetemi tanulmányokat folytatni. *(Közbe kiáltások, derűltég a kormánypárti padsorokból. – Dr. Lampert Mónika: Hazugság!)* A tekintetben senkinek nincs kétsége, hogy Gyurcsány úr csemetéi akár Oxfordban, akár Cambridge-ben fognak tudni majd tanulni, függetlenül a képességeiktől és az adottságaiktól, de nem ez a kérdés, tisztelt Ház. A kérdés az, amin megint csak a szocialista képviselőtársaimnak kellene elsősorban elgondolkodni, hogy József Attila járhatna-e ma egyetemre? *(Dr. Vojnik Mária: Szádra ne vedd a nevét! – Közbe kiabálások a kormánypárti padsorokból.)*

A tulajdon tekintetében hallottunk némi konkrétumot is, és meg kell mondanom, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt 1989 óta híve a társadalom széles rétegei tulajdonhoz juttatásának, azért is, hogy ne a külföldi spekulatív privatizáció domináljon. *(Derűltég az MSZP soraiban.)* Az is tény, hogy a rendszerváltás adós maradt a tulajdonviszonyok igazságos rendezésével, ezért e tekintetben készen állunk a párbeszédre. Kár, hogy akkor állt elő ezzel, amikor az állami tulajdon 90 százalékát már eltüntették. *(Közbe kiabálások a kormánypárti padsorokból.)*

És szó volt a munkáról. Gyurcsány Úr! Azt mondja meg nekünk, miért gondolja, hogy ön baloldali politikát folytat. *(Derűltég, közbe kiabálások a kormánypárti padsorokból. – Az elnök csenget.)* Hiszen a Gyurcsány-kormány politikájának lényege

éppen az, hogy a munka szempontjait alárendelték a tőke szempontjainak, elsősorban a multinacionális tőke szempontjainak. Ezt nemcsak én mondom, hanem a saját szakszervezeteik is azt mondják, hogy nagyrészt lebontották azokat a történelmi munkásbiztosítási jogokat, amiért annak idején a szociáldemokrata pártok és a keresztényszociális gondolkodók küzdöttek.

Azt mondja, hogy beszéljünk világosan. Beszéljünk világosan! *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Neked nem fog sikerülni.)* Az önök klientúrája azokból áll, akik az előző rendszerben való politikai privilégiumukat átváltották gazdasági tőkére, és a gyárigazgatókból gyártulajdonosok lettek, a téeszelnökökből nagybirtokosok. *(Dr. Magda Sándor nevet.)*

Magda Sándor derül rajta. *(Derültség a kormánypárti padsorokban.)* Esetleg érdemes elolvasni az életrajzát a parlamenti almanachban. *(Dr. Géczy József Alajos: Nem is voltam téeszelnök!)* Tehát gyárigazgatókból gyártulajdonosok lettek, téeszelnökökből nagybirtokosok. Önök lettek az új burzsoázia *(Derültség a kormánypárti padsorokban.)*, és ezért van az, hogy a legkegyetlenebb kapitalizmust erőltetik az országra. És ezért van az, hogy ma a szociális igazság szempontjából vett baloldali értékeket a jobboldal képviseli Magyarországon. *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokban. – Közbeszólások: Óóó! – Dr. Vadai Ágnes: Bravó!)*

Köszönöm szépen, elnök asszony. *(Taps az ellenzéki pártok soraiból.)*

MINDENKINEK AZ LENNE A LEGJOBB, HA GYURCSÁNY FERENC ELFOGADNÁ A GAZPROM ÁLLÁSAJÁNLATÁT

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására
2008. március 3.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Gyurcsány úr felszólalásának címe a partnerség volt, többször is elmondta ezt a szót. Ehhez képest szimpla gyalázkodás volt, amit sikerült előadnia. Bár ez a Szocialista Párt szombati rendezvényén már előrevetítette az árnyékát, ahol lejúdásozta a jobboldalt (*Horn Gábor nevet.*), ami azért furcsa, mert ha belegondolunk, Júdás az árulás szimbóluma. Ha volt árulás politikai értelemben, az az, amit a Szocialista Párt tett Gyurcsány Ferenc vezetésével a baloldali értékekkel szemben, a szociáldemokráciával szemben (*Derültség az MSZP padsoraiban.*), a baloldali ethosszal szemben. Ezen a nagy sikerű MSZP-kampányrendezvényen burkoltan, de hazaárulónak nevezte a jobboldalt. (*Felzúdulás a kormánypárti oldalon. – Az elnök csenget.*) Aki december 5-e után hazaárulózik, és ezt a szót kiejti... Hát, nem tudom, ki volt a statikus, aki megépítette azt az épületet, de nagy építész volt, hogy nem szakadt az ön fejére, amikor ezt a szót kiejtette. (*Közbekiáltások a kormánypárti padsorokból.*)

Nem voltak partnerei a szakmai szervezeteknek. Nem voltak partnerei a saját szakszervezeteiknek, és nem voltak partnerei a magyar társadalomnak. Hiszen a szöges ellentétét tették kormányon, mint amire a választásokon felhatalmazást kaptak, és ezzel megsértették a társadalmi szerződést. A társadalmi szerződés, amin az egész parlamentáris demokrácia nyugszik, ennek a lényege az, hogy a politikai pártok meghirdetik a saját programjukat, és amikor a nép ezt elfogadja, az olyan, mint amikor a szerződési ajánlatot elfogadják, és ezáltal szerződéssé válik; azért, hogy a választási programban és a kormányprogramban teljesíteni ígéretet végrehajtsák. Az önök választási programjában szó sem volt vizitdíjról, szó sem volt ápolási díjról, és szó sem volt tandíjról. Miután felrúgva a társadalmi szerződést, ezt bevezették, ezáltal felmondták a párbeszédet a magyar társadalomban.

Párbeszédet ajánl például a családi adózás tekintetében. Gyurcsány úr, kezdeményeztünk egy parlamenti vitanapot a családi adózás tekintetében. Kiadtuk könyv alakban is – ezt át fogom adni a miniszter asszonynak, tanulmányozza buzgón, előnyére fog válni –, benyújtottuk törvényjavaslatként is, érdemi érvek nélkül leszavazták.

Az adócsökkentés tekintetében a választások előtt törvényt hoztak arról, hogy adócsökkentés lesz. A választások után az egészet visszacsinálták. Hát, nagy hit kell ahhoz, hogy ezek után partnernek lehessen tekinteni önöket. De miután nekünk nagy hitünk van, vitassuk meg, nem zárkozunk el tőle. Csak azért ezt a készséget némileg csökkenti az, hogy egy hete van annak, hogy a Déli Áramlat kérdésében ön a parlamentnek sem volt partnere. *(Dr. Eörsi Máttyás: Gripen! Gripen! Gripen! – Közbekiál-*

tások a kormánypárti padsorokból.) A parlamenti ellenzéknek sem volt partnere, hiszen megállapodtunk ott Veres Jánossal és az államtitkár asszonnyal, hogy bekerül a szövegbe egy olyan félmondat, amely szerepet ad a parlamentnek e tekintetben. A szövegbe ez nem került be, tehát a parlamentnek nem adtak szerepet e tekintetben.

Az SZDSZ részéről hangzanak a bekiabálások, a Kék Áramlat tekintetében; ott, Veres János szobájában ötpárti egyezség született arról, hogy a Nabucco támogatására ötpárti javaslatot nyújtunk be. Ehhez képest Kóka János elément az egésznek, és benyújtott egy külön javaslatot. Ezt nevezik partnerségnek? (*Gógös Zoltán: Sosem lesz kész.*) Egy dolog biztos, ha a társadalommal nem is, de a Gazprommal megvan a partnerség, úgy tűnik, talán több is, mint partnerség. (*Nagy Jenő: Szólj az olaszoknak meg a németeknek!*) Kövesse Gyurcsány úr Schröder példáját, és azt javasolom önnek, hogy március 9-e után fogadja el ön is a jó zsíros Gazprom-ajánlatot, ezzel teszi a legnagyobb jót mindannyiunknak.

Köszönöm. (*Taps az ellenzék padsoraiból. – Dr. Semjén Zsolt könyvet ad át dr. Lampert Mónikának.*)

GYURCSÁNY ÚR, HA TEHETNÉ, LEVÁLTANÁ A NÉPET

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására
2008. március 10.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Gyurcsány úr azt mondta, hogy érti a népszavazás üzenetét. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Miniszterelnök!)* Abból, amit elmondott, úgy tűnik, hogy nem érti. Azt is mondta, „hogyan nem értek vele egyet”. Gyurcsány úr, kit érdekel, hogy ön egyetért vagy nem ért vele egyet? Egy demokráciában... *(Felzúdulás és közbeszólások az MSZP soraiból: Mi az, hogy Gyurcsány úr? Miniszterelnök! – Az elnök csenget.)* Ha megengedik, én Gyurcsány úrnak hívom. *(Felzúdulás az MSZP soraiban.)* Esetleg bukott miniszterelnököt lehetne mondani, de az is úgy lenne pontos...

ELNÖK: Képviselőtársaim! Frakcióvezető úr!

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): ...hogyan egy olyan bukott ember, aki önmagát miniszterelnöknek képzelem.

ELNÖK: Gyurcsány Ferenc ma a Magyar Köztársaság miniszterelnöke. Kérem, hogy... *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Így van! – Taps az MSZP soraiban.)* Ma a törvényes miniszterelnöke. Öné a szó, folytassa!

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Én morális értelemben is értem ezt a szót és immár legitimációs értelemben is. *(Közbeiktatások és felzúdulás az MSZP soraiban.)* Tehát Gyurcsány úr, kit érdekel, hogy ön egyetért a nép akaratával, vagy nem ért egyet? *(Folyamatos zaj és közbeszólások az MSZP soraiban.)* Egy demokráciában a kormány két dolgot tehet: vagy végrehajtja a nép akaratát, vagy lemond. *(Dr. Vojnik Mária: Végrehajtjuk.)* A népszavazás üzenete az volt, hogy az emberek kifejezték, hogy nem tűrik a társadalmi szerződés felrúgását. A kormány nem tehet olyat, amire nem kapott felhatalmazást a választások során. Szolgáljon ez tanulságul az egészségügy privatizációjának a kérdésében is!*

Ön valami olyasmit mondott, hogy nincs ingyenesség, és hogy itt az emberek valamifajta ingyenszolgáltatást várnak. Milyen ingyenességről beszél, Gyurcsány úr? Irreálisan nagy járulékot fizetnek a magyar emberek, irreálisan nagy adókat fizetnek. A helyzet az, hogy önök a hozzá nem értő, korrupt és rossz kormányzásuk árát akarják megfizettetni az emberekkel. Erre mondott nemet a népszavazás. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

Ismert a Bourbonokról az a mondás, hogy nem tanultak, és nem felejtettek. *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiban.)* Úgy tűnik, hogy ez az ön esetében is igaz, bár szeretném jelezni, hogy a Bourbon-házat semmilyen módon nem akarom összehasonlítani önnel, hiszen a Bourbon-háznak voltak nagy kor-

---

* Az ülészak végén az egészségbiztosítási pénztártörvénynek nevezett társadalombiztosítás privatizációjáról szóló törvényt a Kormány kénytelen volt visszavonni.

szakai Franciaországban, amit a Gyurcsány-kormány tekintetében nem mondhatunk el magyar viszonylatban. *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiban. – Dr. Vojnik Mária: Éljen a köztársaság!)* De mindenestre a Bourbonok, miként ön is, nem felejtett és nem tanult. Nem felejtett, hiszen amit elmondott, az nem volt más, az a néhány panel, ami egyfajta bukott kampányszöveg a tegnapi népszavazás óta. És nem tanult, mert amit elmondott, abból az következett, hogy ha tehetné, leváltaná a népet. *(Felzúdulás az MSZP soraiban.)*

Önnek nem a népet kellene leváltania, hanem például Horváth Ágnes bukott miniszterét. *(Dr. Kóka János: Ki mondta neked Horváth Ágnesről, hogy megbukott?)* És ha az SZDSZ ilyen érdeklődéssel tisztel meg, akkor a tegnapi napon, ami a hab a tortán volt, ékes szavú Horn Gábort szeretném idézni, akivel ugyan életemben nem értettem egyet, a stílusával most sem, de tartalmi iránymutatásával nem tudok vitatkozni.** Fontolja meg! *(Zaj, közbeszólások a kormánypártok soraiban.)*

Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok soraiból.)*

** Horn Gábor (SZDSZ) elszólása a népszavazás éjszakáján az volt, hogy: „Feri azt mondják, hogy menj a p...ba.”

ORBÁN VIKTOR ÉS SEMJÉN ZSOLT ÁLTAL KEZDEMÉNYEZETT GYŐZTES NÉPSZAVAZÁSRÓL

*Napirend előtti felszólalás
2008. március 10.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Tisztelt Ház! Miután Orbán Viktor elnök úrnak nincs lehetősége reflektálni arra, amit Gyurcsány úr elmondott, néhány reflexiót megtennék én. *(Derültség és zaj az MSZP soraiban.)* Gyurcsány Úr! Önnek alapvetően nem Orbán Viktorral és nem az ellenzékkel van vitája, hanem a magyar néppel. Ebben az országban ön az – különösen most a népszavazás után –, aki nem vállalja a felelősséget. Ha vállalná a felelősséget, már nem ülne abban a székben. *(Taps a KDNP és a Fidesz soraiban.)*

Őszöddel kapcsolatban: nemcsak a hazugságbeszédéből ismerjük a gondolatait, hanem a kormányzati gyakorlatukból is. A hazugságbeszéd hazugságbeszéd marad. A hazugságkampány és hazugságkormányzás hazugságkampány és hazugságkormányzás marad.

A haza tekintetében pedig: Gyurcsány úr, december 5-e után ön és magyarul beszélő kormánya nem ejthetné ki ebben a Házban a haza szót. *(Taps a KDNP és a Fidesz soraiban. Zaj a kormánypárti oldalon.)*

Vox populi vox Dei, a nép szava Isten szava, ami egy demokráciában azt jelenti, hogy a nép döntése kötelezi a hatalmat. A szociális népszavazás megmentette az embereket a vizitdíjtól, az ápolási díjtól és a tandíjtól, ezek emelésétől, újabb és újabb sarkok bevezetésétől. Ez a szociális népszavazás betegekre százezreinek, diákok tízezreinek teszi lehetővé a gyógyulást és a tanulást.

Bajtársi szövetségben

A kereszténydemokrácia számára az egység nagyon fontos, és most létrejött a nemzeti egység. Belpolitikai kérdésben soha ilyen egyetértés még nem volt, mint e népszavazás kérdéseiben. És mindez a szolidaritás gondolata körül kristályosodott ki, aminek a lényege az – és ez a kereszténydemokrácia egyik legfontosabb tanítása –, hogy a gazdaságban a piacnak kell érvényesülnie, de az egészségügyben, az oktatásban és a kultúrában a szolidaritásnak és az állami felelősségvállalásnak. *(Taps a KDNP és a Fidesz soraiban.)*

Tisztelt Ház! Mi megtettük a javaslatainkat. Senkit sem hagyunk az út szélén. Idén a kormányzati luxuskiadásokból, jövőre pedig a szerencsejáték adójából megoldást adunk a felmerült kérdésekre. Arra kérem a kormánypártokat – nem Gyurcsány urat és kormányát, hanem a kormánypártokat –, hogy felejtsék el a bukott kampányszöveget, tanuljanak a népszavazás eredményéből, s a betegek és orvosok, diákok és tanárok, az emberek érdekében támogassák a megoldást jelentő törvényjavaslatunkat.

Köszönöm. *(Taps a KDNP és a Fidesz soraiban.)*

A NÉPSZAVAZÁS TANULSÁGA

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására
2008. március 17.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Elnök Asszony! Tisztelt Ház! A változás természetesen szükséges, csak nem mindegy, hogy milyen irányba és milyen módon. *(Zaj a kormány-pártok soraiban.)* Kellő tisztelettel, tényleg úgy gondolja, hogy tisztességes és komoly dolog azt állítani, hogy a forint helyzete azért rendült meg, azért nincs euró, azért ilyen drámai az államadósság, mert eltörölte a nép az ápolási díjat? Tényleg úgy gondolja, hogy a sikertelen kormányzásnak a következményeit tisztességes dolog a népszavazásra hátrítani? Navracsics Tibor pontosan elmondta: az az összeg, amiről itt szó van, 1 ezreléke a költségvetésnek. Teljesen komolytalan dolog azt állítani, hogy ez az 1 ezrelék lényegi összefüggésben lehetne *(Gőgös Zoltán: Akkor miért kellett róla szavazni?)* az államadóssággal, az eltüntetett állami vagyonnal, a forint helyzetével, az inflációval, az államháztartási hiánnyal, és lehetne még nagyon sokáig sorolni.

Azt gondolom, az sem egy szerencsés állítás, amikor az emberek egészségét vagy oktatását legközvetlenebbül érintő dolgokat mintegy zárójelbe teszik bizonyos gazdaságpolitikai megfontolások miatt, ráadásnak még csak nem is reális gazdaságpolitikai megfontolások miatt.

A népszavazás megmutatta a tanulságát. Ez pedig az, hogy nem lehet felrúgni a társadalmi szerződést,

nem lehet figyelmen kívül hagyni a szakmai szervezeteket, és egyszerűen nem lehet semmibe venni az emberek akaratát. Amikor ilyen helyzetben van az ország, és a népszavazásnál a magyar nép megmutatta a politikai akaratát, akkor a tanulságok levonása nem az, hogy úgy csinálnak, mintha le akarnák váltani a népet, hanem a leváltás és a menesztés gondolatát önmagukra kellene alkalmazni.*

---

* A népszavazást követően Gyurcsány Ferenc kénytelen volt menesztetni Horváth Ágneszt, majd a koalíció is szétesett, így kisebbségi kormányzásra kényszerült.

MEGEMLEKEZÉS KOVÁCS K. ZOLTÁN RÓL

*Napirend előtti felszólalás
2008. március 31.*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Semjén Zsolt frakcióvezető úr kért ugyancsak napirend előtti felszólalásra lehetőséget, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjából: „*Megemlékezés Kovács K. Zoltán egykori demokrata néppárti képviselőről*” címmel.

Öné a szó, frakcióvezető úr.

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Szomorú kötelesség ez a beszéd, mert abból az alkalomból kell szólnom, hogy itt, a tisztelt Ház falai között vegyek búcsút egy nagyszerű embertől, kiváló magyar demokratától, atyai baráttól. Kovács Károly Zoltán képviselő urat, elődünket a magyar törvényhozásban magához szólította az idő és az Örökkévalóság Ura. Kovács K. Zoltán március 27-én töltötte volna be 84. évét.

Egyszerű nyugat-dunántúli szülők gyermekeként és tanulmányai révén is megtanulta tisztelni a föld népét, és már tizenévesen elhatározta, hogy a magyar parasztság felemelkedésének szolgálatába áll. A mosonmagyaróvári gazdasági akadémián szerzett diplomája erkölcsi elkötelezettségéhez szolgált tudományos vértessel. A barna és a vörös diktatúrák elleni küzdelemből egyaránt kivette részét. A kiskisalföldi parasztságért végzett munkájának elismeré-

seképpen kérte fel 1947-ben a mindössze 23 éves Kovács K. Zoltánt pártunk, hogy vállaljon képviselőjelöltséget. A nép bizalmából az Országgyűlés legfiatalabb képviselője lett. A tisztelt Házban is a szokott szorgalommal vitte a gazdák ügyeit, aminek következményeképpen az egyre fenyegetőbb vörös diktatúra folyamatos megfigyelés alá vonta, és mind nyilvánvalóbb volt, hogy vagy emigrál, vagy a puszta élete sincs biztonságban.

1949 februárjában menekült el az országból. Előbb Salzburgban Barankovics István titkára volt, aztán 1951-től a müncheni Szabad Európa Rádió munkatársaként szolgálta évtizedeken keresztül a magyar demokrácia, azon belül a magyar földműves-társadalom ügyét. Zoltán Károly néven készített műsorai évtizedeken keresztül a mezőgazdasági szakkérdések pontos és korszerű, magyar nyelvű útmutatói voltak.

A politikai változások nyomán Kovács K. Zoltán hazatért Magyarországra. Mit sem törődve azzal, hogy már jól megérdemelt nyugdíját élvezhetné, fiatal nemzedékeket is ámulatra készítő erővel dolgozott a KDNP sikerén, a magyar demokrácia erősítésén, idővel a párt hiteles történetének feltárásán a Barankovics Alapítvány megteremtésével, amelynek tiszteletbeli elnöke volt. Alázatára jellemző, hogy a háttérben akart maradni, mondván, az első vonalba azok kerüljenek, akik életüket végig Magyarországon töltötték, a hazai viszonyokat alaposabban ismerik.

Újabb hazai munkássága nemcsak cikkekből, könyvekből és beszédekből áll, hanem sajtó alá rendezte Barankovics István, a Magyar Nemzet főszerkesztője, kereszténydemokrata országgyűlési képviselő írásait és beszédeit, amivel megbízható és

megkerülhetetlen forrásmunkát adott a történészek kezébe. Mi, kereszténydemokraták nagyon sokat köszönhetünk Kovács K. Zoltánnak. Pártunk hiteles történetének, elődeink tetteinek sok részletét tőle ismerjük meg. Eleven példával szolgált nekünk, hogy miként él és munkálkodik egy igazi magyar demokrata politikus. Zoli bácsi tiszta, egész életével gáncstalanul szolgálta a magyar nemzetet, különösképpen a parasztságot, amelynek szorgalma, szenvedése, akarása már gyermekkorában mélyen megérintette, és a szülőföldről messze sodródott értelmiségiként sem akart soha mást, mint őket megerősíteni, őket felemelni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Őrizzük meg mindnyájan lelkünkben elődünk, Kovács K. Zoltán emlékét. Őrizzük meg derűjét, példamutatását, merítsünk erőt hitéből, hogy minden nehézség ellenére lehet és érdemes jól cselekedni, mert a végső győzelem nem az erkölcstelenségé, hanem az erényé.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Feltételezem, hogy a kormány nem kíván reagálni. *(Nincs jelentkező.)* A frakciókkal történt egyetértésben néma felállással adózunk a képviselő úr emlékének. *(Megtörténik.)* Köszönöm szépen, képviselőtársaim.

TIBET SZABADSÁGÁÉRT

*Országgyűlési határozat vitája
az Emberi jogi bizottságban
2008. május 5.*

BALOG ZOLTÁN (ELNÖK): Az előterjesztők nevében Semjén Zsolt képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Tisztelt Bizottság! Emlékezetem szerint mintegy másfél évtizedes adóságunk ennek a határozatnak a meghozatala. Ezt még annak idején Szájer József és Fodor Gábor kezdeményezte, a konkrét szövegjavaslatot pedig, amire a mostani szövegünk épül, Szabó Iván nyújtotta be. Köztudott, hogy számos európai uniós ország már réges-régen meghozta ezt a határozatot, vagy pedig most a tibetieket sújtó erőszakhullámmal szembeni tiltakozásként és válaszként fogadtak el hasonlókat.

Kinek tartozunk ezzel a határozattal? Elsősorban a tibeti népnek, amellyel szemben kulturális népiártás, etnikai agresszió folyik, amivel szemben természetes kötelességünk a szavunkat felemelni. Másodsorban magunknak, hiszen a magyar nép 1956-ban megtapasztalhatta a világ szolidaritását. Tibet ma hasonló helyzetben van, mint amilyenben Magyarország 1956 után volt a szovjet megszállás miatt. De a kínai népnek is tartozunk ezzel a határozati javaslattal, mert az emberi jogok érvényre juttatása és a demokratizálódás elősegítése minden egyes kínai ember érdeke is. Egyébként pedig emberi jogi kérdésekben nincs alku!

A határozati javaslat történetéhez hozzátartozik, hogy ez az egyezség Tabajdi Csaba európai uniós képviselő úrnak köszönhetően jött létre. A Duna TV-ben egyenes adásban volt egy ötpárti vita erről a kérdésről, s ott Tabajdi Csaba rendkívül konstruktív módon hitet tett amellett, hogy a Szocialista Párt támogatni fogja ezt az ötpárti javaslatot. Megjegyzem, az Európai Unióban a szocialista frakció megszavazott egy hasonló tartalmú állásfoglalást. Tabajdi Csaba nagyon pontosan kifejtette, ahogy Kína képes volt Hongkong vagy Makaó esetében józan álláspontra helyezkedni, remény van arra, ha a világ egyöntetűen felemeli a szavát Tibet kérdésében, akkor Tibettel kapcsolatban is létre fog jönni egy elfogadható megoldás.

Ennek alapján kérem képviselőtársaimat, hogy az emberi jogok nevében támogassák a határozati javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Külügyminisztérium képviselőjének adom meg a szót.

KUTI LÁSZLÓ: (Külügyminisztérium): A hivatalos magyar álláspont keretében kihangsúlyoztuk, hogy fontosnak tartjuk az emberi és kisebbségi jogok, ezen belül is a vallás- és véleménynyilvánítás szabadságának érvényesülését a világon mindenütt, így Kínában is. Az erőszaktól való tartózkodásra szólítjuk fel az érintett feleket és támogatjuk a tibeti kérdés békés keretek közötti tárgyalásos rendezését, a dalai láma és a pekingi vezetés közötti érdemi párbeszéd folytatását. (...)

A legnagyobb problémát a benyújtás időzítésében látjuk. Az időzítés azért rendkívül nehezen indokolható ebben az időszakban, mert a múlt héten teljesült a nemzetközi közösség legfontosabb követelése: ismételten megindult a dalai láma és a pe-

kingi központi kormányzat képviselői közötti tárgyalás.

Nem tudunk arról, hogy bármelyik európai uniós nemzeti parlament olyan jellegű megállapításokat tett volna, mint amit ez a határozati javaslat tartalmaz. Véleményünk szerint a magyar–kínai viszonyrendszerben egy ilyen határozat elfogadása azért sem szükségszerű, mert a közép-kelet-európai országok közül Magyarország üzemeltet egy különleges fórumot – ez a magyar–kínai emberi jogi párbeszéd, amely 2000-ben indult be a két ország között, és ennek keretében egyebek mellett a kisebbségi és vallási jogok érvényesülésének kérdése is folyamatosan napirenden van.

Az Európai Unió az elmúlt időszakban kiadott nyilatkozataiban inkább arra hajlik, hogy érdemes lenne megvárni, milyen eredményekkel zárulnak a dalai láma és a pekingi kormány képviselői közötti tárgyalások, és ezekre a kérdésekre a tárgyalások sikerének vagy kudarcának ismeretében lenne érdemes visszatérni.

Diplomáciai szempontból tekintve a jelenlegi helyzetben a csendes háttér-diplomácia célravezetőbbnek és jóval hatékonyabbnak tűnik. A magyar kormány és Külügyminisztérium készen áll arra, hogy ezt a csendes háttér-diplomáciát aktívan alkalmazza. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Semjén Zsolt képviselő úr!

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Azt kérdezte a Külügyminisztérium igen tisztelt képviselője, hogy miért éppen most akarjuk ezt a határozati javaslatot elfogadtatni. Azért, mert most zajlik az agresszió a tibeti nép és a tibeti kultúra ellen. Erről bárki meggyőződhet, ha bekapcsolja a televíziót.

Másrészt azt mondta főosztályvezető-helyettes úr, nem tudnak arról, hogy az Európai Unió tagországainak parlamentjei ilyen határozatot fogadtak volna el. Javaslom, hogy nézzék meg a lengyel, a litván és a cseh parlament határozatát. Lehet, hogy van több is, de most kapásból ezt a hármat tudom megemlíteni. S nyilván nem véletlenül ezekben az országokban fogadtak el ilyen határozatot, mert ez a három nép megtapasztalta a saját történetében a kommunista megszállás következményeit.

A találkozás pedig azért jött létre a pekingi vezetés és a dalai láma között, mert a pekingi vezetést erre a világ rákényszerítette, mégpedig olyan eszközökkel, mint ez a határozati javaslat, amelynek az elfogadását javasoljuk. Azért jött létre a dalai lámával a találkozó, mert a szabad világ erre rákényszerítette Pekinget azzal, hogy hasonló módon nyomást gyakorolt rá, mint amit mi is szeretnénk. Zárójelben azt is szeretném megjegyezni, hogy eddig nagy áttörést nem érzékelek a tárgyalások eredményeképpen. Persze már az is nagy dolog, hogy egyáltalán létrejött a találkozó.

Azt is említette a Külügyminisztérium képviselője, hogy ez a szöveg jelentősen eltér a Külügyminisztérium álláspontjától. Hálás lennék, ha részletezné, hogy mely pontokon van eltérés az önk álláspontja és e szöveg között.

Végül hadd tegyek egy személyes megjegyzést. Elég nevetséges azt gondolni, hogy Pekingben a kínai vezetés azért rágja a körmét, mert Budapesten az emberi jogi bizottság ilyen határozatot fog hozni. De még ha így is lenne, az emberi jogok tekintetében ez nem mérlegelési szempont.

Köszönöm.

(...)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Külügyminisztérium képviselőjének adom meg a szót.

KUTI LÁSZLÓ fősztályvezető-helyettes (Külügyminisztérium): Semjén képviselő úr azt kérdezte, hogy miben különbözik az álláspontunk a határozati javaslat szövegétől. Nos, egy ilyen dokumentumban valamilyen módon jelezni kell, hogy megindult a párbeszéd, amit mi támogatunk és üdvözlünk.

ELNÖK: Köszönöm. Semjén képviselő úr!

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Éppen azért van szükség erre a határozatra, mert megindult a párbeszéd, arra ugyanis rá kell erősíteni. Emlékeztetem a Külügyminisztérium képviselőjét, hogy hat évvel ezelőtt hasonló volt a helyzet, akkor is megindult valami, mégsem lett belőle semmi. Nem kell hozzá nagy politikai fantázia, hogy a ember átlássa, miután Kína emberi jogi szempontból lehetetlen helyzetbe került a szabad világ előtt, elkezdett bizonyos tárgyalásokat, hogy a rá nehezedő politikai nyomást csökkentse. De ez csak akkor fog eredményre vezetni, ha a világ nem teszi félre ezt a kérdést, hanem éppen most erősít rá ilyen típusú határozatokkal. Ezért soha nem volt olyan aktuális ez a határozat, mint most.

ELNÖK: A megindult tárgyalásokat természetesen üdvözölhetjük a határozati javaslatban. Ez módosító indítványokkal kezelhető.

Ki támogatja a tárgyalássorozatba-vételt? (10) Ki nem támogatja? (0) Ki tartózkodott? (9) Megállapítom, hogy a bizottság támogatja a határozati javaslat tárgysorozatba-vételét. Javaslom, egyúttal az általános vitára való alkalmasságról is döntsünk, hogy erről ne kelljen újra tárgyalnunk. Ehhez napirendet kell módosítanunk, amit azonban csak kétharmados többséggel tudunk megtenni.

Ki ért egyet azzal, hogy ma az általános vitára való alkalmasságról is döntsünk? *(Egyhangú.)* A bizottság egyhangúlag úgy határozott, hogy ma döntsünk az általános vitára való alkalmasságról is.

Ki tartja általános vitára alkalmasnak a határozati javaslatot? *(10)* Ki nem tartja általános vitára alkalmasnak? *(0)* Ki tartózkodott? *(9)* Megállapítom, hogy a bizottság általános vitára alkalmasnak tartja a határozati javaslatot.

Előadót kell állítanunk a plenáris ülésre. Ezt a feladatot én szívesen vállalom. Egyetért vele a bizottság? *(Igen)* Köszönöm.

A PÓCSPETRI ÜGY TANULSÁGAI

Napirend előtti felszólalás

2008. június 3.

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hatvan évvel ezelőtt, 1948. június 3-án kezdődött a pócspetri ügy, amelynek következményeképpen néhány nappal később a Rákosi-diktatúrát kiszolgáló országgyűlési többség sürgős eljárásban államosította az egyházi iskolákat.

Pócspetriben szervezett provokáció történt. A rendőrség és az ÁVO több településen is előkészített hasonló provokációt, de végül is Pócspetriben hajtották végre. A provokátorok félrevezették a falu népét, elhitették velük, hogy a községi vezetés dönt arról, állami kézbe kerül-e az iskolájuk, vagy megmarad egyházinak. Az emberek a hitoktatásért, az erkölcsi nevelésért aggódtak, ezért akarták, hogy egyházi maradjon az iskola, és ez nemcsak Pócspetriben volt így, hanem az ország túlnyomó többségében.

Gerjesztett hangulatban a fiatal községi rendőr megijedt, és puskatussal akarta elverni az embereket a községháza lépcsőjéről. Ekkor bekövetkezett a szerencsétlenség. A puskatussal hadonászó fiatalember fegyvere elsült, és mivel maga felé fordította, önmagát találta el. A – hívás nélkül – megjelenő államvédelmissek bekerítették, a külvilágtól elzárták, és napokon át terrorizálták a falut. A helyi emlékezet szerint a terror napjaiban megfordult a helyszínen a belügyminiszter, Kádár János is. Sok embert félholtra

verték, többeket örökre megnyomorítottak, mire összeállt a koncepció történet. Eszerint a községi plébános bujtotta fel a falu békés népét, a kialakult verekedésben pedig a „volt horthysta tiszt”, akkori községi írnok lelőtte a „népi demokrácia” helyi őret, a rendőrt.

Hazugság volt az első szótól az utolsóig. De az uszító baloldali sajtónak nagyon is kapóra jött. A *Szabad Nép* fejeket követelő cikkét Vásárhelyi Miklós jegyezte. A „népi demokrácia” őrei mind-mind a „fekete reakcióról” szónokoltak. Asztalos János plébánost és Királyfalvi Miklós községi írnokot halálra ítélték. Asztalos másodfokon kegyelemből életfogytiglant kapott, '56-ban emigrált; a harmadrendű vádlott Som Lajost, a községi római katolikus elemi iskola tanítóját életfogytiglanra ítélték, 1972-ben szabadult.

Rákosiék az 1947-es választások előtt azt hazudták, hogy soha nem fogják államosítani az egyházi iskolákat, és a kiscgazdapártba beépített kriptokommunista Ortutay Gyula miniszter még 1948 tavaszán is hangsúlyozta – ezen a helyen, az Országgyűlésben –, hogy nem tervezik az egyházi iskolák államosítását. Aztán a tanév végén, a nyári szünet elején megtették, amit évekig tagadtak. Az Országgyűlésben sürgős tárgyalásban, egy nap alatt átérőltetett 1948. évi XXXIII. törvénycikk csapás volt a magyar jövőre. Világszínvonalú intézmények tűntek el, nagyszerű tantestületeket kergették szét.

Itt, az Országgyűlésben Slachta Margit és Barankovics István beszéde alatt folyamatosan közbekiabáltak, az ellenzéki szónokokat gyalázták. Ugyanakkor a néphangulat csillapítására szemrebbenés nélkül ünnepélyesen megígérték, hogy a hitoktatás az állami iskolákban csorbítatlanul folytatódni fog.

A valóságot ismerjük. Az Országgyűlés elnöke nem vette át Slachta Margittól a több ezer tiltakozó táviratot, a képviselőnő által beterjesztett határozati javaslatot visszautasította, sőt a jegyzőkönyvből is törölte. Az akkori házelnököt Nagy Imrének hívták, és napra pontosan tíz évvel ezután a saját akkori párttársai akasztatták föl. A történelem a bizonyíték rá: ha a jogtiprás gyakorlattá válik, akkor senki sincs biztonságban, sem az emberek, sem az ellenzék, de előbb-utóbb a jogtipráshoz asszisztálók sem.

Tisztelt Ház! Emlékezzünk és vonjuk le a tanulságokat!

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

*II. Kibontott zászló:
természetjog és
szociális
igazságosság*

CIKKEK, INTERJÚK, TANULMÁNYOK

NINCS NÉPPEL SZEMBENI DEMOKRÁCIA

A népszavazás eredményét Gyurcsány Ferencnek és a kormánypártoknak is tiszteletben kell tartani, s ha ők nem ezt tennék, akkor a magyar népnek természetes joga erre rákényszeríteni őket. Nincs néppel szembeni demokrácia. Az alkotmányosság értelme az emberek védelme, hogy ne lehessen jogfosztani és kifosztani őket – mondta a Demokratának Semjén Zsolt, a KDNP elnöke.

– Az önök legnagyobb értéke, hogy úgy képviselik megalkuvás nélkül a saját értékrendjüket, hogy közben nem válnak ellenségessé a polgári oldal legnagyobb erejével szemben. Ilyen értelmes munkamegosztásra a jobboldal eddig csak elvéve volt képes, mondta Orbán Viktor a KDNP-ről a Demokratának adott újsévi interjújában. Örült az elismerésnek?

– Megtisztelő és megerősítő, amit Orbán Viktor mondott. Bajtársi hűség van a Fidesz és a KDNP között, illetve Orbán Viktor és köztem. A Fidesz nagy nemzeti gyűjtőpárt, amiben a jobbközép politikai felfogás minden áramlata megtalálható, a KDNP pedig keresztény világnézeti párt. Filozófiailag és politikailag is nyilvánvaló, hogy ez a két erő nem konkurens egymásnak, hanem kiegészítik egymást. A nemzeti oldal tragédiája lenne, ha rivalizálnánk, hiszen az elmúlt másfél évtizedben számtalanszor bebizonyosodott, hogy a szövetség az egyetlen járható út. Közismert, hogy egyik fő céltáblája vagyok az antikrisztianus, nemzetellenes oldalnak, a szabadkőműveseknek, destruktív szektáknak, homoszexuális

szervezeteknek. Ha én kritikai megjegyzéseket tennék Orbán Viktorra, akkor a balliberális sajtó ugyanúgy ünnepelne, mint ahogy Dávid Ibolyát. Csak-hogy így tönkretenném a jobboldalt. Úgyhogy innen üzenem a másik oldalnak: bár mindent megtesznek, hogy megpróbáljanak éket verni közénk, nem fog menni. A történeti igazsághoz tartozik, hogy Orbán Viktor nélkül nem tudtuk volna feltámasztani a KDNP-t. Már Varga Laci bátyánk idejétől kezdve segített, hogy újjászervezzük a Barankovics-pártot, s újra betöltsük a közéletben azt a szerepet, amire 62 év erkölcsi és szellemi öröksége feljogosít, sőt kötelez minket.

– *Azt mondta, többször bebizonyosodott, hogy a nemzeti oldal pártjainak szövetségben kell működniük. Milyen esetekre gondol?*

– Vegyük például az 1994-es választást. A jobboldalnak stabil többségben kellett volna lennie az Országgyűlésben, ám mivel az öt párt külön indult a választásokon – az MDF, az FKGP, a KDNP, a Fidesz és a MIÉP –, ebből következően egyharmadnyi mandátumot sem tudtunk szerezni. Orbán Viktor felismerte, hogy csak a szövetséggel lehet esélyünk a társadalmi többséget mandátumtöbbségre váltani, és ezt a szövetségi modellt ő meg is tudta valósítani. A 2002-es választásoknál pedig megmutatkozott, hogy emellett figyelembe kell venni még egy szempontot: a jobboldal életérzésében különböző hangsúlyokat képvisel, ezért ezeknek a hangsúlyoknak politikailag is ki kell fejeződnie és a szövetségben markánsan meg kell jelenniük. Ennek a két nagy tanulságnak a megvalósulása a Fidesz–KDNP összefogás.

– *Orbán Viktor tehát felépítette a szövetséget, csak-hogy – legalábbis ezt mondják balról – nem lehet vele választást nyerni...*

– Nyilvánvalóan ők azt szeretnék, ha a jobboldal karizmatikus vezetőjét lecserélnék egy papírmásé figurára. A baloldali tanácsokat hallva eszembe jutnak Prohászka Ottokár szavai, aki azt mondta: amennyiben nem vagyunk biztosak abban, hogy helyesen cselekszünk, akkor nem tévedhetünk nagyot, ha az ellenkezőjét tesszük annak, mint amit az ellenfeleink sugallnak. Azért akarják, hogy Orbán Viktor eltűnjön, mert pontosan tudják, ő az, akinek megvan a tudása és elszántsága is ahhoz, hogy a nemzeti érdekeket tűzön-vízen át érvényesítse. Egyébként az a javaslat, hogy ne Orbán Viktor fogja össze a nemzeti oldalt, azért is abszurd, mert alig pár hónapja annak, hogy a jobboldal történetének legnagyobb győzelmét aratta az önkormányzati választásokon. Ebben a szituációban tehát nagy hülyeség kellene ahhoz, hogy akár személyi, akár a konstrukciós vonatkozásban felfordulást csináljunk. Végezetül pedig emlékeztetnék mindenkit – beleértve azon fideszes barátainkat is, akik hajlamosak lennének felülni a balról jövő tanácsoknak –, hogy Orbán Viktor nélkül a Fidesz jó esetben egy közpárt lenne, s nem az ország legerősebb pártja.

– *A KDNP kapcsán többször elhangzott a vád, hogy egy jórészt idősekből álló, kis taglétszámú „fantompárt”. Milyen a tagság összetétele?*

– A Kereszténydemokrata Néppárt támogatottsága alapvetően nem a közvélemény-kutatási adatokból mérhető le, hanem abból, hogy a jobboldal támogatói valójában a Fidesz–KDNP szövetség mellett állnak. Ennek a szövetségnek mint új minőségnek nagyobb a bázisa, mint a Fidesz és a KDNP támogatottságának pusztá összeadása. Ami pedig a tagságunkat illeti, az utóbbi hónapokban több mint kétezren léptek be hozzánk, jórészt fiatal értelmi-

ségiek, így a KDNP-nek immár több mint tizenhétezer tagja van, amivel stabilan az ország harmadik legnagyobb pártja vagyunk. Mi adjuk huszonhárom képviselővel az Országgyűlés harmadik legnagyobb frakcióját, és több önkormányzati képviselőnk van, mint az SZDSZ-nek és az MDF-nek együttvéve. A KDNP egyik legfőbb értéke a kiszámíthatóság: nem mondhatunk mást, mint ami a keresztény tanításból, illetve a természetjogból következik.

– Ha már a keresztény tanítást említette, a másik oldal cinikusan fel szokta emlegetni a keresztényi megbocsátást a baloldali bűnök kapcsán. Tényleg, miért nem tudnak megbocsátani Gyurcsány Ferencnek?

– A keresztény etika alapvető tanítása, hogy a bűnös emberben meg kell különböztetnünk az embert, akit szeretünk és a bűnt, amit elutasítunk. Én megpróbálok szeretni Gyurcsány Ferencet, az embert – sőt megfogadva Eperjes Károly színművész úr tanácsát, imádkozom érte is –, de nem fogadhatom el azokat az égbe kiáltó bűneit, amelyekkel megnyomorítja a hazámat, a nemzetemet. Vétkeznek a szeretet ellen, ha gyűlölném az embert, és vétkeznek az igazság ellen, ha elfogadnám a bűnt. Gyurcsány úr egyébként zokon vette, amit a bizalmi szavazásnak nevezett színjáték előtt mondtam. Ott, az Országgyűlésben, miközben eljátszott egy bűnbánati színművet, kénytelen voltam neki elmagyarázni, hogy a keresztény megbocsátás azért nem ilyen egyszerű. A bűnbocsátnak ugyanis van néhány feltétele: a bűn bevallása, a megbánás, a jóvátétel és a penitencia elfogadása. A bűn bevallása azonban nem azonos a lebukással. A bűn megbánása nem azonos egy színházi mutatvánnyal. A bűn

jóvátétele tekintetében idéztem Gyurcsány úrnak a bibliai vámos történetét, aki négyszeresen visszaadott mindent, amit elvett az emberektől, és ezért azt javasoltam neki, hogy tegyen valamennyit vissza a költségvetésbe. A penitenciának pedig van egy roppant egyszerű módja: mondjon le.

– *Úgy tűnik, ez nem megy könnyen, az ellenzéknek is tennie kell azért, hogy a kormányfő távozzon... Orbán Viktornak és Vona Gábornak is feltettük a kérdést: alkotmányos út, vagy forradalom?*

– Felkínáltuk a megoldást az őszi bizalmi szavazás előtt, amikor messze felülemelkedve a pártpolitikai érdekeken, szakértői kormány felállítását javasoltuk – ami, hangsúlyozom, nem azonos a nagykoalícióval. Ez a szakértői kormány elősegíthette volna a mély pénzügyi, gazdasági, társadalmi és morális válságból való kilábalást. Erre a megoldásra azonban a kormánypártiak nemet mondtak, a név szerinti szavazással mintegy marhabélyegként a homlokukba égették Gyurcsány Ferenc képmezését.

Ősszel morális felháborodásból fakadó politikai tiltakozássorozat zajlott le. Nem kell különösebb jóstehetség ahhoz, ismervé a költségvetés számaint és azok szükségyszerű következményeit, hogy lássuk: tavaszra a szociális krízis szélére fog sodródni a magyar társadalom. A jogos szociális elégedetlenségnek politikai artikulációt kell adnunk. Én az alkotmányos út híve vagyok. Bár ha például szétzedik a szolidaritás alapú társadalombiztosítást, és a nagyobb befizetőket elviszik magánbiztosítóba, a népnek meg marad, ami marad, ez nem más, mint egyfajta társadalmi Taigetosz, ami például Franciaországban legitim ok lenne a forradalomra... Az alkotmányos megoldás azonban a népszavazás. A népszavazás eredményét Gyurcsány Ferencnek és a kor-

mánypártoknak is tiszteletben kell tartani, s ha ők nem ezt tennék, akkor a magyar népnek természetes joga erre rákényszeríteni őket. Nincs néppel szembeni demokrácia. Cinizmus a kormánynak az alkotmányosságra hivatkozni, amikor a rendőrterrorral a legalapvetőbb alkotmányos jogokat tiporják, vagy amikor regionális fikciókat találnak ki az önkormányzati választásokon kinyilvánított népakarat kijátszására. Az alkotmányosság értelme az emberek védelme, hogy ne lehessen jogfosztani és kifosztani őket.

– Lengyelországban is egy morális kérdés tartja lázban az embereket: az új varsói érsek lemondott, mert kiderült az ügynökmúltja. Mit gondol erről?

– A kérdés igazi jelentőségének a megértéséhez ismerni kell a lengyel belpolitika történéseit. A két Kaczinsky testvér, illetve a kormányzó Jog és Igazságosság Pártja (PiS) a lengyel nemzeti érdekeket védi, mind a multinacionális, mind a posztkommunista nagytőke ellenében. Ez utóbbi vonatkozásban meghirdették a korrupció elleni harcot, különös tekintettel a privatizációs ügyletekre, és ezzel összefüggésben a volt kommunista titkosszolgálati hálózatok kiszorítását a gazdasági és politikai hatalomból. Ezért mind a globalista, mind a posztkommunista nagytőke érdekcsoportjai totális háborút indítottak a Kaczinsky testvérek ellen. A mostani ördögi ravaszsággal megszervezett ügy célja az, hogy nehéz helyzetbe hozza a Kaczinsky testvéreket, hiszen ők a lengyel katolikus egyházra támaszkodnak.

– Ez nálunk sajnos fordítva van: kiderült, hogy a kormány eladta egy rendkívül értékes gázmező kitermelésének a jogát egy kanadai magáncégnek...

– A KDNP ezért követeli, hogy hozzák nyilvánosságra a makói gázmező szerződésének minden

részletét, a további lépéseket akkor tesszük meg, ha pontosan tudjuk, mi szerepel ezekben a megállapodásokban. Az esetről mindenesetre az jut eszembe, hogy Cecil Rhodes Sváziföldön üveggyöngyökért szerezte meg az őslakosok ásványkincseit...

Nem azt ellenezzük, hogy ha a gáz felszínre hozásához speciális technikára, külföldi cég segítségére van szükség, akkor jöjjön az a cég és legyen meg a tisztességes haszna is. Hanem a titkolózás ellen emelünk szót, és az ellen, hogy természeti kincseink kis részét hagyják nekünk, a nagy részére pedig külföldi cégek tegyék rá a kezüket. A magyar kormány a magyar nemzetnek felelős, azért választották, hogy a magyar nemzet érdekeit képviselje. És ha nem ezt teszi, akkor mi kereszténydemokraták azért vagyunk az Országgyűlésben, hogy erre rákényszerítsük!

*(Demokrata, 2007. január 18;
Az interjút Bándy Péter készítette)*

MÁRCIUS 15-I ÜNNEPI BESZÉD A PILVAXBAN

(részlet)

Játsszunk el a gondolattal, ha visszaforgatnánk az idő kerekét 1848-ba, a mai magyar sajtó – vagy legalábbis egy jelentős része – milyen tudósításokat tenne közzé a március 15-i forradalomról? Szinte bizonyos, beszámolóikban azt olvashatnánk, hallhatnánk, hogy néhány tucat randalírozó, a rendőrségi jogszabályokat semmibe vevő nacionalista tüntetésekre és a békés polgárok zavarásával járó utcai randalírozásba fogott, s az ultranacionalista Petőfi nem átalotta azt mondani, hogy: „rabok legyünk!” És Táncsics kiszabadításáról mit írnának?

Valami olyasmit, hogy a randalírozó, populista, nacionalista, szélsőséges tömeg politikai bűnözőket szabadított ki. Vagy közállapotainkhoz máshonnan közelítve kérdezem: eszébe jutott-e egyetlenegy Habsburg főhercegnek, hogy odaálljon a Batthyány-örökmécseshez és azt mondja: Lajos, te, hogy csinálnád?

(Hazánk, 2007. március)

A SZENTHÁROMSÁGRÓL ÉS A FEKETE BÁRÁNYOK KONCERTRŐL

Szokatlan interjú Semjén Zsolttal – I. rész

– *Teológus, politikus. Hit és ész. Hogy egyeztethető össze ez az ellentét?*

– Miből gondolja, hogy a kettő ellentétben van?

– *Egyik a hit, másik az ész világa. Nekem például mindig probléma volt a Szentháromság. Hogy lehet Isten egy, ha háromság?*

– Szívesen tartok hittanórát, voltaképpen szívesebben, mintha banális aktuálpolitikai kérdésekről csevegnénk. Tehát az értelem oldaláról: Isten az Abszolútum. Abból, hogy abszolút, következik, hogy egy, mert ha nem egy lenne, akkor mintegy korlátoznák egymást, tehát nem lehetne abszolút.

– *Jó, azt értem, hogy egy, de hogy és miért háromság?*

– Az Abszolútum abszolút voltából következik, hogy abszolút tudása van mindenről, így önmagáról is. Az Abszolútum elgondolja önmagát: a Gondoló az önmagáról való Gondolatot. Ha én elgondolom magamat, az abban különbözik attól, ha az Abszolútum gondolja el önmagát, hogy az én magamról való elgondolásom nem tökéletesen azonos velem – vagyis én és az én-képem nem ugyanaz –, továbbá én valóságosan létezem, míg a magamról való elgondolásom csak fogalmilag van a fejemben. Ezzel szemben, ha az Abszolútum gondolja el önmagát, akkor az tökéletes, vagyis önmaga és az önmagáról

való gondolata ugyanaz. Továbbá mivel ugyanaz, ezért nem csak ő van valóságosan, hanem az önmagáról való gondolata sem csak fogalmilag létezik, hanem ugyanolyan valóságosan van, mint ő maga. Mivel a Gondoló személy – hiszen elgondolja önmagát –, ezért a Gondolat sem lehet személytelen – hiszen akkor sem tökéletes, hiány nélküli nem lenne, sem ugyanaz mint a Gondoló. A Gondoló, mint végtelen értékre a Gondolatra irányul, a Gondolat pedig, mint végtelen értékre a Gondolóra. Ez a szeretet, amiben és ami által a Gondoló a Gondolatra és a Gondolat a Gondolóra irányul: A Gondolás, maga is végtelen – hiszen végtelent „közvetít”, vagyis nem lehet „kisebb”, mint a Gondoló és a Gondolat – ezért maga is személy. Mindebből – mivel belátható, hogy más vonatkozás nem lehet –, állítható, hogy az Abszolútum: Önmagát Gondoló Gondolat.

– *Így még sobasem ballottam... Vagyis a Gondoló az Atya, a Gondolat a Fiú és a Gondolás a Szentlélek. Ez a Szentháromság?*

– Egy, az értelmem általi megközelítési kísérlet. A Szentháromság misztériumához képest persze csak az emberi értelem dadogása, az antik sejtésektől a modern teológia reflexióiig. Ez olyasmi, mint amikor Pascalnak azt mondta valaki, hogy Isten nem lehet egyszerre mindenütt jelen, akkor azt válaszolta, hogy gondoljon egy végtelen sebességgel mozgó pontra. Mindezt pusztán arra mondtam, hogy a hit és az ész nem áll ellentétben, sőt.

De míg Isten létét józan ésszel felismerhetjük a világból és magunkból, mint az alkotásból az Alkotót, addig a Szentháromság Isten önkinyilatkoztatása. A Bibliában a csipkebokor jelenetben Mózes kérdésre, hogy „ki vagy Te?”, az Isten ad egy ilyen

filozófiai jellegű választ, hogy „Én vagyok az, aki Vagyok” – tehát nem egy a létezők közül, hanem az abszolút Lét –, de rögtön hozzáteszi – belépve a történelembe, mindnyájunk személyes történetébe –, hogy ő az atyák Istene, és velünk van, és megszabadít.

– *Én tulajdonképpen egész másról akartam beszélgetni, de most nagyon kizökkentett az újságírói szerepből és elgondolkodtatott...*

– Akkor már nem találkoztunk hiába.

– *Bayer Zsolt a Magyar Nemzetben a Fidesz 19. születésnapjára írt vezércikkében, szó szerint ezt írta: „...el akartam mesélni egyszer: tizennégy évesen ittam először alkoholt életemben. Merthogy akkor még sportoló voltam, nem ittam, nem bagóztam. Még jó... Szóval tizennégy évesen, elsős gimnazistaként. Fél deci rumot, a Hajógyári-szigeten, a Fekete bárányok-koncerten. Vagyis: P. Mobil, Hobo Blues Band, Beatrice. És mi tagadás, az a fél deci rum kis híján megölt. Utolsó emlékem, hogy fekszem a sárban, a ricsés kendőmben, a nagyon csöves gatyámban és a bőrdzsekimben, és magamhoz ölelem osztálytársamat s barátomat, aki éppen olyan állapotban van, mint én. Megegyezünk még, hogy kár ilyen fiatalon meghalni, aztán sötét... Amúgy ehhez a barátomhoz jártunk állandóan. Nagy, polgári lakásban éltek, volt külön szobája, Tesla lemezjátszója(!), és megvolt neki az összes Pink Floyd (Yugoton, pupákok!); nála voltak a legnagyobb bulik, mindig. Aztán harmadik után kimeszelte a szobáját, csak egy ágy maradt benne, egy íróasztal, az ágy felett egy feszület. Elég sokszor megkérdeztem már tőle, hogy mi történt azon a nyáron, azt feleli, hogy majd egyszer elmeséli, ha itt lesz az ideje. Ja! Hogy hogy is hívják a barátomat? Semjén Zsoltnak.*

Semmi maoizmus, semmi Lukács-iskola, semmi Rajk-butik, semmi Beszélő, semmi eszdéesz; egyből egy feszület a kimeszelt falon, 1980.” Tudom, hogy furcsa egy interjúban ilyet kérdezni, de ez a cikk már úgylis különös lett. Mi történt?

– Jézus azt mondja: „Íme, az ajtóban állok és zörgetek. Ha valaki meghallja szavamat, és ajtót nyit, bemegyek hozzá, vele eszem és ő énvelem.” Fogalmazunk úgy, hogy ajtót nyitottam Neki.

– *Bayer Zsolttól hallottam a Lánchíd rádióban az Antigoné sztorit. A Szilágyi Erzsébet Gimnáziumban történt, ahol osztálytársak voltak. Az első év első hetében a gimnazista Semjén Zolt – meghosszabbítva a nyaralást – nem látogatta az iskolát. Amikor pedig bejött, a magyartanár éppen röpdolgozatot íratott. A kérdésre, hogy ki volt Antigoné, azt a választ adta: „Antigon felesége”... Ez igaz vagy anekdota?*

– Igaz. Különben úgy folytatódott a nap, hogy matekóra következett. Mi Bayerral az utolsó padban önfeledten torpedóztunk. Biztos ismeri ezt a játékot, a-b-c, 1-2-3, talált, süllyedt.

– *Persze, minden diák játssza kockás papíron.*

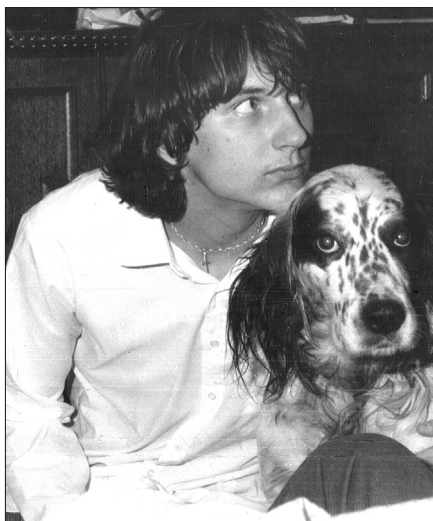
– Egyszer csak Schneider Zsuzsa néni, miközben valamilyen zavaros egyenletet vezetett le a táblán – talán abból kiindulva, hogy a bátyám, aki matematikus, szintén szilágyis volt – azt mondja: Kissemjén folytassa! Felállok, nézem, $\sqrt{2ab}$, per a^2 ... Közben a Bayer bátran odasúgja: B2. Én diadalmasan bemondom: B2! Zsuzsa néni öt percig beletemetkezik az egyenlet tanulmányozásába, aztán csodálkozva rám néz: Mi az, hogy B2?!? Az én drága barátom a torpedó tippjét súgta...

– *Bayer-Semjén: egy-egy. Nem tudom megállni, hogy az interjú végefelé ne kérdezzek vissza arra, amivel kezdtem: teológus és politikus. Mint a minap*

is egy TV műsorban következetesen megvédte a cölibátust, ugyanakkor közismert, hogy a parlamentben harcosan ellenezte az egynemű párok házasságát, a természet rendjére hivatkozva. Nincs ellentmondás ebben?

– Nincs. A természetes ellentéte nem a természetfölötti, hanem a természetellenes. Az „egynemű párok házassága” ellentétes a természet rendjével. A cölibátus pedig az Egyház egyik természetfölötti jele.

A Szilágyi Gimnáziumban, 1980

– Ilyen beszélgetésnél, ahol a cél a személy bemutatása, fel lehet tenni kérdésként a mesterségem címere játékot: milyen címet választana, amivel kifejezné azt, hogy ki is Ön?

– Nekem jó a családi címer.

– *Szimbolikusan kérdeztem.*

– Nekem szimbolikusan is jó. De ha már teológus-politikus voltomat feszegeti, reflektálva az előzőekre is: a természetfeletti a természetesre épül. Az értelem és a kinyilatkoztatás azért nem lehet ellentétben, mert mindkettő ugyanattól az Istentől van. Ezt kifejezné egy olyan címer, amelyiknek egyik felén fölülről lefelé jövő fény van, a másik felén letről fölfelé menő. Ez talán utalna arra is, amit Szent Josemaría Escrivá tanított, hogy a munkánknak – legyen az újságírás, képviselőség vagy villamos vezetés – akkor van végsősoron értelme, ha annak tudatosan tisztességesen művelve természetfölötti jelentőséget adunk.

*(Gondola, 2007. április 24;
az interjút Kárpáti Katalin készítette)*

A SZOVJETUNIÓ ATEISTA- VALLÁSÁRÓL ÉS A LEX SEMJÉN RŐL

Szokatlan interjú Semjén Zsolttal – II. rész

– *A Keresztény Értelmiségiek Szövetségének miskolci fórumán, az előadótermet zsúfolásig megtöltő hallgatóság előtt a keresztény politika lehetőségét és szükségességét a Miatyánkból vezette le.*

– Keresztény emberként imádkozzuk a Miatyánknak azt a mondatát, hogy *Adveniat Regnum Tuum. De mit is jelent az, hogy jöjjön el a Te Országod?* Jelenti teológiai értelemben, hogy valósuljon meg Isten egyetemes uralma. Jelenti egzisztenciális értelemben, hogy valósuljon meg a szívünkben Krisztus Királysága. És jelenti politikai értelemben azt is, hogy egyszerűen nem keresztény az a felfogás, amelyik azt mondja, hogy katolikus vagy protestáns vagyok vasárnap a templomban, otthon a családomban, azután fütyülök arra, hogy mi történik a világgal, a hazámmal, a városommal. Mert a keresztiségben kapott küldetésünk, hogy a világot – legalább a mi kis világunkat – elmozdítsuk az Evangélium irányába.

– *Ez nagyon szép gondolat, de közben a világ szekularizálódik, elvallástalanodik.*

– A szekularizációs elméletek a laikusok között tartják magukat közvélekedésszerűen, a vallásszociológia éppen az ellenkezőjéről számol be. Míg egy emberöltővel ezelőtt vallásilag a legelkötelezettebbek az idős, falusi, alacsony iskolázottságú emberek

voltak, ma a fiatal városi értelmiség. Ez persze nem cáfolja azt, hogy úgy tűnik, a világ – úgy általában – a dekadencia és deviancia elsötétülésébe hanyatlik, ami a késő római korra emlékeztet, de Szent Pál arról beszélt a Rómaiaknak írt levelében, hogy ahol megárad a bűn, ott túlcserélődik a kegyelem. Mindenesetre az ilyen-olyan szekularista elméletekkel szemben bölcs dolog szem előtt tartani, hogy a Szentlélek nem szociológiai kategória.

– *Beszélhetünk vallási reneszánszról?*

– Két okból is beszélhetünk: az egyik filozófiai, a másik antropológiai természetű. A filozófiai természetű ok, hogy nyilvánvalóvá vált, hogy ez a mindent elborító relativizmus abszurditásba torkollik. Megkockáztatom a megállapítást, hogy napjainkra a józan ész védőbástyája a keresztény bölcsélet maradt. Nekünk keresztényeknek a dolgunk részint az, hogy bölcséleti-teológiai minőségben, tanúságtevő módon mutassuk be a hitet, részint pedig – ezt mintegy bevezetve – relativizáljuk a relativizmust, hintsük el a hitetlenséggel szembeni hitetlenség termékeny magvait. Az antropológiai természetű ok pedig az, hogy az ember transzcendenciára nyitott lény, sőt éppen ez a transzcendenciára való eredendő nyitottság jelenti az ember ember voltát. Ezt az emberből nem lehet eltüntetni, csak ideig-óráig elhazudni, valláspótlékkal helyettesíteni. Miután a transzcendenciát tagadó ideológiák látványosan csődbe jutottak, ezért a mi korunk alapvonása a transzcendenciaéhség. Persze ez azt is jelenti, hogy a teológiai minőségű virágok mellett burjánzanak a vadhajtások is. Az elsőre példák a lelkiségi mozgalmak, a másodikra, a vallási bővlira, a szekták. A mi küldetésünk az, hogy a kihívást lehetőséggé változtassuk!

– *Milyen régi vagy új „vallási bóvli” céloz?*
– Régi vallási bóvli például a Szovjetunió ideológiája.

– *Hogy-hogy vallási? Nem ateista?*

– Abszurd módon ateista-vallási. Megmagyarázom. A történet szerintem Izajás próféta értelmezésével kezdődött, az Ebed Jahve dalokkal, amelyek az Úr szenvedő, de szenvedése által az emberiséget fölemelő Szolgájáról szólnak. Ezt a kereszténység Krisztusra értelmezi, a zsidóság pedig Izraelre. Marx ezt egyszerűen szekularizálta, és a proletariátusra vonatkoztatta. A Mennyországból, a Mennyei Jeruzsáleből így lett kommunizmus. Az Istennek, mint Abszolútumnak a jegyeit – mint például az örökkévalóság stb. – az anyagra ruházták. De ikonográfiailag is tetten érhető ez, Marx–Engels–Lenin megfelel a Szentháromságnak – az egy eszme három személyben áll fenn –, Marx Tőkéje és a Kommunista kiáltvány az Evangéliumoknak, a munkásmozgalom mártírjai az ókeresztény vértanúknak, a kommunista indulók a pravoszláv egyházi énekeknek, a május 1-jei felvonulás a húsvéti körmenetnek. A Moszkvai Patriarchátuson hallottam, hogy Lenint miért tömték ki? Azért, mert ezzel az új „ereklyével” akarták mintegy pótolni az orosz néptől 1917 után elvett, és nyilvánosan meggyalázott szentek ereklyéit.

De mindez igaz a filozófiatörténet más részeire is. Például Auguste Comte, a pozitivizmus atyja, aki egész életében a metafizika ellen hadakozott, élete utolsó éveiben semmi mást sem csinált, mint a pozitivistavallás rítusainak kitalálásával bíbelődött...

Mélységesen igaza van Chestertonnak, hogy „ha az emberek nem hisznek Istenben, akkor nem valamiféle semmire gondolnak, hanem mindenfelé”.

Ilyen mindenféle vallási bővli ma a – fogyasztói társadalom önkifejezéseként értelmezhető – New Age. Az a legfárasztóbb ezekben a „modern” eretnekségekben, hogy divatos csomagolásba burkolt ócska kacatok. Míg ókori elődjük, az antik gnózis – bár ugyanilyen hazug –, de legalább sziporkázóan színes, szellemes világ volt, ez pedig tényleg olyan, mint egy mai pláza.

– *Most a teológus beszélt Önből, de mit mond a politikus?*

– A liberális relativizmus vonatkozásában relativizálni kell az ideológiájukat. Például kedvenc szlogenjüket, a „világnézeti semlegességet”. Először is világnézetiileg legfeljebb egy döglött ló semleges, és nyilvánvaló, hogy a „világnézeti semlegesség” fából vaskarika. Az helyes, hogy az állam világnézeti kérdésekben legyen semleges, vagyis a profán, immanens állam nem hivatott teológiai, transzcendens kérdések eldöntésére. De az állam nem lehet „semleges világnézetű”, pláne nem propagálhat ilyent – amint azt a liberálisok szeretnék –, mert a világnézetiileg semleges államnak – az egyébként nem létező – „semleges világnézettel” szemben is semlegesnek kellene lennie. Különböznél attól, hogy az állam világnézeti kérdésekben semleges – sőt éppen azért, mert semleges –, tiszteletben kell tartania – súlyuknak és értékeiknek megfelelően – állampolgárai világnézeti döntéseit.

Tehát Magyarországon – és az Európai Unióban – azt, hogy a kereszténység a maga katolikus-protestáns-ortodox összetettségében mind történelmi, mind szociológiai szempontból meghatározó, releváns valóság, vagyis nem pusztán egy a szubkultúrák közül. Más lehet persze más, de hozzánk képest más!

Szektaügyben pedig abból erednek a problémák, hogy – Európában példátlan módon – Magyarországon egyszerűbb egyházat alapítani, mint bélyeggyűjtő egyesületet. Semmi akadályja annak, hogy mi itt és most megalapítsuk a Szent Mikrofon Egyházát, ugyanis ehhez még a hittételeket sem kell bemutatnunk, vagyis a bíróság még azt sem vizsgálhatja, hogy egyáltalán vallási jellegű-e? Azt állítom, hogy nem normális állapot az, hogy azonos jogi státuszban van az Esztergomi Érsek, a Református Egyház Lelkészi Elnöke, és a Boszorkányegyház Főboszorkánya. Ez nem vicc, ha jól emlékszem, 74-es sorszámon van az egyházak állami regiszterében.

Nem normális, hogy egy kuplerájt be lehessen jegyeztetni egyházként, mondván: ez nem egy nyilvánosház, hanem egy templom; itt nem prostituáltak vannak, hanem papnők; itt nem prostitúció folyik, hanem termékenységi liturgia; és nem üzleti bevételük van, hanem stólapénzük, és üdvözlük az adóhivatalt...

Másfél évtizede mondom, hogy szigorítani kell az egyházalapítási jogszabályt, de mivel kétharmados, az SZDSZ mindig megfúrta. Ennek a vesztese pedig az egész magyar társadalom, az elszélhámoskodott adóforintok miatt, a destruktív szekták által pszichoterrorral agymosott, egy életre megnyomorított gyerekek miatt, a szétszakított családok miatt.

– Amikor az Orbán-kormány idején Ön volt az egyházügyi államtitkár, az MSZP–SZDSZ azzal támadta, hogy az egyházi iskolák több pénzt kapnak, mint az önkormányzatiak. Most viszont Ön vádolja az MSZP–SZDSZ kormányt, hogy kevesebbet. Az ember azt gondolná, hogy ezek objektív számok... Most akkor többet kapnak az egyháziak, vagy kevesebbet?

– A mi alapelvünk az egyenlő finanszírozás, tehát ugyanannak a közfeladatnak az ellátására fillérre ugyanannyi illesse meg mind az önkormányzati, mind az egyházi iskolát. És így az állampolgárok minden anyagi pressziótól mentesen dönthessék el, hogy melyikben van bizalmuk. Miután mi, vallásos emberek, ugyanúgy fizetjük az adókat – amiből fenntartják az állami és önkormányzati intézményeket – mint bárki más, akkor, ha emberi jogainkból – jelesül a vallásszabadságból – következő, közfeladatot ellátó egyházi iskoláinkat ezen felül, mintegy plusz anyagi tehervállalással kell fenntartanunk, akkor végeredményképpen kétszeres adófizetésre vagyunk kényszerítve, és ez azt jelenti, hogy másodrangú állampolgárok vagyunk a saját hazánkban. Amíg én vezetem az egyházi ügyeket, minden tekintetben megvalósult az egyenlő finanszírozás.

Az SZDSZ most azzal büvéskedik, hogy nem egyenlő közpénzről beszél, hanem egyenlő állami pénzről. Ezen a csúsztatáson való átlátáshoz ismerni kell az iskolafinanszírozási szisztémát. A lényege az, hogy az önkormányzati iskola működésének egy részét közvetlenül folyósítja az állam fejkvóta néven, egy részét meg az adott önkormányzat teszi hozzá. Az egyházi iskolának a fejkvótát ugyanígy folyósítja az állam, az önkormányzati részt pedig – az országos önkormányzati átlag alapján – itt az állam teszi hozzá. Így egyenlő a közpénz-támogatás, függetlenül attól, hogy önkormányzati vagy egyházi-e az iskola.

Az SZDSZ az önkormányzati átlagnak megfelelő részt egyszerűen elvenné az egyházi iskolába járó gyerekektől, ezért nem beszél soha közpénzről – mert abba bele kell számolni az önkormányzati részt

is –, hanem csak állami pénzről. Primitív, de hatásos trükk.

A másik leleményük, hogy amikor összehasonlítják a számokat, akkor egy átlagszámot vesznek: egy gyerekre számított önkormányzati iskolaátlag és egyházi iskolaátlag. Igen ám, de az önkormányzatiaknál arányaiban sokkal több az óvoda és általános iskola, mint a gimnázium. Az egyháziaknál meg arányaiban pont fordított a helyzet. És miután nyilvánvalóan sokkal olcsóbb egy óvodás hely fenntartása – ahová kell egy-két óvó néni és dadus –, mint egy gimnáziumi képzés – ahol kell történelem, matematika, magyar, kémia, torna, rajz, angol, német, stb. tanár –, ezért ez az átlagszám-összehasonlítás értelmetlen. A körtét mérik az almához. Én azt mondom, hogy az óvodát az óvodával, az általános iskolát az általános iskolával, a gimnáziumot pedig a gimnáziummal hasonlítsuk össze, és akkor feketén-fehéren kiderül, hogy – ha beleszámítom a felújítási kereteket, pályázati hozzáférést, stb.-t –, az egyházi iskola, az egyházi iskolába járó gyerek – iskolatípustól függően – felét-kétharmadát kapja annak, mint az önkormányzatiba járó társa. Mi ez, ha nem vallási alapon való diszkrimináció? *

– Most értettem meg, pedig évek óta hallgatom ezt a vitát. Az SZDSZ különben azt javasolja, hogy szüntessenek meg minden állami finanszírozást, és az

---

* Az Állami Számvevőszék 2008. június 3-án megállapította, hogy az Egyháznak volt igaza, mivel a Kormány nem a törvényeknek megfelelően számította az egyházi kiegészítő támogatást és így az egyházi iskolák 2005-2006-ban 2,7 milliárd forinttal kevesebbet kaptak, mint ami a törvények szerint járt volna. Az ÁSZ egyúttal személyi felelősségre vonást is kezdeményezett.

egyházakat tartsák el a hívek, mondván, hogy most így esetleg olyanok adóforintja megy egyházi célra, akik nem vallásosak.

– A hívek tartják fenn az egyházat, sőt az államot is jórészt. Én például nem bokszolok, nem is szeretem a bokszot, mégis az én adómból is támogatják a sportegyesületeket. Nem hegedülök, mégis – nagyon helyesen – az én adómból is támogatják a zeneoktatást.

Az SZDSZ-t pedig tartsák el a párttagjai. Megjegyzem, ha ez így lenne, aligha tudnának pár száz ember tagdíjából milliárdos kampányt folytatni... Azért pedig tulajdonképpen köszönettel tartozom az SZDSZ-nek, amiért mániákusan támad, mert ezzel megerősít, hogy jó úton járok. Ha egyszer megdicsérnek, rögtön lelkiismeret-vizsgálatot fogok tartani!

– A személyes kérdésekre térve, mit tart a legnagyobb sikerének?

– Milyen értelemben? A feleségem biztos azt várná, hogy azt mondjam: azt, hogy hozzám jött feleségül. És ebben egyébként sok igazság lenne. A fiam pedig azt, hogy kiküzdöttem vele a döntetlent gombfociban.

– Azért nem ennyire személyesre gondoltam. Mondjuk egyházpolitikusként?

– Az, hogy szerepem lehetett abban – eszközszerű szerep, mert az a Szentlélek műve volt –, hogy I. Bartholomaiosz, Konstantinápoly egyetemes patriarchája szentté avatta Szent István királyunkat. Ilyen – hogy egy egyházszakadás után nyugaton kanonizált szentet elismerjenek keleten, vagy egy keletit nyugaton – 1054, a nagy keleti egyházszakadás óta nem történt. Szent István bizánci kanonizációja óta van egy ilyen közös szentje keletnek és nyugatnak.

Ezer évvel ezelőtt, a mi keresztény őseink elszakították Krisztus varratlan köntösét, és 2000-ben, a Magyar Millenniumkor tettünk egy öltést, hogy összevarrjuk azt, ami akkor elszakadt.

– *Meg is kapta II. János Pál pápától a pápai nagykeresztet, a Patriarchától pedig az ortodoxia legmagasabb kitüntetését, az aranykeresztet.*

– Igen, büszke is vagyok rá. De életem legfontosabb pillanata az volt, amikor a katolikus és ortodox egyház döntése szerint, I. Bartholomaiosz egyetemes patriarcha és Sodano bíboros, pápai legátus jelenlétében augusztus 20-án, a Szent István bazilika előtt felolvastam – és ezzel kihirdettem Isten népének – Hierotheosz püspök és Szent István király kanonizációját, majd a bullákat és az ikonokat átadtam Esztergom Érsekének. Nem voltam hiába. Ezután nehéz mit adni.

– *Hogy jön egy ilyen szentté avatási ötlet?*

– Végső soron Isten népének hitérzékéből, hittapasztalatából és az erre adott reflexióból, de mindez egy adott, konkrét történelmi szituációban történik. Lehet, hogy profánul hangzik, de a Gellért söröző teraszán merült föl, ahol '98-ban egy későnyári délután söröztünk Mihail metropolitával. A Lélek ott fúj, ahol akar. Azután két év kemény munka, Budapest–Konstantinápoly–Róma háromszögben.

– *Vannak olyan dolgok az életben, amire az ember álmában sem gondolt...*

– Például amikor aláírtam, hogy visszaadjuk az Egyháznak a Mátyás-templomot és a Szent István-bazilikát, amikor belegondoltam abba, hogy Uram Isten, Semjén Zsolti a Keleti Károly utcából, visszadom a Mátyás-templomot, hát elakadt a lélegzetem...

– *És a politikában mi volt az eddigi legnagyobb siker?*

– Az, hogy újra parlamenti párt a Kereszténydemokrata Néppárt. Megjegyzem, egyetlen politológus sem volt, aki reális lehetőségként számolt volna azzal, hogy feltámasztjuk a KDNP-t. Varga László halála előtt politikai testamentumában rám bízta a párt vezetését. A Barankovics-párt nem esett ki a történelemből – a történelmi pártok közül egyedül mi maradtunk meg! –, az Országgyűlés harmadik legnagyobb frakcióját adjuk, ugyanígy az önkormányzatokban szerte az országban és az újjászervezett párttagság tekintetében is, karakteres világnézeti párt vagyunk. Megcselekedtem, amit megígértem neki.

– *Mit szeretne még elérni? Valamilyen poszt vagy valamilyen lex Semjén?*

– Ez utóbbi. A személyi jövedelemadó helyett választható családi jövedelemadó megvalósítása – amelyik nem csak azt nézi, hogy mekkora az egyes ember jövedelme, hanem figyelemmel van arra is, hogy ebből hány másik emberről gondoskodik –, mert tudom, hogy ez segítené a magyar megmaradást.

– *Befejezésül megosztaná az olvasókkal valamilyen „égését” is?*

– A ferences Szent Angéla iskolába járnak a gyerekeim, köztük Emese lányom, aki 16 éves, annak minden viharával... És miután itt van Buda egyik legnagyobb tornacsarnoka, itt szoktuk tartani a KDNP-s rendezvényeket. Egyszer vendégünk volt ifjabb Konrad Adenauertól Adam Lipinsky lengyel államminiszterig számos barátunk, én meg késésben voltam és rohantam föl a nagygyűlésre. Az utcán szintén odatartott egy jólöltözött idősebb úr a fele-

ségével és ahogy elnyargaltam mellettük, láttam, hogy megismernek. Éppen megállapítottam magamban, hogy hát igen, az ismertség, a népszerűség... Mire hallom, hogy az öregúr azt mondja a feleségének: Tudod te, ki volt ez? A Semjén Emese apukája! – én pedig nagyon büszke apa voltam!

*(Gondola, 2007. április 30;
az interjút Kárpáti Katalin készítette)*

ÚJ KORSZAK KEZDŐDIK

Semjén Zsolt az európai kereszténydemokráciáról és a politikai ingáról

– *Tíz esztendő után a KDNP újra az Európai Néppárt tagja. Annak idején mi volt a kizárás oka, illetve mit tettek azért, hogy most visszafogadják önöket?*

– Valószínűleg emlékeznek a kedves olvasók arra, hogy körülbelül egy évtizeddel ezelőtt, ha szabad így fogalmaznom, „küldetéses” emberek kezébe került a Kereszténydemokrata Néppárt. Ebből kifolyólag a KDNP elveszítette arcát, hitelét, s ennek következményeként kiesett a parlamentből. Ahogy Gyulay püspök úr a Giczy-korszak idején mondta: ez a párt már sem nem keresztény, sem nem demokrata. Kiüldözték a pártból mások mellett Varga Lászlót, Harrach Pétert és engem is. A Giczy–Bartók időszakban követhetlenné és vállalhatatlanná váltak a politikai cikcakkok, ezért nem volt helye a KDNP-nek az Európai Néppártban. Varga Lászlóval azonban elhatároztuk, hogy nem hagyjuk a történelemből kiesni ezt a pártot. Az 1947-es Barankovics-párti képviselőkkel létrehoztuk a Barankovics-platformot, amelyből aztán létrejött – és Orbán Viktor hathatós támogatásával megerősödött – a Magyar Kereszténydemokrata Szövetség, amelyik mintegy átmentette a hiteles kereszténydemokráciát. A következő mérföldkő az volt, amikor Varga László a Legfelsőbb Bíróság döntése után 2002. november 2-

án helyreállította a párt törvényes működését. Aztán megkötöttük a Fidesz–KDNP szövetséget, s így 2006-ban ismét bejuthattunk az Országgyűlésbe, önálló frakciót alakítottunk, a harmadik legnagyobbat a parlamentben. Ma már több önkormányzati képviselőnk van, mint az MDF-nek és az SZDSZ-nek együttvéve, tagjaink száma pedig 17 ezer, ami szintén a harmadik legnagyobb párttá tesz bennünket. Politikai irányunk és politikai súlyunk elismerése, hogy az Európai Néppárt ellenszavazat és tartózkodás nélkül visszafogadott bennünket. Ezzel feltettük az i-re a pontot, de ez egyúttal a KDNP új korszakának, intenzív Európa-politikájának a kezdete is.

– *Ez azt jelenti, hogy ki akarják használni néppárti tagságukat az európai politikai színtéren?*

– Pontosan, és határozott elképzeléseink vannak arról, mit szeretnénk tenni. Egyrészt az Európai Néppárt, az Európai Parlament legnagyobb frakcióját adó erő belső életében, másrészt az egész unió tekintetében is.

– *Mit szeretnének tenni?*

– Mindennek ára van, így annak is, hogy az Európai Néppárt a legnagyobb pártszövetség lett az unióban. Ez az ár pedig az volt, hogy a hagyományos kereszténydemokrata-keresztényszociális értékrend elhalványult, nem utolsósorban a brit konzervatívok érkezésével. A brit konzervatívok világképe finoman fogalmazva is eltér a kontinentális keresztény felfogás értékrendjétől. Mi például a család szentségét, védelmét sokkal fontosabbnak tartjuk, mint brit barátaink, de a legnagyobb különbség talán az, hogy mi sokkal szociálisabbak vagyunk, az államnak sokkal több felelősségvállalást tulajdoní-

tunk, mint ők. Ők piacgazdaságban gondolkodnak, mi szociális piacgazdaságban. Mi hívei vagyunk a piacnak a gazdaságban, de az állami felelősségvállalásnak és szolidaritásnak vagyunk a hívei az egészségügyben, az oktatásban és a kultúrában. Ebben hangsúlyos különbség van tehát az angolszász konzervativizmus és a kontinentális kereszténydemokrata felfogás között.

Félreértés ne essék, az ő jelenlétük fontos és szükséges, barátaink és szövetségeseink, de mi küldetésünknek tartjuk, hogy világossá tegyük, vissza kell térni az alapító atyák, Adenauer, Schumann és De Gasperi örökségéhez, akik a keresztény civilizációra épülő Európai Uniót álmodták meg.

– *Itt át is térünk az unió egészére.*

– Ezzel kapcsolatban egy sajátos szempontra szeretnénk felhívni a figyelmet, amelyben offenzív külpolitikát indítunk. Arról van szó, hogy alapvető különbség van a volt szocialista országok és a boldogabb történelmű nyugati országok egészségügye között. Mégpedig az, hogy egyfelől Nyugaton soha nem államosították az állampolgárok társadalombiztosítási befizetéseit, miként tették ezt keleten a második világháború után, másfelől a szocialista országokban nemzedékeken át emberek millióitól elvették a fizetésük felét, és ezért cserébe alkotmányban garantálták ingyenes egészségügyi ellátásukat. Ezek után hogyan lehet azt mondani, mondjuk egy 70 éves embernek, hogy gondoskodik magáról, és fizessen, ha orvosra szorul? Mi azt állítjuk, hogy az államnak elsősorban a saját állampolgárai felé van adóssága, és a természetjog alapján a megélhetésükért küzdő emberek szempontjai megelőzik a befektetők és hitelezők szempontjait.

Tisztában vagyunk a gazdasági és politikai realitásokkal, de ez a kérdés nem tehető zárójelbe. Célunk ennek a problémának az exponálása, megértése és elfogadtatása, és nem titkoljuk azt sem, hogy egyszermind szélesíteni szeretnénk az uniós forrásokhoz való hozzáférésünket is. Ezért megbíztam Surján László EP-képviselőt, az Antall-kormány volt népjóléti miniszterét, hogy a volt szocialista országok európai parlamenti pártjait ebben az ügyben rendezzük közös falanxba.

– *Most, hogy érezhetően erősödik itthon a KDNP, ráadásul immár ismét az Európai Néppárt tagjai, logikusnak tűnne, ha önállóan indulnának a 2009-es EP-választáson. Készülnek-e erre?*

– A mi felelősségünk és feladatunk úgy megerősíteni a Kereszténydemokrata Néppártot, hogy olyan konstrukcióban tudjunk indulni, ami az adott pillanatban és szituációban a leginkább képes maximalizálni a polgári oldal szavazatait. Mi nem fogunk politikai kalandorakciókba kezdeni.

– *Angela Merkel és Nicolas Sarkozy személyében két erős uniós országnak is hangsúlyosan jobboldali, konzervatív vezetője lett az elmúlt időszakban. Wilfried Martens, a Néppárt elnöke és Joseph Daul frakcióvezető is megemlítette a Fidesz kongresszusán, hogy Merkel, Sarkozy és Orbán Viktor egy új európai politikusi generáció tagjai. Emellett az unió szinte minden fontos tisztségét is konzervatív politikusok töltik be. Ön szerint minek köszönhető ez a tendencia?*

– Tény, hogy a politikai inga Európában tartósan elmozdult a jobboldal irányába. Sárközy győzelme egyébként nem csupán egy szokásos meccs volt a jobboldal és a baloldal között, hanem paradigma-

váltás. Sárközy ugyanis nyíltan meghirdette, hogy elég volt a '68-as Marx–Mao–Marcuse-féle baloldali-anarchista ideológiából, ami lényegében tagadta a keresztény civilizációt, a nemzeti hagyományokat, és ez volt szerintem a most tapasztalható devianciák gyökere is. Ezért az ő győzelme a francia elnökválasztáson nézetem szerint fordulópontot jelent. Az emberek lassan rájönnek arra is, hogy a magukat szocialistának mondó pártok mára neoliberalissá, a nemzetközi nagytőke kiszolgálóivá váltak, elvesztették azt a karakterüket, ami a szociáldemokrácia alapja kellene hogy legyen: a munkavállalók, a kisemberek védelme a nagytőkével szemben. Ezért mind eszmeileg, mind politikai szempontból itt az ideje, hogy mi, kereszténydemokraták emeljük magasra a szociális igazságosság, a munkásvédelem és a korlátokat nem ismerő kapitalizmus kritikájának a zászlaját!

– *Mivel a konzervativizmusról beszélünk megke-
rülhetetlen a magyar rendőrség helyzete. A konser-
vatív ember ugyanis rendpárti, ám itthon alapvetően
ingott meg a bizalom a rendfenntartó szervekben.*

– Tavaly október 23-án Gyurcsány Ferenc kien-
gedte a rendőrterror szellemét a palackból azzal,
hogy a rohamosztagosait ráuszította a népre és az
államhatalom falazott nekik, elhitette velük, hogy
nekik mindent szabad. Egy idős atya mondta ne-
kem, hogy ez a mostani megerőszkolás, útonállás,
zabrálás kísértetiesen emlékezteti arra, amit a meg-
szálló oroszok műveltek Budapest ostroma után...
Azzal, hogy egy rendőrnnyomozó lopott a bankból,
végül is semmi mást nem csinált kicsiben, mint amit
a kormány nagyban. Amit ő elemelt, milliomod
része sincs annak, amit a kormányklientúra tüntetett
el az állami vagyontól...

– *Vagyis Bene László, Gergényi Péter, Petrétei József, Dobozi József távozása sem megoldás?*

– Persze, hogy nem. Mert ahogy a parlamentben is mondtam, fejtől bűzlik a hal.

*(Demokrata, 2007. május 24;
az interjút Bándy Péter készítette)*

FELTÉPNI AZ AJTÓT

Ha ma Kft-t alapítok és disznót nevelek, nyugdíjjogosultságot szerzek vele. Ha gyereket nevelek, azzal nem. Nonszensz.

– *Egy évre vállalta a frakcióvezetőséget, tehát most jár le a mandátuma. Van egyáltalán ellenfele?*

– Egy komoly ellenzőről be tudok számolni: ő a feleségem. Úgy látja, a gyerekekkel kellene töltenem az időmet, ezért kemény harcot folytat, nehogy tovább is vállaljam a feladatot. A képviselőcsoport viszont arra kért, maradjak. Meggyőztek, maradok.

– *Ha már a gyerekek: otthon is a pofozógép-szerep az öné, mint a parlamentben?*

– Ez ügyben már-már bűnösen liberális vagyok. Lényegében mindenben engedek. Múltkor, amikor tényleg tarthatatlan volt, amit a három nevetlen gyermekem művelt, az volt az utolsó érvem: ha nem hagyjátok abba, szólok anyátoknak.

– *A frakcióban is így tart fegyelmet: ha nem vagytok jók, szólok Orbán Viktornak?*

– Ó egy másik párt elnöke.

– *Tényleg?*

– Tényleg. Vissza is térhetünk rá mindjárt, de nem akarom megkerülni a pofozógépügyben feltett kérdést.

– *Hallgatjuk.*

– Tehát: nem én lettem harciasabb, hanem a helyzet vált abszurdá. Ha ég a ház, és bent van a gyerekem, nem mondhatom akadémikusi attitűddel, hogy: „Hölgyeim és uraim, a tudomány mai állása szerint az a biológiai-pszichológiai organizmus,

amelyet összefoglalóan Semjén Botondként ismerünk, perceken belül olyan kémiai oxidációs folyamaton esik át, hogy a transzcendentális aspektustól eltekintett létezése ennek bekövetkeztével befejezettnek lesz tekinthető”. Az a normális, ha segítségért kiáltok, feltépem az ajtót, és kimentem a gyereket.

– *Múlt héten épp tolvajt kiáltott a kormányra.*

– Ezt a szót nem használtam, csak vázoltam, hogy a bankból félmilliót elemelő rendőr azt csinálta kicsiben, amit a hatalom klientúrája nagyban. Épp e napokban, amikor a Szerencsejáték Zrt.-t, a Nemzeti Színházat és szinte mindent, ami még megmaradt, privatizálni akarnak, amikor nincs válasz arra, hogy hová lettek a hitelbe felvett ezermilliárdok, amikor off-shore cégekbe hihetetlen vagyonokat „mentettek át”, miközben az unióban itt a legnagyobb az adósság, a hiány, az infláció, és legkisebb a növekedés, ez inkább szolid ténymegállapítás. Hasonlítsuk össze a „sötét bunkóval”, amit a toleranciabajnok Horn Gábor vágott a fejemhez ezért, vagy hogy Gyurcsánytól az „ocsmány” és az „inkvizítor” jelzőket kaptam meg, és döntsük el, ki a durva, ki a pofozógép.

– *Ön persze nem is lehet durva, hiszen szereti Gyurcsány Ferencet.*

– Igyekszem, Eperjes Károly biztatására még imádkozni is szoktam érte. Mindenesetre sajátos, hogy egy olyan ember akar kioktatni a keresztényi szelídség mibenlétéről, aki „rendszeresen szokott bérállkozni”, mély teológiai tudásával olykor a Megváltóról értekezik a zsinagóga falai közt...

– *Nem lehet, hogy az ön elevenére tapintott, amikor azt mondta: a KDNP csak azért van, hogy beszedje az állami támogatást?*

– Tizenhétézer taggal a harmadik legnagyobb párt vagyunk, több önkormányzati képviselőnk van, mint az MDF-nek és az SZDSZ-nek együtt. Mi vagyunk az egyetlen történelmi párt, amely talpon maradt, mi rendelkezünk a legrégebbi eszmei megalapozottsággal. Az, hogy mi a kereszténydemokrácia, egyértelmű az egyház társadalmi tanításából és az adenaueri, barankovicsi hagyományból. Mi ehhez vagyunk hűek. A szocialista párt viszont minden munkásvédelmi hagyományt megtagadott, és a legdurvább vadkapitalista, neoliberális politikát erőlteti az országra. Ezek után azt hiszem, inkább az szorul indoklásra, miért létezik még az MSZP.

– *Gyurcsány arra utalhatott: taktikai szempontok miatt létezik a frakció, egyes „átcímkezett” fideszesekkel.*

– Millió előnye van a külön frakciónak, de nem taktikai megfontolásokból létezőnk, hanem mert van egy eszmerendszer, egy társadalmi bázis, amelynek joga van hozzá, hogy a parlamentben is megtapasztalhatta a kereszténydemokrata felfogást. Egy sor kérdésben nemcsak hangsúlyeltolódás, hanem véleménykülönbség van köztünk és a Fidesz között. Az uniós alkotmányra mi például nemmel szavaztunk, pedig akkor még a Fidesz-frakcióban foglaltunk helyet. Szövetségünk két, valóban nem egyenlő súlyú, de egyenrangú párt szövetsége, amely olyan erős, hogy a véleménykülönbségek sem tudják megbontani.

– *Mégis mennyire ragaszkodnak az elveikhez? Megpróbálnák például rávenni a Fideszt, hogy tiltsák be az abortuszt, ha újra kormányra kerülnek?*

– Párt vagyunk, nem hitbuzgalmi kongregáció. Márpedig aki a politikában nem tud kompromisszumot kötni, az szakmailag alkalmatlan. Aki viszont

elveket ad föl, az erkölcsileg az. Mi vagyunk az egyetlen politikai erő, amely kiáll a legkiszolgáltatottabb kisebbség, a magzati korukat élő embertársaink mellett. Magyarországon az abortusz a leggyakoribb halálozási ok. Csak utána jönnek a szív- és érrendszeri-, a daganatos betegségek. Egy törvénymódosítás viszont csak akkor lehetne reális, ha a társadalom szellemi, szociális állapota adva volna hozzá. Ma nincs. De nem engedem, hogy bárki kétségbe vonja a jogunkat, hogy ha kell, akkor kisebbségben, prófétai jel módjára, de kiálljunk a keresztény, természetjogi felfogás mellett, és a bűnt bűnnek tartsam.

– *A homoszexualitást is annak tartja?*

– Keresztény emberként igen. Egyszerű belátni: ha azonos neműek kapcsolatán múlna, az emberiség nem tudna fennmaradni. Az ilyen párok kapcsolata ezért sem felel meg a természet rendjének.

– *Egy sor kutatás mutatja, hogy az állatok körében is dívik.*

– Ott sem lesz utóda az ilyen pároknak – már ha valóban vannak ilyen párok. És főleg nem akarják ezt házasságnak hívni.

– *Miért tagadja meg az állam egy jogot, ha egyszer senki másét nem sérti vele? Azaz: attól, ha a melegek is házasodhatnának, nem lenne kevesebb frigykötési lehetősége a heteróknak.*

– Magánéletében mindenki azt csinál, amit akar. Hogy ezt bűnnek tartom, abból nem következik, hogy ezt a viselkedést államhatalmi szankcióval akarnám sújtani. Csak ne hívják az ilyen viszonyt házasságnak! Ez a fogalom foglalt. Már a római jog is egy férfi és egy nő kapcsolataként határozza meg a házasságot. Ha föloldjuk az „egy férfi–egy nő” szabályt, mivel indokolhatnánk, hogy három vagy akár

öt férfi szexuális kapcsolatát ne ismerje el az állam házasságként? Az lehetetlen, hogy csak kicsit adjuk fel a természetjogot. Ez esetben az államnak minden szexuális irányultságot házasságként kellene elismernie. Jobb hát, ha kitartunk a természetjog mellett. Nem vaskalaposságból, még csak nem is feltétlenül hitből: hanem mert a józan ész e mellett szól.

– *A különutas politikához visszatérve: a Fidesszel ellentétben nem írták alá a digitális átállásról kötött megállapodást, amelyben a két nagy párt többek között 2012 utánra is bebiztosította a Hír Tv és az ATV helyét. Úgy érezték, kimaradtak a buliból?*

– Ne váltsuk ennyire aprópénzre a történetet! A digitális átállás emberöltőkre meghatározza nemcsak a politikai, de a kulturális pozíciókat is. Nem az a lényeg, hogy mi lesz a Hír Tv-vel vagy az ATV-vel. Mi feltettük a valóban fontos kérdéseket, de nem kaptunk rájuk megnyugtató választ. Miért jó, ha egy kétharmados médiatörvényből feles hírközlési törvényt csinálunk? Lehet-e egy parlamenti testületet kormányigazgatás alá rendelni? Ugyan miért kell most véglegesen elköteleződni, amikor 2012-ig kell átállni digitális műsorszórásra? 2007 májusa van. Ellenzékben vagyunk. Ki tudja, milyen erőviszonyok alakulnak ki egy újabb választás után?

– *Megelégedne az egyházügyi államtitkársággal megint, vagy nagyratörőbb terveket dédelget?*

– Az egyházügyhöz értek. Ez a szenvedélyem. Életem legnagyobb sikerének tartom, hogy a konstantinápolyi ortodox egyház is a szentjei sorába emelte államalapító István királyunkat – hitem szerint ez a Szentlélek műve volt, de eszközszerű szerepem lehetett benne. De van egy személyes életcélom is: hogy a KDNP legfontosabb programpontra, a családi adózás megvalósuljon.

– *Ez érthető: három gyerekkel kevesebb adót kellene fizetnie, mint most.*

– Jó poén, de nem így értettem azt, hogy „személyes”. A lényeg, hogy ha nem tudjuk megfordítani a demográfiai folyamatokat, akkor egy emberöltő múlva hat-hétmillióra csökken a lakosság, és a szülőképes nők aránya nem lesz akkora, hogy a nemzet reprodukálja magát. Most kell döntenünk, hogy tovább kövezgetjük-e a kihalás útját, vagy megpróbáljuk eltorlaszolni. Utóbbira elvben két lehetőség van. A kormány egymillió ázsiai betelepítésével próbálkozott volna, miközben látjuk, hová jutottak azok a nyugat-európai országok, amelyek átgondolatlan betelepítési politikát folytattak. A másik lehetőség: olyan családpolitika, melynek köszönhetően a gyerekek megszületnek. Nem kell feltalálni a spanyolviaszt. Franciaországban a családi adózással megfordították a demográfiai trendet, megszületett a második, harmadik gyerek is. Százhusz oldalas törvényjavaslatot nyújtottunk be a múlt héten, hatástanulmányokkal.

– *Családi adózás, és megfordul a demográfiai trend? Egyszerűen hangzik. Túlságosan is.*

– Persze egy sor más intézkedés kell hozzá, például a nyugdíjrendszernek is igazodnia kell ehhez a célhoz. Mert ha ma kft-t alapítok és disznót nevelek, nyugdíjjogosultságot szerzek vele. Ha gyereket nevelek, azzal nem. Nonszensz. Mi azt mondjuk, hogy mivel a gyermeknevelés a leghasznosabb munka az állam és a társadalom egésze szempontjából is, ez a legjobb befektetés a jövőbe.

*(Heti Válasz, 2007. május 31;
az interjút Stumpf András készítette)*

BESZÉLGETÉS SEMJÉN ZSOLTTAL A MELEG- HÁZASSÁGRÓL ÉS LUKÁCS GYÖRGYRŐL

– Itt a nyári uborkaszезon és az SZDSZ megint elővette a meleg-témát.

– Azért vették elő, hogy eltereljék a figyelmet a katasztrofális kormányzásukról. Mindig ugyanez a taktikájuk: amikor palástolhatatlanná válik, hogy válságba sodorták az oktatást, az egészségügyet, a gazdaságot, amikor lebuknak a korrupciós ügyeikben, akkor veszik elő a meleg-házasságot, a drogliberalizációt, az egyházellenes ötleteiket. És ezzel akarják magukat megkülönböztetni a szocialistáktól, mivel más nem maradt, amióta összefeküdtek Horn Gyula kormányában, elárulva a rendszerváltoztatás ethoszát, és amióta a rendőrterrorban való bűnrészességükkel elárulták az emberi jogok ügyét is.

– Ezért nem írta alá az SZDSZ kezdeményezte ötpárti nyilatkozatot, amely elítéli a homoszexuálisokat ért atrocitásokat?

– Három okból nem írtam alá. Először is, mert manipulatív módon egyoldalú az említett nyilatkozat. Mi elfogadhatatlannak tartjuk a homoszexuálisokat ért atrocitásokat, de ugyanígy elfogadhatatlannak tartjuk a meleg-büszkeségnek nevezett provokációt, mert ez a demonstráció önmagában sérti a közerkölcsöt és a gyerekek jogait. A provokációs szándékot bizonyítja – ami különben kimeríti a valóságos közösség elleni gyűlöletkeltést –, amikor egy

bizonytalan nemű úr/hölgy félig pucéron, félig reverendában páváskodott egy rózsaszín bibliával.

Másodszor azért nem írtam alá, mert a demonstráción megfogalmazott – és az SZDSZ által támogatott – követelések alkotmányellenesek, hiszen az Alkotmánybíróság feketén-fehéren kimondta, hogy a házasság egy férfi és egy nő között lehetséges és azt is, hogy alkotmányellenes ha kiskorúak vannak homoszexuális egyesületekben. Továbbá, ha feladjuk az egy férfi, egy nő természetjogi és alkotmányos alapelvét, akkor abszurditásba jutunk, mivel akkor például a regisztrált élettársi kapcsolatot milyen alapon tiltanánk egy már meglévő házasság mellett? Ha a „férfi–nő”-t feladjuk, akkor az „egy-egy”-et sem lehet védeni. Ha két nő házasodhat, akkor miért ne lenne legitim a többnejűség? Megjegyzem, ha egy férfinak több felesége van, ott sem jön létre valójában a házasság, mert az ahhoz szükséges önátadás nem lehetséges mondjuk öt ember között, de miután férfi és nő közötti a szexuális kapcsolat, ezért legalább nem természetellenes.

Harmadszor pedig azért nem írtam alá, mert az SZDSZ eltévesztette a házszámot: nem a pártokhoz kellene fordulniuk a problémájukkal, hanem szeretett rendőrségükhöz, hiszen nem az a kérdés, hogy meleg rendezvény volt, vagy nem meleg rendezvény, hanem az, hogy a rendőrség sokadszorra sem biztosította a gyülekezési jog érvényesülését.

– *A homoszexuális aktivisták azt terjesztik, hogy az Önök szövetségesei között is van ismert homoszexuális politikus.*

– Miért tartozna ez ránk? Akár a szövetségeseink, akár az ellenfeleink ilyen vonatkozása szerintem a magánélet és nem a közélet területe. Számomra visszataszító, ahogy Ungár Klára és Szetey állam-

titkár szexuális problémáival traktálja a közvéleményt és hogy politikai tőkét próbál ebből kovácsolni. És felháborítónak tartom azt a gátlástalanságot, amivel az SZDSZ instrumentalizálja ezeket az embereket és szervezeteket azért, hogy ki ne essen a Parlamentből. A Kereszténydemokrata Néppárt álláspontja világos: nem akarjuk megbélyegezni ezeket az embereket, nem akarunk büntetőjogi szankciókat, de ne nevezzék a kapcsolataikat házasságnak, mert ez megszentelt fogalom, és ne fogadhassanak örökbe gyereket, mert a gyerek egészséges fejlődéshez való alkotmányos joga erősebb, mint a homoszexuális párok gyerekekre való igénye. És nem mondunk, mert nem is mondhatunk le arról a jogunkról és kötelességünkről, hogy a természetjog és a keresztény tanítás alapján a bűnt bűnnek nevezzük.

– *Az SZDSZ azt is szemére vetette Önnek, hogy a Fidesz kongresszuson ecsetelve az SZDSZ „szakértelmét”, szó szerint azt mondta: ha Horváth Ágnes lehet egészségügyi miniszter, akkor ezzel az erővel Győzike lehetne a Tudományos Akadémia elnöke.*

– Az idézet és a hasonlat is pontos. A félreértések elkerülése végett: nem volt szándékomban megsérteni Győzikét.

– *És Halmai Gábort? Állítólag Ön vétőzta meg Kuncze Gábor javaslatát, hogy alkotmánybíró legyen.*

– Erre a vétómra különösen büszke vagyok. Amíg én frakcióvezető vagyok, addig Halmai Gábor nem lesz alkotmánybíró Magyarországon. Az Országos Választási Bizottságban játszott dicstelen szerepe, ahogy packáztak az emberekkel, ahogy az alkotmánybírósg főlé próbálta helyezni magát, és az, hogy a választás szabadsága helyett a választás el-

szabotálásával mesterkedett, nyilvánvalóvá tette, hogy mennyire igazam volt.

– Ön számos alkalommal kimondta a Parlamentben is, hogy Gyurcsány Ferenc pénzügyi válságba vitte az államot, morális válságba az országot és – december 5-én lelki Trianont okozva – megbasonlottságba a nemzetet. A Gyurcsány-időszak a magyar történelem fekete lapja. Mi a magyarázata annak, hogy mindezek után még mindig ragaszkodik a hatalomhoz?

– Nyilván több síkja van ennek. Van egy személyes, pszichiátriai természetű, és van egy egzisztenciális természetű, nevezetesen az, hogy ha Magyarországon nem csak formálisan lenne jogállam, hanem a justitia értelmében is, akkor Gyurcsány úr és haveri köre nem a Parlamentben ülne, hanem egészen máshol... De ahhoz, hogy megértsük a Gyurcsány-félék gátlástalanságának, hatalmi megszállottságának mozgató rugóit, a sajátos történelmi gyökerekre kell rámutatni. Ezt szerintem legpregnansabban Lukács György ideológia-csinálása mutatja, ami mögött persze ott van a jakobinus – és még régebbi – hagyomány. De a közvetlen politikaiszellemi előzmény Lukács György, aki eleve adottnak tartotta – amit persze nem mondott ki –, hogy ő és a hasonszőrűek eleve a hatalomra rendeltettek. Még azt is megengedem, hogy tényleg azt hitték, hogy ők kiválasztottak arra, hogy az emberiséget boldogítsák, még akkor is, ha abba az emberek történetesen belepusztulnak. Tehát Lukács György mutatóványa az volt, hogy valamilyen ideológiát csináljon arra, hogy miért is ők a hatalomra rendeltettek? A kiinduló pont Marxtól jött, hogy minden tudat hamis tudat, kivéve a proletár tudat, ami nem hamis tudat. Igen ám, de ezt a proletárok nem

tudták, és ráadásul akik erre a megállapításra jutottak, azok feltűnően nem voltak proletárok. A lukácsi válasz erre az ellentmondásra az volt, hogy aki erre azt mondja, hogy az egész úgy hülyeség ahogy van, és még a saját rendszerében is önellentmondásos, az pusztán azt bizonyítja ezzel, hogy hamis tudata van, tehát eleve nem lehet igaza, és ha továbbra is ugrál, akkor Lukács elvtárs esetleg saját kezűleg lövi agyon. A lényeg az, hogy van egy eleve hatalomra rendelt élcsapat, akinek nincs hamis tudata, tehát igaza van; vannak proletárok, akiknek elvileg nincs hamis tudatuk, csak ezt nem tudják, de itt az élcsapat, aki tudja, és ezért a proletárt, akár akarja, akár nem, boldogítani fogja; és vannak akik ezt ellenzik, amiből is láthatóan hamis tudatuk van, tehát nincs igazuk. Szerintem ez az a tudatlan-tudatos alapbeállítottság, ami érthetővé teszi a gyurcsányferencek figuráit.

– *Míg Horn Gyula a Rákosi–Kádár rendszer legitimitása mellett nyilatkozott, mondván, hogy pufajkásként a törvényes rendet védte az „56-os cseléktől”, addig Ön feleségével együtt eleget téve Nagy Imre unokája meghívásának, tisztelgő látogatást tett a Nagy Imre emlékházban.*

– Az egész magyar jogállamiság sarokpontja a Nagy Imre-kormány legitimitása. Éppen ez a legitimitás teszi nyilvánvalóvá a Kádár-rendszer illegitimitását. Számomra a kor erkölcsi tekintélye természetesen Mindszenty hercegprímás, akinek nem kellett a jó oldalra állnia, mert mindig a jó oldalon állt, de ez nem érinti azt, hogy a legitimitás közjogi értelemben Nagy Imre kormányán és személyén alapult, sem azt az erkölcsi tény, amit a keresztény teológia az ókeresztény vértanúk korától keresztresztségnek nevez, amiről Nagy Imre akkor tett

tanúságot, amikor az igazsághoz mindhalálíg ragaszkodva kimondta a Népbíróságnak nevezett bíróság előtt azt, hogy: „nem kérek kegyelmet”. Nagy Imre ott van a magyar nemzet pantheonjában.

– *Korábban mégse ment el arra a Nagy Imre égisze alatt rendezett imádkozásra, amire az öt pártelnök volt hivatalos. Gyurcsány miatt nem ment el?*

– Az imádság nem arra való, hogy egy legitimitásában megrendült politikus a társadalmi presztízst toldozza-foldozza vele. Megjegyzem Gyurcsány azt mondta a Parlamentben, hogy „a vallás dolgaihoz nincs közöm”, ezek után egy ateistát imádkozni hívni olyan udvariatlanság, mint egy izraelitát szalonnasütésre vagy egy keresztényt nagy-pénteken bálba. A mi erkölcsi és politikai kötelességünk az, hogy – a Gyurcsány-féle ravaszkodásoknak és olcsó számíttatásoknak ellene mondva – méltó módon tisztelegjünk Nagy Imre és öröksége előtt.

*(Gondola, 2007. július 16;
az interjút Kárpáti Katalin készítette)*

A KÖZÉLET BOGÁNCSAIRÓL, A NÉPSZAVAZÁSRÓL ÉS PÁZMÁNY MA IS AKTUÁLIS INTELMÉRŐL

– *Parlamentari beszédnek olyan visszhangja még nem volt, mint annak a pár percnak, amelyben Ön izraelita honfitársaiboz szólt. A Népszava vaskos nyelvészeti szakvéleményt rendelt és publikált, az SZDSZ-es Kóka János támadta, az antallista Granasztói György üdvözölte, Zoltai Gusztáv bitközségi ügyvezető igazgató tajtékozott, Köves Slomó rabbi értékelte, Weisz Péter debreceni bitközségi elnök teljes mellszélességgel támogatta.**

– 2007 első fele arról szólt, hogy azért, hogy Gyurcsány Ferenc kormányzati csődjéről, a szociális válságról, a rendőrterrorról a figyelmet elterelje, előkapta az antiszemita kártyát, és immár rituálisan megrágalmazta a jobboldalt és gyalázta a magyar nemzetet, mintegy túszként rántva maga elé a magyar zsidóságot. Erre hívtam fel izraelita honfitársaim figyelmét, és emlékeztettem a szocialistákkal kapcsolatban arra, hogy a háború után ők nem voltak finnyások nyilas tekintetben, ők államosították a zsidóság vagyonát és az ő hivatalos politikájuk volt az Izrael-ellenesség; az SZDSZ-t pedig arra, hogy az általuk propagált devianciák – egyne-

---

* *A parlamenti beszéd és az azt követő vita eredményeképpen a kereszténydemokrata Barankovics Akadémia keretében Izraelita Műhely alakult.*

műek házassága, drogliberalizáció, stb. – szöges el-
lentétei a rabbinikus hagyománynak és amikkel
szemben Mózes megkövezést írt elő...

Zoltait az borította ki, hogy én nem zsidóként
hogy merek szólni a zsidósághoz, pláne az ő enge-
délye nélkül. Ami persze abszurd, mert én katoli-
kusként miért ne szólhatnék a reformátusokhoz,
vagy magyarként pl. a szlovákokhoz, vagy a magyar
társadalom bármely részéhez?

A szavaim önmagukért beszélnek, a *Népszava* Rá-
kosi időket idéző bértollnokainak politikai diszlexiá-
jával nem tudok – és nem is akarok – mit kezdeni.

Minden izraelita honfitársamtól azt kérem, olvassa
el a beszédet, és fontolja meg, Mózes kinek adna
igazat: az SZDSZ-nek vagy a KDNP-nek? Zoltainak
vagy nekem?

– *Hogy viselte a Népszava gyalázkodását?*

– Nézze, a közélet olyan mint egy mező. Nő rajta
virág is, meg kóró is. Na most, miközben az ember
csokrot szed pipacsból és búzavirágból, és árva-
lányhajat tűz a kalapja mellé, a nadrágja hajtókájára
ragad pár bogáncs. Valahogy így viszem én is ma-
gammal a gáborgyörgyöket és andressewivánokat a
történelembé...

– *A jobboldal frontembereit minden eszközzel
támadják, hallani például, hogy a legelképesztőbb
rágalmakat terjesztik róluk. Az Ön esetében odáig
mentek, hogy megfenyegették, hogy géppisztolysoro-
zattal kivégzik.*

– Jézus megmondta, hogy ahogy őt üldözték,
úgy üldözni fogják az ő tanítványait is. Ezért én
mindezeket természetfölötti jelnek tekintem. Meg-
erősítés számomra, mert bizonyítja, hogy eredmé-
nyesen harcolok a kereszténység és a magyarság
ellenségeivel szemben. Ha nem így lenne, nem tá-

madnának így. Annak idején Barankovicsot is így üldözték...

– A KDNP történelme ismert. Ma milyen távlatokat lát a kereszténydemokrácia előtt?

– Pontosan megmondtuk a célunk: egyfelől Gyurcsány ámokfutásától megszabadítani a nemzetet, meneszteni az országot romba döntő MSZP–SZDSZ kormányt. Másfelől a jövőendő Fidesz–KDNP kormányban normatívvá tenni a kereszténydemokráciát – különösen azokon a területeken, amelyek irányítása a KDNP felelőssége lesz –, érvényre juttatni sajátos hangsúlyainkat: pl. megszüntetni az egyházi intézmények diszkriminációját, lehetővé tenni a családi jövedelemadózás választhatóságát, biztosítani a szabad vasárnapot.

Medvére vadászunk nem nyúlra. Tehát nem ilyen-olyan támogatottságú ellenzéki párt akarunk lenni, hanem megkerülhetetlen kormánypárt, mert kétségtelenül szép dolog cizellált programokat írni, de az az igazi, amikor azt valósággá tesszük!

– Tehát a közös választási győzelem nagy céljának adott esetben készek alárendelni a szűkebb pártszempontokat. Nem érzi úgy, hogy túl közel kerültek a Fideszhez?

– Nem a KDNP idomult a Fideszhez, hanem a Fidesz lett Orbán Viktor vezetésével kereszténydemokrata ihletettségű: mind értékrendileg, mind szociális radikalizmus szempontjából. A KDNP következetes: természetjog és szociális igazságosság.

– Egy éve kezdeményezte Orbán Viktorral a népszavazást. Úgy tűnik, hogy Gyurcsány Ferenc minden trükközése és az Országos Választási Bizottság minden időhúzása ellenére lesz – ahogy önök nevezik – szociális népszavazás. Mit vár tőle?

– A szociális válság megoldását és a Gyurcsány-kormány bukását. Az MSZP most rákényszerül arra, hogy szembe kampányoljon a szocializmus ideológiájával és saját szavazóival! December 5-e ezért nem analóg a mostani népszavazással: ott a hagyományos felállás volt: a jobboldal nemzeti, a baloldal nemzetellenes. Most viszont nyilvánvaló lesz a szocialista szavazók előtt is, hogy az MSZP a nagytőke strómanja, és ma a szociális szempontokat a jobboldal képviseli. Ezért ez magában hordozza az MSZP teljes összeomlásának lehetőségét.

A cél az, hogy minden idők legerősebb Fidesz-KDNP szövetsége ütközzön meg egy döntő csatában a történelmi mélypontján lévő MSZP–SZDSZ-szel.

– *Befejezésül egy személyes kérdés: frakcióvezetői szobája falán Pázmány képe van. Miért?*

– Kereszténység, magyarság és az Alma Mater. Vezércsillagom Pázmány kardinális üzenete, amit a protestáns Erdélyi Fejedelemségbe küldött, hogy mi magyarok minden körülmények között tartsunk egymással jó correspondentiát, mert különben galérunk mögé pökik az nímöt. A mindenkori labancok most is itt vannak...

A történelmünk tanúsítja, hogy a magyar megmaradás Pázmány intelme megfogadásának függvénye.

*(Hazánk, 2007. decemberi szám,
az interjút Kárpáti Katalin készítette)*

IMÁDKOZOM GYURCSÁNYÉRT

Ki kapta a Fidesz Hőse címet? Volt-e már részeg? Megdobálná-e tojással a miniszterelnököt? Bejuthat-e egy MSZP-s a mennysországba? Interjú Semjén Zsolttal, a KDNP elnökével. *

– *Megdobálná-e tojással Gyurcsány Ferenc miniszterelnököt, ha ezt büntetlenül megtehetné?*

– Noha magát a kérdést abszurdnak tartom, válaszolok. Nem. Nem dobálnám meg. Nekem nem az számít, hogy jár-e érte büntetés, nem ezen múlik. A tojásdobálás nem stílusom.

– *Pedig van már olyan bírósági ítélet, amely szerint egy közéleti szereplőnek – a konkrét esetben éppen Demszky Gábornak – a tojással kifejezett véleményét is el kell viselnie.*

– De ha én dobálnám meg, az csak és kizárólag Gyurcsány Ferencnek használna. Harmadik ellenérvként idesorolnám azt is, hogy megszorítások és szociális válság idején a tojást nem szabad pazarolni.

– *Pedig nyilván egész évi harcosságát is dicsérte Orbán Viktor, amikor a frakcióvezetői munkásságát értékelte. Jól esett önnek, hogy a fideszes képviselők előtt kapott dicséretet?*

– Jól.

– *Hogyan zajlik egy ilyen esemény? Orbán Viktor piros pontot ír a frakcióvezetők ellenőrzőjébe?*

---

* A korábbi cikkekben már érintett témák átfedésének elkerülése miatt az interjút rövidített szerkesztésben közöljük.

– A frakciónövetség karácsonyi koccintása alkal-
mából tartott Orbán Viktor egy értékelést. Ebben a
kis beszédben köszönte meg a frakciónövetség
munkáját, és szimbolikusan a *Fidesz Hőse* címet ado-
mányozta Navracsics Tibornak és nekem. Gyurcsány
Ferenc idestova három hónapja nem mert
megszólalni a parlamentben, amit Orbán Viktor fő-
ként annak tud be, hogy a korábbi napirend előtti
párharcok során rendszeren leamortizálódott.

– *Nem akarjuk kisebbiteni a teljesítményt, de más
nem is barcolhatott volna Gyurcsány Ferencsel, mert
csak önök ketten maradnak az összezsapás hely-
színén. A többiek még mindig rendszeresen ki-
vonulnak, ha a kormányfő megszólal. Folytatódik a
kivonulás?*

– Miután még mindig Gyurcsány Ferenc az, aki
Magyarország miniszterelnökének képzeli magát, és
ehhez a kormánytöbbség asszisztál, a persona non
grata státusza nem változott. A közvélemény-kuta-
tások egyébként is azt mutatják, hogy a stratégia be-
vált. Gyurcsány Ferenc megítélése a mélypont alatt
van. Természetesen nagyrészt saját politikája járatta
le, de azt hiszem, komoly szerepünk volt abban,
hogy a napirend előtti próbálkozásokkal felhagyott,
mert vereséget szenvedett.

Másrészt nemcsak a szerénység, de a politikai
realitás is azt mondatja velem, hogy miattunk Gyur-
csány Ferenc nem ért el Orbán Viktorig, holott a
célja az volt, hogy vele hadakozzon.

– *Úgy látszik, a két pártvezetés számára még min-
dig egyszerű levezetni logikailag, miért kell kivonul-
ni, de az elmúlt időszakban az azért kiderült, hogy
sok választónak ez egyáltalán nem tetszik: kapják a
képviselői fizetéseket, aztán be se mennek a terembe.
Megéri?*

– Mindennek van előnye-hátránya. Mi úgy látjuk, hogy több az előnye, mint a hátránya. A köztársasági elnök úgy fogalmazott, hogy az ellenzéki frakciók is vegyenek részt az országgyűlésben akkor is, ha a miniszterelnök előre bejelentett módon felszólal, ezt a kérést mi úgy hidaltuk át, hogy mi ketten a két frakció képviselőjében az ülés minden pillanatában ott vagyunk. Nekem személy szerint keresztény emberként azért is jó, mert el tudom képzelni, milyen lehetett az őskeresztényeknek az arénában az üvöltő oroszlánokkal szemben.

– *Kétszáz szocialista oroszlán?*

– Nem állítom, hogy mind az. Ahogy múlik az idő, látom, hogy egyre többen ülnek szemlesütve azon az oldalon. Nem kétszázan üvöltenek.

– *Kiket szelídített meg az idő?*

– Nem akarok nevetek mondani, mert nem akarok nekik ártani. De látható, hogy a komolyabb emberek rossz érzésekkel figyelik azt, ami történik. Egy szocialistának – gondolom – olyan lehet megszavazni az egészségbiztosítás privatizációját, mintha nekem kellene asszisztálnom az egyházi iskolák államosításához. Vannak azonban olyanok is, akik a bunkózástól kezdve a legdurvább gyalázkodásokig mindent megengednek maguknak. Érdeemes meg nézni például Horn Gábor bekiabálásait a jegyzőkönyvekben. Ezért mondom, hogy az ókori cirkuszhoz hasonlatos ilyenkor az ülésterem hangulata. És mindehhez egy stréberekből álló harmadik csoport tapsol. Magda Sándor arckifejezését látva mindig az ötvenes évek fílingje jut eszembe, hogy ilyen lehetett, amikor lelkes tapsolással próbálták egyesek megmutatni a vezérnek szervilitásukat.

– *Az őskeresztényi fílinghez hogyan passzol, hogy nem sok jele mutatkozik a megbocsátásnak? Inkább*

a barag és a gyűlölet a jellemző érzelmi alap.

– Én nem gyűlölök senkit. Sőt Eperjes Károly példája nyomán rendszeresen imádkozom Gyurcsány Ferencért.

– Egyre többen fobászkodnak érte. Ön milyen formában teszi?

– Minden este a lelkiismeret-vizsgálat után imádkozom a családomért, a szeretteimért, azokért, akik betegek az ismeretségi körömben. Imádkozom az országért is, és Gyurcsány Ferencért. Jézus azt mondja, imádkozzatok ellenségeitekért is. Másrészt, pragmatista szempontból, nekem is jól felfogott érdekem, hogy jól menjen az országnak, jó vezetője legyen, mert akkor – mint az ország tagjának – remélhetem, hogy nekem is jobb lesz. A keresztény morál alapja, hogy a bűnös emberben meg kell különböztetni a bűnt, amit elvetünk, és az embert, akit szeretünk. Én Gyurcsány Ferencet, mint embert igyekszem szeretni, de nem asszisztálhatok ahhoz a bűnhöz, amit elkövet, nem asszisztálhatok ahhoz az országromboláshoz, amit művel.

Tehát ha én ütközöm Gyurcsány Ferencel, akkor valójában nem mint személlyel harcolok, hanem azok ellen a dolgok ellen próbálok fellépni, amiket képvisel, amiket rossznak tartok és amiktől meg akarom menteni az országot. Vannak olyan pillanatok, amikor éppen az ország érdekében karcosabban és markánsabban kell fogalmazni, hogy az üzenet átmenjen.

– Miért van, hogy a kimunkált distinkció ellenére a KDNP országmentő tevékenységét csak a választók kisebb tömege hálálja meg?

– Látni kell azt is, hogy a Fideszt választó szimpatizánsok jelentős része valójában a Fidesz–KDNP-szövetséget választja. Fontos az is, hogy az elmúlt

években nem a KDNP hasonult a Fideszhez, hanem a nagyobb párt fogadta el a kereszténydemokrácia legfontosabb alapértékeit, a keresztény értékrendet, és ezen belül a szociális hangsúlyt. A KDNP egy jottányit sem adott fel magából, hál' Istennek, a Fidesz járt be egy olyan fejlődési utat, amelyben a 90-es évek liberális pártjából egy keresztényi ihletettségű néppárttá vált.

– *Az antikapitalista ihletettséget kinek köszönhetjük? Az egészségbiztosítás vitájában a sanda kapitalisták szapulásából ön is kivette a részét. Szavait idézve „Mari néni és Józsi bácsi” csak a szegény adózókkal megfizetett befektetésekről és külföldre menekített extra profitról hallott.*

– A világban ma egyetlen koherens kapitalizmuskritika létezik, és ez a katolikus egyház szociális tanítása, amelynek lényegét több mint száz évvel ezelőtt XIII. Leó pápa úgy fogalmazta meg, hogy sem a munka tőke nélkül, sem a tőke munka nélkül fenn nem állhat, de a munka az elsődleges a tőkével szemben, mert az jobban hozzátartozik az ember személyiségéhez.

Ugyanilyen fontos állítás, hogy a magántulajdon nem valamiféle „szentség” és nem korlátlan, hanem mindig van közösségi aspektusa, nem lehet elszakítani a közjótól. Ennyiben az egyház társadalmi tanításának mindig van egy kapitalizmuskritikai éle.

– *Azért a szociáldemokratáktól sem kellene elvitatni, hogy elméleti kritikát fogalmaztak meg a kapitalizmussal szemben!*

– A szociáldemokrata pártok jelentős része mára feladta azokat a szociális szempontokat, amik miatt egykor létrejöttek. Hogy mást ne mondjak, Magyarországon a magát szocialistának mondó párt valójában az újburzsoázia klientúrája, és a legvadabb

kapitalizmust akarja az országra kényszeríteni. Az egészségbiztosítás ügyében például – biztos vagyok benne, hogy az SZDSZ nyomására – az MSZP azt mondja, hogy piaci viszonyokat kell teremteni az egészségügyben is. Ez az a pont, ahol végletesen nem értek egyet az álláspontjukkal. Én keresztény alapon azt mondom, hogy az életnek vannak területei, ahol piaci viszonyoknak kell lenni, ilyen a gazdaság, és vannak olyan területei, ahol nem piaci viszonyoknak kell uralkodni, hanem szolidaritásnak és állami felelősségvállalásnak. Ilyen az egészségügy, az oktatás és a kultúra.

Ráadásul Magyarország esetében az is probléma, hogy a gazdaságban sem a piaci viszonyok érvényesülnek, hanem a protekcionista szabadrablás. A szocialista párt környékén található milliárdosok sem szorgos munkájuknak és intellektusuknak köszönhetik vagyonukat, hanem a kapcsolatrendszerüknek, és ebből következően a privatizációs buli-
liknak. Másrészt a multik olyan kedvezményeket kapnak, amelyekről a magyar vállalkozók nem is álmodhatnak.

– Közbevetőleg kérdeznénk, hogy a Fidesz-közeli milliárdosok kapcsolati tőkéről mi a véleménye?

– Én általában mondtam, hogy a magyar gazdaságban nem érvényesülnek a piaci viszonyok. Különben ez a garnitúra, amelyik most országol, egy morzsát se hagy az asztalon. Közbevetőleg pedig megemlíttem, hogy a KDNP-nek 63 éves történelme során soha nem volt korrupciós ügye.

– Az, hogy a privatizációval esetleg hatékonyabban is lehetne működtetni a rendszert, fel sem merül? Most úgy néz ki, mintha a párt nosztalgikusan ragaszkodna a jelenlegi rendszerhez, amit bűn megváltoztatni.

– A jelenlegi rendszer száz sebből vérzik, ez így van. De ebből nem az következik, hogy el kell adni, hanem az, hogy jól kell működtetni. Ki kell rúgni azokat a vezetőket, akik nem tudják jól irányítani. Vicces, hogy épp egy kormányon lévő ember állítja, hogy az állam nem jó tulajdonos, mert ezzel lényegében magáról állít ki szegénységi bizonyítványt.

Az egészségügyben amúgy is csínján kell bánni a hatékonysággal, mint jelszóval. Ott mi a hatékony? Az, ha a lehető legkevesebbet költi egy betegre, vagyis ha az állampolgár makk egészséges, vagy halott. A kettő közötti állapot csak viszi a pénzt az ő szempontjukból. Nem állítom, hogy a magánbiztosítók minél gyorsabban meg akarják halasztani a pácienseket, csak azt mondom, hogy a hatékonyság logikájából az következik, hogy minél kevesebb pénzt kelljen költeni egy-egy betegre. Miért fektetne be valaki az egészségügybe? Nyilván nem azért, hogy Mari néninek és Józsi bácsinak jobb legyen. Hanem a profitért. Ki fogja kifizetni a befektetők profitját? Az állam biztos nem, mert nincs pénze. Tehát a betegek. A privatizáció következtében már nemcsak a szolgáltatás árát, hanem a befektetők profitját is meg kell fizetniük. Akkor lehetne az egészségügy helyzetén javítani, ha az állam nem kivonna pénzt belőle, hanem befektetne. Ehhez képest Horváth Ágnes diadalként jelentette be, hogy mennyi pénzt vontak ki, holott ez szégyen. Az egészségügy az a terület, ahol nem lenne szabad kísérletezni, mert ott halottak és megnyomorított emberi életek maradnak a kudarc után.

– *Mikor volt ön utoljára kórházban beteg?*

– Pár évvel ezelőtt estem akkorát, amikor a telefon miatt kiugrottam a kádból, hogy felrepedt a könyököm. Azt kellett összevarrni.

– *Nem voltak negatív tapasztalatai?*

– A varrást már magam szedtem ki otthon. Én látom, hogy vannak bajok, csak azt nem látom, hogy ha eladják a járulékfizetők vagyoniát, akkor attól mivel lesz jobb?

– *De honnan lenne a költségvetésnek annyi pénze, hogy rendbe szedje az egészségügyet? Az állami többletbefektetéseket is valahol ki kell termelnie az állampolgároknak.*

– Pontosán ezért mondjuk, hogy növekedésorientált gazdaságpolitikai fordulatra van szükség. Az MSZP–SZDSZ-kormány először felborította a pénzügyi egyensúlyt, majd múlt századi restriktív mítoszoktól vezérelve válságos állapotba vitte az ország gazdaságát. A magyar vállalkozó előtt három lehetőség van: csődbe megy, tehát nem fizet adót, átviszi a cégét Szlovákiába, tehát külföldön fizet adót, átmegy a fekete gazdaságba, azaz nem, vagy csak részlegesen fizet adót. Növekedésellenes gazdaságpolitikával nem lehet megcsinálni a nagy ellátórendszerek reformját, ameddig nincs GDP-növekedés, addig ez nem reform, csak pénzkivonás.

– *A KDNP programja is benne van a fideszes Erős Magyarország programban?*

– Igen. De a KDNP-nek az a magyar politikatörténetben példanélküli teljesítménye, hogy teljes kodifikációt és háttéranyagot tett le az asztalra a családi adózás megteremtése érdekében. Ezt könyvformában is kiadtuk. Ugyanígy a teljes nyugdíjrendszer átalakításának tervezetét.

– *Hogyan áll a harcuk a szabad vásárnapért?*

– Ez is egy olyan ügy, ami jól jellemzi keresztényszociális elkötelezettségünket. Azzal próbáltak támadni, hogy azért karoltuk fel ezt az ügyet, hogy az emberek tudjanak templomba járni. Ez is helyes,

de nem vallási alapon kezdeményeztük, hanem szociális okokból. Jól látszik ugyanis, hogy sok multi semmibe veszi, hogy a vasárnap pihenőnap, és mondjuk helyette kedden lehet szabad a dolgozójuk. De kedden mihez kezdhet, amikor a családja – a házastársa és a gyermekei – vasárnap érnek rá?

– *Miért díszíti Nagy-Magyarország térkép az irodáját?*

– Azért, mert anyám erdélyi, és azért, mert egy magyar nemzet tagjai vagyunk, akkor is, ha történelmi okokból a magyar nemzet harmada idegen államok területén él. Ez egy történelmi adottság, de ettől még nem szűnik meg az a szolidaritás, ami a határon túli nemzetrészekhez fűz minket.

– *Ha jól tudjuk, tervezik a kettős állampolgárság kérdésének ismételt felvetését a délvidéken élők érdekében.*

– December 5-e lelki Trianonja után kell keresnünk valamilyen előrelépést. Most két olyan magyar közösség van, akik nehéz helyzetben vannak és kimaradtak az Európai Unióból: ők a délvidéki és a kárpátaljai magyarok. Ukrajna alkotmánya tiltja a kettős állampolgárságot, a szerb viszont nem. Ezért nekik indokolt magyar állampolgárságot adni, ebben az ügyben ötpárti tárgyalásokat kezdeményeztünk. Mert most leginkább a délvidéki magyaroknak segítene a magyar állampolgárság.

– *Hányasra értékelné a szövetségi rendszeren belül a KDNP érdekérvényesítő képességét?*

– Ötösre. Minden fontos kérdésben a kereszténydemokrata ihletettség érvényesül a frakciószövetség döntéseiben.

– *Nemrég volt egy időközi választás Budakalászon, ahol mintha nem működött volna túl jól az együttműködés. A Lezsák-féle Nemzeti Fórum le-*

nyomta helyben a kereszténydemokratákat.

– Volt legalább tíz időközi választás, ahol a Fidesz–KDNP-pártszövetség tarolt. Budakalászon a nemzeti fórumos polgármester nyert, aki korábban is irányította a települést. Ott a megállapodás az volt, hogy a Fidesz–KDNP közös polgármesterjelöltet állít, de külön listákat. Nem volt egy túl sikeres szereplés, ez tény. De Budakalász speciális eset volt, és végülis a polgári oldal nyert.

– Ön szerint helyes az az orbáni stratégia, hogy a Fidesztől jobbra ne legyen életképes politikai erő? Ennek jegyében a Fidesz elnöke jól irányított kizsólásokkal igyekszik megnyerni a radikálisokat.

– A kérdésben két dolog keveredik össze. Az helyes és politikailag vállalható, hogy nem akarjuk, hogy egy radikális jobboldali párt szavazatokat vegyen el tőlünk. Mint ahogy nyilván az MSZP se örülne, ha MSZMP néven indulna egy párt, és kapna pár százalékot. Érdeemes emlékezni mind a 2002-es, mind a 2006-os választásokra, ha a MIÉP-re leadott szavazatok közül egy százaléknyan a Fideszre voksoltak volna, ma a miniszterelnököt Orbán Viktor-nak hívnák, és nem Gyurcsány Ferencnek. Ez a politikai válaszom, de ez nem jelenti azt, hogy a Fidesznek ki kellene mennie a radikális jobboldal pályájára.

– Volt-e már részeg?

– Erről Bayer Zsolt részletes beszámolót írt a *Magyar Nemzet*-ben. Megírta, hogy gimnáziumi éveinkben különféle koncerteken nagyon berúgtunk, ami igaz is.

– Ha létezne időgép melyik kort látogatná meg?

– Történésznek indultam, a kereszties hadjáratokkal és a szentföldi kereszties állam történetével sokat foglalkoztam.

– *Elfogadhatónak tartaná-e ha saját gyereke házasság előtt együtt élne valakivel?*

– Nem helyeselném, de nem tagadnám ki.

– *Az ön esetében ez hogy volt?*

– Tizenöt éves korunk óta járunk a feleségemmel, életem nyitott könyv.

– *Bejuthat-e egy MSZP-s a mennyországba?*

– Válasszuk el a teológiát és a politikát, mert a teológiában nem viccelünk, a politikába belefér az irónia. A teológiai válaszom az, hogy igen. A politikai válaszom az: ha bűnbánatot tart. Teológusként mondhatom: az igen válasz nem felmentés attól, hogy törekednie kell az igazság megismerésére és a felismert igazság követésére, mert ez az üdvösség feltétele. Ennek alapján, ha a tb-nél tartunk, minden egyes szavazat esetén el kell gondolkodnia, ez az ország érdekeit szolgálja-e, tehát keresnie kell az igazságot e tekintetben is. Ha az a lelkiismereti meggyőződése, amit számos szocialista politikus mondott nekem a folyosón, hogy az egészségügy privatizációja nem helyes, akkor miután követnie kell a felismert igazságot, ha a felismert igazság ellen szavazott a parlamentben, akkor bűnbánatot kell tartania. De a jobboldal se gondolja azt, hogy menetjegye van a mennyországba. A lelkiismeret-vizsgálat és a bűnbánat mindenkire vonatkozik. Ezt gyakorlom is.

– *Hány miatyánk járhat egy ilyen szavazatért?*

– Most nem a penitencia kiszabásánál, hanem a bűnbánatnál tartunk. Mindenkinek javaslom a napi lelkiismeret-vizsgálatot és azt, hogy évente egyszer legalább egy lelkigyakorlaton vegyen részt, mert ez igen jótékony hatással van mindenkire. Ezúton is üzenem szocialista barátainknak, akinek affinitása van ehhez, örömmel szervezek nekik egy lelkigyakorlatot.

korlatot a jezsuita atyáknál vagy az Opus Deinél. Egyébként Hegyi Gyula többször élt már a lehetőséggel.

*(Index, 2007. december 28.,
az interjút Bogád Zoltán és Spirk József készítette.)*

A KDNP FELADATA, HOGY ERKÖLCSI MÉRCE LEGYEN A POLGÁRI OLDALON

(részlet)

– *A pártját gyakran minősítik úgy baloldali-liberális politikusok, zszurnálpolitikológusok, hogy fundamentalista, radikális jobboldali párt, amely ugyanakkor magáévá tette a radikális baloldal antiliberális és antikapitalizmusát is. Nemrég pedig ön mondta azt újságírók előtt, hogy a szociális igazságosság értelmében a KDNP a legbaloldalibb párt a jelenlegi parlamentben. Hogyan lehet egyszerre jobb- és baloldali a Kereszténydemokrata Néppárt?*

– Jézus Krisztus jobboldali, vagy baloldali?

– ...?

– Amikor Jézus azt mondja, hogy egy vessző sem vész el a törvényből, akkor a fenti logikából következően, azt mondhatják rá, hogy jobboldali fundamentalista, amikor saját magát azonosítja a szegényekkel, akkor azt mondhatják rá, hogy baloldali forradalmár. A KDNP mint keresztény párt politikai filozófiája és értékrendje két pilléren nyugszik. Az egyik a tradicionális értékekhez való kötődés, mint például a házasság, a család védelme, támogatása, az egyházak szabadságának biztosítása, a nemzeti identitás erősítése. Ez lenne a „jobboldali pillér”. A „baloldali pillér” pedig a szociális igazságosság képviselése, ezen belül a munka elsődlegessége a tőkével szemben. És annak állítása, hogy a magántulajdon nem valamiféle „szentség”, mindig van kö-

zösségi vonatkozása és nem szakítható el a közjótól. Amikor összeomlott a szovjet birodalom, II. János Pál pápa nem ült diadalt, hanem arra figyelmeztette a világot, hogy a létező szocializmus történelmi csődje nem jelentheti a kapitalizmus megdicsőülését.

– *Tebát mindenki téved, mert a KDNP a politikai középén áll...*

– Nem arról van szó, hogy a KDNP a jobboldal és a baloldal között helyezkedik el, hanem az a történelemfilozófiai és politikaelméleti megközelítés a helytálló, hogy a keresztény tanításban őseredeti egységben vannak a ma jobboldalinak, illetve baloldalinak minősített tradicionális és szociális alapértékek. A szabadság, egyenlőség, testvériség keresztényi ihletettségű hármas egységét a felvilágosodás szekularizálta, majd a francia forradalmat követően egyoldalú túlzásokkal szétszakították. A szabadság individualista liberalizmussá torzult, az egyenlőség kollektivistá szocializmussá deformálódott, a testvériséget pedig egyaránt elfelejtették. Egyedül a kereszténydemokrácia őrizte meg az eredeti, keresztény fundamentumon nyugvó hármas egységet.

A szónak ebben az eredeti értelmében büszkén vállalom a fundamentalista jelzőt. Egyébként a latin szó egyszerűen azt jelenti, hogy valaminek szilárd alapja van és nem csak úgy esetlegesen lóg a levegőben...

*(Magyar Hírlap, 2008. január 12.,
az interjút Faggyas Sándor készítette)*

GYURCSÁNY ÚRNAK MENNIE KELL

A szocialisták legnagyobb blöffje az, hogy szocialistáknak nevezik magukat. Semmi mást nem akarnak, mint a legkegyetlenebb kapitalizmust, hiszen ők az új burzsoázia. Ezt értették meg az emberek március kilencedikén, és ennek a következménye, hogy körülbelül egymillió olyan választó is igennel voksolt, aki egyébként nem jobboldali szavazó – mondta a Demokratának Semjén Zsolt, a KDNP elnöke.

– Elsőpró győzelmet arattak az igenek a Szociális Népszavazáson. Számított ekkora részvételre és sikerre?

– Ha nem bíztunk volna az emberek józan ítélőképességében, akkor nem kezdeményeztük volna Orbán Viktorral ezt a népszavazást. Boldog vagyok.

– Koalíciós vita bontakozott ki a kormánypártok között azzal kapcsolatban, hogy miről szólt a népszavazás. Gyurcsány Ferenc szerint 300 forintról szavaztak a választók, Horn Gábor viszont azt mondta, hogy Gyurcsány Ferenc sorsáról is döntöttek. Ön mit gondol?

– Ennek az eredménynek nyilvánvalóan többretegű üzenete van. Egyrészt az emberek nem fogadják el a társadalmi szerződés felrúgását, vagyis azt, hogy a kormány az ellenkezőjét tegye annak, mint amire felhatalmazást kapott. Másrészt a polgárok azt sem tűrik, hogy miután Európában az egyik

legmagasabb járulék terheli őket, még duplán kelljen fizetniük. Mindezekon kívül az is világos, hogy a választók elutasították azt, hogy a rossz és korrupt kormányzás árát velük fiztessék meg. És elutasították az újabb sarcok kivetését is. Végül, de nem utolsó sorban pedig szeretném megemlíteni, hogy életemben először tökéletesen egyetértek Horn Gáborral. A stílusával persze most sem tudok azonosulni, de tartalmilag pontosan fogalmazta meg, hogy mit gondolnak az emberek Gyurcsány úrról. Ez a szavazás a szolidaritás diadala volt: az idősebbek szolidárisak voltak a fiatalokkal – és fordítva –, s a társadalom középrétegei szolidárisak voltak a legszegényebbekkel is.

– *A kormány meglehetősen furcsán reagált a vereségre. A kormányfő kioktatta az embereket, és mint egy sértődött óvodás, azt is közölte, hogy a kieső bevételeket nem pótolják sem az egészségügyben, sem az oktatásban.*

– Nem gondoltam volna, hogy Gyurcsány Ferenc még meg tud lépni, de most sikerült neki. Ennél ostobább reakciót kitalálni sem lehetett volna. Gyurcsány úr azt mondta a parlamentben, hogy nem ért egyet a népszavazás eredményével. De kit érdekel, hogy ő egyetért-e, vagy sem? Egy kormány ilyenkor két dolgot tehet. Vagy végrehajtja a népakaratot, vagy lemond. Megjegyzem, hogy egy lelkiismereti alapon politizáló ember előtt pedig nem is két, csupán egy lehetőség állna ilyen esetben: a lemondás.

– *Mindenesetre jobboldalissággal aligha vádolható Kéri László politológus azt mondta, a kormányfő gyorsabban veri a szögeket a saját politikai koporsóába, mint azt bárki gondolta volna...*

– Ebben kivételesen igaza van Kéri Lászlónak. A népszavazásnak egyébként az előbb felsoroltakon kívül volt még egy következménye: világossá tettük, hogy a Magyar Szocialista Pártnak semmi köze nincs a valódi baloldali értékekhez. Az, hogy az elmúlt hónapokban a fizetős egészségügyért és a fizetős felsőoktatásért kampányoltak, olyan, mintha én ezt tenném az egyházi iskolák államosításáért. Ezek után kimondhatjuk: az MSZP legnagyobb blöffje az, hogy szocialistának nevezi magát. Ők semmi mást nem akarnak, mint a legkegyetlenebb kapitalizmust, hiszen ők az új burzsoázia. Ezt értették meg az emberek, és ennek a következménye, hogy körülbelül egymillió olyan ember is igennel voksolt március kilencedikén, aki egyébként nem jobboldali szavazó.

– Lesz újabb népszavazás, ha nem fogadják el az Önök törvényjavaslatát az egészségbiztosítás privatizációjának megakadályozásáról? Miről szól ez az elképzelés?

– Lehetőséget adtunk a kormánypártoknak ezzel a törvényjavaslattal, hogy visszatáncoljanak, mielőtt belezuhannának – az országot is magukkal rántva – a társadalombiztosítás privatizációjának szakadékába. Mert miért fektet be egy multinacionális biztosító a magyar egészségügybe? Biztosan nem azért, hogy a Józsi bácsinak és a Mari néninek jó legyen, hanem a profitért. Tehát ettől kezdve az embereknek nemcsak az ellátást kellene a befizetett járulékokból kifizetni, hanem a befektetők profitját is. Ráadásul a kormány is elismerte, fogalmuk sincs, hogy fog a több-biztosítós rendszer működni. Szerintünk fehér egerekkel lehet kísérletezni, de emberekkel nem! Világosan megmondtuk, hogy a Fidesz–KDNP-kormány vissza fogja adni az emberek-

nek a társadalombiztosítást és annak vagyonát. Mindennek a legegyszerűbb módja az, ha a kormánypártok levonják a népszavazásból a tanulságot és megszavazzák a javaslatunkat.

– *Visszatérve Gyurcsány Ferenc személyére: a parlamentben felrötták Önnek, hogy soha nem nevezi őt miniszterelnöknek. Miért hívja egyszerűen Gyurcsány úrnak?*

– Mert a miniszterelnök szóban benne van az elengedhetetlen morális és legitimációs tartalom. Gyurcsány úr kapcsán erkölcsről felesleges értekezni, és mivel szervezett hazugságok következtében került posztjára, így legitimitásról sem beszélhetünk. És hadd térjek ki egy másik támadott szóhasználatomra, nevezetesen arra, hogy a Gyurcsány-kormányt nem magyar kormánynak, hanem *magyarul beszélő kormány*nak neveztem. Mert ugyan az vitathatatlan, hogy ők is magyarul beszélnek – bár őszöd és újabban Horn Gábor kapcsán kiderült az is, hogy elég csúnyán –, azonban 2004. december 5-én az egyik legnagyobb bűnt követték el, amit politikus csak elkövethet: saját nemzetük ellen kampányoltak, és ezzel a nemzet egyharmadát kirekesztették a magyar állampolgárságból.

– *És mikor lesz magyar kormánya Magyarországnak? Mit tart a legvalószínűbbnek: minden marad a régiben 2010-ig, vagy Gyurcsányt lecserélik, de a kormánypártok maradnak, esetleg előrehozott választások lesznek?*

– Az ország és az erkölcsi rend helyreállításának szempontjából nyilvánvalóan az előrehozott választás lenne a legtisztességesebb megoldás. Persze erre joggal mondhatja bárki, hogy nagy hit kell ahhoz, hogy ennyi tisztességet feltételezzünk erről a kor-

mánykoalícióról. Azonban mostanra mindenki előtt nyilvánvalóvá válhatott, hogy Gyurcsány úr nem képes az ország vezetésére. Ezért mindenkinek, az országnak és a saját pártjának is az lenne a legjobb, ha elfogadná például a Gazprom állásajánlatát és szedné a sátorfáját.

*(Demokrata, 2008. március 10;
az interjút Bándy Péter készítette)*

EZ EGY BOLONDOKHÁZA VAGY A MAGYAR ORSZÁGGYŰLÉS?

– *Nem bittem a szememnek. Azt akartam meg-
nézni, hogy milyen döntés született arról, hogy az
APEH küldjön-e az adózónak visszajelzést arról,
hogy az 1%-os felajánlása eljutott-e az adott egy-
házhoz vagy civil szervezethez, vagy sem. Ebhelyett az
Országgyűlés Emberi jogi bizottságának mostani
ülésének hivatalos, interneten bárki által letölthető
jegyzőkönyvében szó szerint ez áll:*

„– BALOG ZOLTÁN (elnök): Kíván-e még valaki
szólni? (*Donáth László: a megtérés tárgyában igen.*)
Azt napirend előtt kellett volna, mert nem az elő-
terjesztéshez tartozik.

DONÁTH LÁSZLÓ (MSZP): Nem vicc ez elnök úr,
sőt sokkal fontosabb, mint az egész vám- és pénz-
ügyörség (...) Annak azonban – és itt Semjén kép-
viselő úr valamilyen igazságát mégis csak el kell
ismernem –, aki a végsőkéig bizalmatlan és azt
mondja, hogy a Földön minden hatalom a Sátántól
van, még az APEH is (*Dr. Semjén Zsolt: Ezt nem
állítottam...*) – drága pápista barátom, hátrébb az
agarakkal –, tehát feltételezi azt, hogy ami ezen a
földön van, az mind Augustinus egyházatyánk ta-
nítása szerint a pokol és a Sátán uralma alatt van és
totális megváltásra szorul, aminek a végrehajtása a
Szentszék kezébe adandó, akkor sokkal egyszerűbb
lenne – ahogy Semjén képviselő úr egyszer koráb-
ban már a házasságkötéssel kapcsolatban is fel-

vetette, hogy a pápista egyház által kötendő frigy ugyanolyan érvényű legyen, mint a polgári házasságkötés –, ha egy bíborost vagy püspököt neveznénk ki az adóhatóság élére. Ebben az esetben Semjén képviselő úr nem botránkozna meg és többé nem vádolná az APEH-et azzal, hogy lop, csal, hazudik és egészen biztosan mindenki – nem hívő, protestáns vagy akár Krisna-tudatú is – bizalommal lehetne, hiszen a bíboros úr örködnék afölött, hogy egyetlenegy adókrajcár se guruljon a semmibe.

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Szeretnék egy dolgot Donáth nagytiszteletű úr emlékezetébe idézni. Az emberi természettel kapcsolatos bizalmatlanságból ered az APEH-hel szembeni némi bizalmatlanság, mégpedig – mint azt Szent Páltól és az előbb idézett Ágostontól pontosan tudjuk – az eredeti bűn tényéből következően. Az eredeti bűn tényének értelmezése tekintetében protestáns barátainak szigorúbb álláspontot kellene elfoglalniuk, mint nekünk, tekintve, hogy az ő felfogásuk szerint az emberi természet az eredeti bűn következtében mindenestől megromlott, ezért nagyobb bizalmatlansággal kell viseltetniük az emberi természet, következképpen az APEH irányában is. Én katolikusként azt állítom, hogy nem romlott meg mindenestől, csak rosszra vált hajlamossá. Ezért az én katolikus álláspontom az, hogy bízzunk az APEH-ben, de azért kérjünk visszajelzést. *(Donáth László: Ez szellemes volt. Peccatum originale Augustinusnál a szakkifejezés.)*

GUSZTOS PÉTER (SZDSZ): Magam is amellett szeretnék érvelni, hogy szavazzunk. Emellett megfontolásra ajánlom, hogy hozzunk létre egy albizottságot az APEH és a teológiai kérdések megvitatására. Én szívesen részt vennék ennek a mun-

kájában, mert érdekelnek ezek a kérdések, és minden ilyen vitából nagyon sokat lehet tanulni. Ezeknek a kérdéseknek a megtárgyalására vagy egy albizottság, vagy egy ilyen tárgyú nyílt nap lenne a megfelelő fórum...”

– *Ez egy bolondokháza vagy a Magyar Országgyűlés?*

– Valóban furcsa lehet így – mintegy kívülről – beleolvasva, különösen, hogy a kiragadott résznél meglepőbb gyöngyszemek is vannak százával a korábbi jegyzőkönyvekben. Szép disszertációkat fognak egyszer írni belőle... Miután több mint egy évtizede vitézkedem ebben a bizottságban, nekem már fel sem tűnik Donáth képviselő úr sajátos stílusa. Gusztos képviselő úr viszonylag új versenyző itt, ezért tette – különben jogos – nyilvánvalóan ironikus javaslatát. Nekem tetszik, hogy egy kis szín is van a politikai- és szakkérdések palettáján, különösen, ha Balog Zoltán és Szászfalvi László nagytiszteletű képviselő urak, kedves barátaim is beszállnak a teológiai disputába. Ráadásul a konkrét kérdésben is győztünk a Kormány és az APEH egyesített ereje fölött.

– *12:7-re. Gratulálok. De ha már a bűn teológiai kérdéseivel foglalkozik a nagyra becsült bizottság, mit szól az utóbbi időkben az Egyházat, egyházi személyeket ért súlyos erkölcsi vádakkhoz?*

– Előbb le kell vonni ebből a szokásos szabadkőműves propagandát, majd teológiai szempontból fontos tisztázni, hogy: a szent Egyház nem a szentek egyháza, mert az Egyház szentsége Krisztus abszolút szentségétől van, nem pedig esendő tagjaitól – bár az Egyházat természetfölötti jelként minden időben ékesítik a szentek. Láttam ezzel kapcsolatban egy

kifejező képet: a templomkapu fölé kőbe vésve a következő felirat: *Isten mindig vár rád*. Alatta meg egy kis zománc tábla: *a plébános úr fogadóórája 9-10-ig*. Szociológiai szempontból pedig: esendőség ide-oda, de az statisztikai s tapasztalati tény, hogy az egyházi intézmények és személyek általában morálisabbak a hitetlenekhez képest. Ezzel együtt azért üdvös dolog szem előtt tartani, hogy akinek több adatott, attól több is kéretik számon majd ama napon...

– *Balliberális oldalról felhozzák Ön ellen, hogy elkötelezett katolikusként hogyan tudja képviselni a nem keresztényeket?*

– Pontosan ugyanúgy, ahogy a Köztársasági Elnök Úr férfiként a nőket.

– *A KDNP Alkotmánybírósághoz fordult a homoszexuális párok regisztrált élettársi státuszával szemben, mondván, hogy az – jogkövetkezményeit tekintve – kvázi házasság lenne. Majd egy hét múlva XVI. Benedek pápa a magyar püspökök előtt kijelentette, hogy „jogos volt kritikátok a homoszexuálisok együttélésének polgárjogi elismerésével kapcsolatban, mert az nem csak az egyház tanításával ellentétes, hanem a magyar Alkotmánnyal is.” A balliberális sajtó Önt a Vatikán meghosszabbított kezének titulálta, illetve az Ön kezét sejtették az események illetén egybeesése mögött. Véletlen egybeesés?*

– Keresztény ember nem mondhat mást, csak ami a teremtés és a természet rendjéből következik. Legyen ez a Szentatya vagy christifideles laici, világi krisztushívő, aki történetesen parlamenti képviselő.

– *Mikor a családi adózás választhatóságát lehetővé tenni akaró törvényjavaslata mellett érvelt, azt nyilatkozta, hogy: ami családellenes, az nem-*

zetellenes. Ennyire szorosnak gondolja az összefüggést?

– Igen. Van olyan idő, amikor a fregolin száradó pelenka a nemzeti zászló jelentését is hordozza a magyar élni akarás szimbólumaként.

– *Liberális oldalról azért is megtámadták Önt, mert Munkácson turul szobrot avatott, mondván, hogy egyfelől a turul politikailag szélsőjobboldali jelkép, másfelől vallásilag sem keresztény.*

– Maga a támadás bizonyítja, hogy milyen abszurd viszonyok közt élünk. Elképzelhető lenne például, hogy Itáliában megtámadjanak valakit, azért mert felavatja az anyafarkas szobrát Romulusszal és Rémusszal? A turul különben sem valamiféle politikai logó, hanem a tradíció által megszentelt magyar nemzeti szimbólum. Ha valaki zsákutcának látja a neopogány törekvéseket, az én vagyok. Nem véletlenül mondtam koppánykodásra hajlamos barátainknak, hogy azt nem tudom, hogy Koppány magyarabb volt e, mint Szent István, de azt pontosan tudom, hogy a magyar megmaradást Szent István jelenti. A munkácsi várban újjáépítettük a honfoglalás tiszteletére 1896-ban állított millenniumi emlékművet, amit Trianon után ledöntöttek. Ez a régi-új turul a magyar megmaradás szimbóluma!

– *A bizottságban győztek, de mi a véleménye a koalíciós válságról, a kisebbségi kormányzásról?*

– Mindenek előtt ne keverjük össze az okot az okozattal. Nem azért van gazdasági és szociális válság, mert koalíciós válság van, hanem azért van koalíciós válság, mert gazdasági és szociális válság van. Ezért semmiféle párt-paktum, párt-alku, adok-kapok, osztozkodás nem oldja meg a tehetetlen és rossz kormányzás problémáit. Gondoljuk meg józan ésszel: ha nem tudtak többségben kormányozni,

mitől tudnának kisebbségben? Amire nem volt képes az egész, ugyan mitől lenne képes a rész? Amire képtelen volt a több, mitől lenne képes a kevesebb? A politikai agóniát még el lehet húzni, de ezek a problémák újra és újra meg fognak ismétlődni, miközben egyre mélyebbre és mélyebbre süllyed az ország. Az a tisztességes, becsületes és valóban megoldást jelentő megoldás, ha a kormánytöbbség, a Parlament visszaadja az embereknek a döntés lehetőségét. Mondják meg az emberek, hogy mit akarnak, hogyan látják a helyzetet, és mi legyen. Döntsenek az emberek!

*(Gondola, 2008. június 3;
az interjút készítette Kárpáti Katalin)*

THE HUNGARIAN MODEL OF CHURCH-STATE RELATIONS

The purpose of our church policy is the development of a unified, coherent model with historic perspectives, which, on the one hand, compensates for the damages caused by decades of the fallen regime that persecuted the church, and, on the other hand, avoids those deadlocks where, led by the secular myths of the past century, the church policy of some of the western nations ended up.

The philosophy of our church policy is based on three cardinal tenets. The first regards the recognition that the church is a *sui generis* reality. Therefore the church is not a sub-unit of the apparatus of state institutions but a reality, which is equal with the state. Therefore, there cannot be accepted any hierarchy in the relationship between state and church, but only the strictest possible equality. The second assumption is that the separation of church and state does not mean the separation of church and society, since we are at the same time members of a church and citizens of the Hungarian nation. The proper attitude is not confrontation but a harmonic cooperation. Our third fundamental point is that we wish to recognize the church's service in its totality. When we say in its totality, we mean both its sacral reality, and its activities provided by its public benefit institutions. The essence of the church is its pointing toward the transcendent. In this sense, the responsibility of the immanent state is to ensure the freedom of religion in its fullness. The church lives in the world, so it follows – exactly

because of the transcendental mission constituting the essence of the church –, that in every field the church undertakes a public duty. In this sense, the state cannot say that it ensures the freedom of religion but does not finance the undertaking of public duties. When the church takes upon itself a public duty, it relieves the state, and therefore the state has to provide – by respecting the free choice of institutions of the citizens – the budgetary financing of the public duty activities of the church, which should be devoid of any discrimination.

Based on the above said, the philosophy of our church funding practice is the following: if the church undertakes a public duty, then it shall receive exactly the same amount as a state or municipal institution for the maintaining of the same public activity. Because religious people who pay taxes are not different from any other taxpayers, all the possible state and municipal institutions are maintained from their taxes as well. It follows that if religious people should – partially or completely – maintain church institutions as an extra burden, then they would be forced to pay double taxes, which would mean that the state regards them as second class citizens. As the Hungarian government does not regard religious people as second-class citizens, it shall not force them to do double tax-paying. Therefore the state finances church institutions fulfilling public duties the same way as it finances public and municipal institutions carrying out similar tasks. We must insist that church institutions belong to the category of public institutions rather than the category of non-public ones. The reason for this is that they render the same services to society than state and municipal insti-

tutions. On the other hand private institutions respond to consumer demand, are market oriented, profit making entities. They are entitled to partial funding only by the state.

This is particularly true for schools: those maintained by the church are public institutions and receive funding as such.

Our church policy implemented in the last few years follows one single principle but may be divided into three well distinguishable areas.

The first one is the elimination of former discriminations, the securing of equal financing in every field. Religious education also belongs here, which is funded by the state to the same extent as any other optional subject. It does not mean at all that the State teaches religion, nor does it mean that the State commissions the church to teach religion. What really happens is that based on the freedom of religion, the church, through the appropriate persons selected by her, teaches freely its set of doctrines and moral norms, which is financed by the state – while respecting the free choice of the citizens – to the same extent as any other subject.

The second area refers to the agreements concluded with the historical churches. The agreement was concluded by the center-right government with all those entitled churches who wished to make use of it. The former government duly reached an agreement with the Holy See, but did not observe its provisions on the one hand, and did not reach similar agreements with the other historical churches, on the other hand. Based on the work of the Hungarian-Vatican joint committee, we have passed several amendments so that our legislation would fully comply with the agreement concluded with the

Apostolic See. We have concluded similar agreements with other historical churches, always fully considering their peculiarities concerning church organization and assets-structure. These agreements provide a unified horizon of interpretation, they constitute a unified legal – including international law – and political guarantee. They secure the freedom of the church in all spheres of life, settle the rate of perpetual annuity due to the churches as well as its yearly valorization, and provide for the right of the church to make use of 1% of the income tax of the citizen freely assigned for her. We have also taken legal measures, according to which the aggregated amount of the assigned 1%-s shall be complemented by the State up to 0.8% of the total income tax, in a way that facilitates the extension of this right, taking into consideration the data of the last census, which represents the opinion of all Hungarian citizens, not only that of taxpayers. These agreements open up historical perspectives and may only be amended by the common consent of the contracting parties.

The third area is the settlement of ownership. Through government decrees – in a legal sense – we have settled all real property claims of all churches. With the annually increasing budgetary resources we have also secured the necessary financial funds. Consequently, we managed to ensure predictability both for the churches and for local governments. It is of crucial importance that the actual form of the individual property settlement cases is determined by the church; whether they want the real estate in kind, or financial compensation instead, or want a perpetual annuity for the property placed on the annuity list. The center-

right government has provided a very significant amount for the reconstruction of church monuments and the construction of new buildings, in relation to church investments in the millennial year. We are aware of the fact that the destruction which churches suffered under past decades cannot be compensated in a few years, however, the results achieved in reconstructing monument-churches and in building new churches are amazing.

The Hungarian model of church policy is faithful to the spiritual legacy of our first king Saint Stephen (997–1038), which proclaims: whatever is beneficial to the church is also beneficial to the nation, and whatever is beneficial to the nation is also beneficial to the church.

Elhangzott Rómában, 2001. december 12-én, az International bilateral legal relations between the Holy See and states: experiences and perspectives konferencián, kiadta a Libreria Editrice Vaticana.

*I. Bartholomaiosz patriarcha vendége
a Semjén család*

III. Sub specie aeternitatis

VERSEK *

---

* A '80-as évek elején a hidegkúti egyházközséghez tartozó formálódó fiatal közösségben születtek Semjén Zsolt versei, melyek úgyis értelmezhetőek, mint a szellemi-lelki eszmélődés dokumentumai. Ő a politika vaskos realitásai felé fordult, de a közösség tagjai olvasták és őrizték ezeket a műveket, amelyet barátai nyomtatásban is megjelentettek.

BLUES

Poros grundokon
lépcsőházak
gangok és lichthofok
dzsungelében

szenilis nénik
és maszatos kisiskolások
közt keresgélek,

Ó Rejtőzködve Közelítő!

AZ ÉN KÜLSŐ ÉS BELSŐ EMBEREM IMÁDSÁGA

AZ ÉN KÜLSŐ EMBEREM IMÁDSÁGA

Kisétálva Babilonból,
Kimondhassam azt, hogy nem kell.
Békességben önmagammal,
Békességben az Istennel.

Az élet teljességét akarom élni,
Hogy levegőt ne az égből, de a mennyből vegyek,
Ne rokkanjak én-ölő robotban,
S néha habos tortát egyek.

Alkothassak én örömökre,
És ne csapjon senki a körmömre,
Hogy mit csinálok, csak nekem jó.

És tudjam mi a képzelet és mi a való,
Hogy ez perc és rész, de van örök és egész,
Fölöttünk egy őriző kéz, Aki hazavár.

AZ ÉN BELSŐ EMBEREM IMÁDSÁGA

a
all
allel
alleluj
allelujaa
allelujaaall
allelujaaallel
allelujaaalleluj
allelujaaallelujaa
allelujaaallelujaaall
allelujaaallelujaaallel
allelujaaallelujaaalleluj
allelujaaallelujaaallelujaa

NÉGYSOROS

Mezítláb ülök, gyertyafényben, egymagam.
Összekulcsolt kezemen szúnyog. Megcsíp. Hagyom.
De „gondolataitok nem az én gondolatom,
és útjaitok nem az én utam.”

AZ ÚR HEGYE

Keresztes Szent Jánosnak

Csönd ölelte liget. Körül cser és som,
Egy kertnyi nap-csókolta paradicsom.
Vadrózsa és kökénybokor,
Indája bokámra hajol.

Majd erdők, mohos tölgyesek, fenyvesek,
Kidőlt, korhadó fák közt út már nem vezet.
Aztán csak kő, kő, kő. A hegy kopár.
Sziklarepedésben egy árva kis gyopár.

Aztán csak szikla, szikla, szikla,
És mind azt sikítja:
Ember! Nincs tovább! Megállj!
És egyre közelebb a világvégi táj.

Felhőkbe öltözött jég-kő-hegy fejek,
Mindent körül folyó végtelen egek,
Napba öltözött kék azúr,
S az egekben sincs az Úr.

Nap, hold, bolygók, csillagok,
Kozmoszt átdöfő fénysugárba kapaszkodok,
Kristály-csillagtól sebzett kezem vére az Úr
Hegyére hull, s a csillagokban sincs az Úr.

Aztán nincs se ég, se föld, se kő,
Nincs anyag, nincs tér, nincs idő,
Nincs tudás, nincs törvény, nincs filozófia,
Csak rossz képekben dadog a misztika.

Körülöttem a semmi semmi semmi
A hegyen nincs senki senki senki
Túl a mindenség arcán,
Állok a semmi partján.

Csönd. A semmi tengerének üvegcsönd hangja.
A gondolaton túlról az Úr egy angyala.
Itt már egy az én és a nem én.
És nincs az Úr a hegy tetején.

Aztán már nem keresem az üdvösségemet.
Egy van: az Urat az Úrért szerető szeretet.
Közel hoztál hozzád, közel, közel,
S nagy szelídségben magához ölel.

ARS POETICA

Versem Igazság-keresés.
Van végső, örök Igazság.
De ha nem érte imádság,
Már nem misztikus, csak mesés.

INTELEM

A pásztor,
kinek nem pásztora
a legkisebb bárány,
már közelít a farkashoz.

ÖNARCKÉP 1983. DEC. 5.

Egy emberrel jó voltam
Egy másikat szerettem
Egy harmadikat pedig próbáltam szeretni

Most tehát ragyogok
Mint aki alamizsnát csorgatott
A kolduló Krisztus lukas markába

MIÉRT?

Lao-Ce	bölcs
Buddha	szent
Arisztotelész	zseni

De miért keresgélem
a töredezett igazság üveg-szilánkjait
mikor az Igazság már eljött?

ÁMENTELENÜL

Jézus, értemvérző Arcod
Rúzként kenem szét arcomon,
Dicsőséged dicsőségem részeként
Önmagamra aggam.

Igent mondhatok-e Rád
Míg magamra nem mondok nemet?
A talánok közt így tördelem
Én skizofrén életemet.

AZ APOKALIPSZIS ANGYALA

1.

Mindig is őt vártam.
Tűzözönben, villámszemekkel, izzó lángkarddal.
Igazságot doboló, Haragot kiáltó, Öldöklő angyalt.

2.

Egy este megjött.
Csendesen leült a konyhában. Ültünk, ültünk,
rám nézett és elsírta magát.

MELYIKET AKARJÁTOK, HOGY ELBOCSÁSSAM NÉKTEK?

(Szín: kavargó por, izzadt idegenség, markoló rettegés. Napba csillogó sasok, ing alatt megbújó török s csontig szakadt homlokú Jézus imádsága.)

Ünnepenként pedig egy foglyot szokott szabadon bocsátani a helytartó a sokaság kedvéért, a kit akarnak. Vala pedig akkor egy nevezetes foglyuk, a kit Barabbásnak hívtak. Mikor azért egybegyülekezének, monda nékik Pilátus: Melyiket akarjátok, hogy elbocsássam néktek: Barabbást-é, vagy Jézust, a kit Krisztusnak hívnak?

És négy hang szólott:

Az ördög: se Jézust, se Barabbást!

A nép: Barabbást!

A tanítványok: Jézust! Jézust!

Az Isten: Jézust és Barabbást!

VASVESSZŐ

A kicsukott Isten
vasvesszője
az a csend lesz,
amellyel eltűri
önmagunk istenné nyilvánítását.

EGY KISPAP BARÁTOMNAK

Minden Isten-képen túl
Isten felé vezess,
tudod, az ihlet kevés,
sugallatot keress!

A Megsejthetetlen
Nyilvánvalóra figyelj,
s a világon stigmaként
ég az Isten-i jel.

S ne káromold bennük
a Lelket, kiket a hegy
másik oldalán vezet,
hisz jöhet üzenet.

Mert kardhordozóival
töreti azokat
a bűnben formált
képzelt-isten-bálványokat.

(1985. febr. 12.)

JELMONDAT

Megsejteni a Sejthetlent.

1985. FEBRUÁR 12. ESTE, HAZAFELÉ.

Egy kutya megfagy a fagyban.
Átkozott legyek mikor verset faragok!

JEL

Isten szerelmének legfinomabb jele,
hogy munkálkodhatunk munkáján,
és kiérdemelhetjük a kiérdemelhetetlent.

TARTALOMJEGYZÉK

ELŐSZÓ	7
--------	---

I. A PARLAMENTI ARÉNÁBAN (Országgyűlési beszédek)

A hazugságról, a gyávaságról és a bűnbocsánatról	11
Gyurcsány Ferenc Batthyány Lajoshoz hasonlítja magát	19
A természetjogról, a családi jövedelemadózás lehetőségéről és a kormány által tervezett ázsiai betelepítésről	22
A kormány által tervezett milliányi ázsiai betelepítéséről	26
A március 15-i ünnepségekről és Szilvász titkosszolgálati miniszter újabb provokációs kísérletéről	32
Az orosz befolyásiövezet-szerzési törekvésekről	35
A gazdaságban a piacnak, de az egészségügyben a szolidaritásnak és az állami felelősségvállalásnak vagyunk a hívei	37
Nem a rendőrség okozója az Ön politikai válságának, hanem az Ön politikája az okozója a rendőrség bűneinek	40

A Kereszténydemokrata Néppárt az Európai Néppárt teljes jogú tagja lett	43
A családi jövedelemadózás választhatóvá tételéről	45
Miközben az embereket elszegényítették, az off-shore bárók multimilliárdosok lettek	49
Gyurcsány Ferenc hatalomban maradásáért a társadalombiztosítást is eladta az SZDSZ-nek	51
Vádolom a vádlókat! Üzenet a magyar zsidósághoz	54
Tanulságos megemlékezés az 1947-es kékcédulás választások 60. évfordulóján	57
A jéghegy csúcsa	61
Mi ez, ha nem diszkrimináció?	63
Megemlékezés boldog Apor Vilmosról	66
Gyurcsány Ferenc nagyobb államadósságot csinált, mint Kádár János	69
Ma a szociális igazságosság szempontjából vett baloldali értékeket a jobboldal képviseli Magyarországon	73
Mindenkinek az lenne a legjobb, ha Gyurcsány Ferenc elfogadná a Gazprom állásajánlatát	76
Gyurcsány úr, ha tehetné, leváltaná a népet Orbán Viktor és Semjén Zsolt által	79
kezdeményezett győztes népszavazásról	82
A népszavazás tanulsága	85
Megemlékezés Kovács K. Zoltánról	87
Tibet szabadságáért	90
A Pócspetri ügy tanulságai	96

II. KIBONTOTT ZÁSzlÓ: TERMÉSZETJOG ÉS
SZOCIÁLIS IGAZSÁGOSSÁG
(cikkek, interjúk, tanulmányok)

Nincs néppel szembeni demokrácia	101
Március 15-i ünnepi beszéd a Pilvaxban	108
A Szentháromságról és a Fekete Bárányok koncertről	109
A Szovjetunió ateista-vallásáról és a lex Semjénről	115
Új korszak kezdődik	126
Feltépni az ajtót	132
Beszélgetés Semjén Zsolttal a meleg-házasságról és Lukács Györgyről	138
A közélet bogáncsairól, a népszavazásról és Pázmány ma is aktuális intelméről	144
Imádkozom Gyurcsányért	148
A KDNP feladata, hogy erkölcsi mérce legyen a polgári oldalon	160
Gyurcsány úrnak mennie kell	162
Ez egy bolondokháza vagy a Magyar Országgyűlés?	167
The Hungarian Model of Church-State Relations	173

III. SUB SPECIE AETERNITATIS
(Versek)

Blues	181
Az én külső és belső emberem imádsága	182
Négysoros	184
Az Úr hegye	185
Ars poetica	187

Intelem	187
Önarckép 1983. dec. 5.	187
Miért?	188
Ámentelenül	188
Az Apokalipszis angyala	189
Melyiket akarjátok, hogy elbocsássam néktek?	190
Vasvessző	191
Egy kispap barátomnak	192
Jel	193

Kiadja a BARANKOVICS ALAPÍTVÁNY
Felelős kiadó: a kuratórium elnöke

Szerkesztés, tipográfia: **Brém-Nagy Ferenc**
Tördelés, korrektúra: **Agócs Sándor**
Nyomdai munka: Antológia Kiadó és Nyomda Kft
6065 Lakitelek, Felsőalpár 3.
Felelős vezető: Agócs Sándor ügyvezető igazgató

Készült Lakiteleken a 2008. évben

ISBN 978 963 85524 8 8

SEMJÉN ZSOLT: EGYENES ÚTON